

ശ്രീ
കാശിമാഹാത്മ്യം
കി ജി പ്ലാ ട്.

ശ്രീ
കാശിമാഹാത്മ്യം
കിളിപ്പാട്ട്.

പാലക്കാട്, പള്ളത്തീരി,
കുപ്പടത്ത് ശങ്കരമേനോനാൽ
സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി
തൃശ്ശിവപേരൂർ
“ഭാരതവിഭാസം” അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

[കോപ്പി—൧൦൦൦]

൧൦൮൨.

ഭവവുര

ശ്രീവെദ്യോസമഞ്ചിപ്പാൽ ~~പ്രസിദ്ധമാണിത്~~
 നീക്കമുള്ളതായ അജ്ഞാതപുരാണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി
 പരമേശ്വരനായിത്തീർന്നു വന്നുവെന്ന് അതിൽ
 നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ദിവ്യകഥാസാരങ്ങളോടുകൂടി
 തിരുവെഴുത്തായും മറ്റും എത്രയും പ്രസിദ്ധമായി
 ഉണ്ടായതും അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുകൾ
 ഹിന്ദുമാരുടെ പ്രശ്നസാരമായി നൽകാൻ തക്കതായ
 പ്രാമുഖ്യത്തോടെയും സർവ്വപ്രകാരംപരമായി
 ആരാധിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചതും ആകുന്നു കാര്യമായാ

എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ആദ്യതൽ അവസാനം
 പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള കഥകളെ യഥാക്രമം ഇവിടെ
 പ്രസിദ്ധമാക്കി. ഈ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ
 ഏതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരുകളെക്കുറിച്ചും
 അവയിൽ ഉള്ളവയെക്കുറിച്ചും അറിയാതെ
 എന്നും നിശ്ചയിച്ച് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

വാരാണസിപ്പുരിയുടെ അടുത്തുവെക്കുന്ന
 കിഷ്കിന്ദ്രനാഥത്തോടുകൂടി വരാഹപുരാണം
 മഹാഭാരതം വിശ്വകർമ്മവിദ്യയും
 കൈലാസകാവ്യം സാക്ഷാൽ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ഇത്രയുംതന്നെ അഹംഭാവമുള്ള ശ്രീ കർമ്മാശ്വതാ
 ത്വംഗം എന്ന പാണ്ഡിത്യമുള്ള മലയാളികൾക്കുവേണ്ടി
 പാൽ സാഗരിവർഷണത്തോടു പരമപരാജയത്തോടുകൂടി
 തുടർന്നുവന്നുവന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. പരിഭവംകൊണ്ട്
 താഴുന്നതായ കപ്പലാണ് തുടർന്നുവന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. സന്ധ്യ
 തീർന്നു കഴിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനർത്ഥം ശ്രീ
 വാരാണസി പ്രാദേശ സർവ്വജനവിജ്ഞാനമായും മണിപ്രവാ
 ത്തിൽ കിട്ടിപ്പോയി മൂലനാഥൻ മലയാളത്തിൽ
 അറിയുന്നതും ചെയ്തതാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതുമാത്രം

ഒന്നു ടി. ശങ്കരമണാനന്ദൻകുട്ടിക്ക് ജീവകാരുണ്യവും സ
പോസനയും അനിവാര്യമായതായ കവനസാക്ഷ്യ
വും സർവ്വമാ നിർമ്മാണമാകാതെ സത്തുക്കളാൽ ശ്ലാഘിത
യായിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതമാണു്.

(ശ്ലോ.) കാശീകാശീകീടതാസ്ത്രയാൽ മോക്ഷനായുതമാത്രമല്ല
തത്ത്വപരമാനിനസ്ത്രനി നാത്രകാർഷ്വവിചാരണാ.

എന്നാണല്ലോ? ഹേമപോക്തം. ഇപ്രകാരം ഇവിടെ ശ്രീ
കാശീ മാഹാത്മ്യത്തെ സർവ്വജ്ഞാപരമായതായി കിട്ടിപ്പാ
ട്ടു തീർത്തിൽ ഭാര്യമാനമേകയ്ക്കു ദൈവമിന്നോ അതിനെ പ
രണം ചെയ്യുന്നവർക്കു ശ്രദ്ധയേറുന്നവർക്കു ഉണ്ടാവുന്ന പു
ണ്യഫലം. അഗണ്യമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ
തോന്നുന്നില്ല. ഈ കാശീകാശീകീടതാസ്ത്രയാൽ ടി. ശ
ങ്കരമണാനന്ദൻകുട്ടി ഇവിടെ കാശീകീടതാസ്ത്രയാൽ ഉണ്ടായി
താട്ടുക്കളായിരിക്കുന്ന പുരാണങ്ങളെയും മറ്റും ഭാഷാപര
മല്ലാത്തതിലോകോപകാരത്തെ ചെയ്തു ശ്രേയസ്സു തര
സ്സു വീഴ്ത്തുന്നു. പ്രാപിക്കേണ്ടതെ എന്തും സിദ്ധിക്കേണ്ട
തെ പ്രാപിച്ചു ഇത് ഇവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

മാതാ പിത്രാണിയിൽപ്പെട്ടകരുണികുഴപ്പിമിമാനവന്മാ-
രായ സംഭവമെല്ലാം കരുണിയിനിമിത്തമാകുന്നതാണെന്നു
മാതാപിത്രാണിയിൽപ്പെട്ടകരുണികുഴപ്പിമിമാനവന്മാരായ
തിരുക്കുടുംബമാണെന്നുവരികെല്ലാമെന്നുവരികെല്ലാമെന്നു.

കാശീമാഹാത്മ്യമേവംസംസാരമേവംപ്രകൃതിമാഹാത്മ്യം
പ്രകൃതിമാഹാത്മ്യമേവംസംസാരമേവംപ്രകൃതിമാഹാത്മ്യം
പ്രകൃതിമാഹാത്മ്യമേവംസംസാരമേവംപ്രകൃതിമാഹാത്മ്യം
പ്രകൃതിമാഹാത്മ്യമേവംസംസാരമേവംപ്രകൃതിമാഹാത്മ്യം

കൃഷ്ണവേദം. } കൃഷ്ണവേദംസംസ്കൃതമാകട്ടെ
പാലം മറ്റും ൧-൨ } മാതാപിത്രാണി കൃഷ്ണവേദം.

ഹരി: ശ്രീഗണപതയനമഃ അവിഷ്ണുനമഃ
 ശ്രീഗുരുഭയനമഃ

[illegible]

വാരിജവിഭോചനവാമണവരയാന
 കൈപരമമന്താവുതന്മൽവാണമുപീടുകാഞ്ച.
 തരണാദീശൻതന്മാപരണാഭോജമുജ്ജിഷ്
 മരുവീടേണമാദശരണമിങ്ങിപ്പേതും.
 ഗുരുകാരുണ്യമുന്തിഗുരുമാരുതേശനം
 വരമിങ്ങതല്ലവൻപെടികവണങ്ങുന്നൻ.
 നാരദപ്രസംസനകാദിമാമുനിമാരു-
 മാരണശ്രേഷ്ഠന്മാരുമാവോളംതുണയ്ക്കേണം.
 ദുർഭാഗമിട്ടുജഗദ്ഭാഗാദിനേരവും
 നിർരംഗ്രസവകാലാസംഭവങ്ങളും.
 ഏറപ്പുരുന്മാടിച്ചാരുവത്സരംലഭമത
 തല്പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നനാകയ്യെപ്പട്ടനാരതം.
 ഉൾപ്രഭമാമമെന്നവളത്തമാതാവിന്നു
 തല്പ്രതിധിയിച്ചെന്നുനിറഞ്ഞാൻചെയ്തീടേ
 കെപ്പേറ്റുന്നചുതുനാകിലുംഭനതിശ
 തല്പ്രതികൃതിചെയ്താൻശരണാസ്തരാന്തനം.
 ഇപ്പരിചാകയാലിന്നുതനമേതിദോഷം
 മൽപ്രസംഗഭവിണുങ്ങാനുവണങ്ങുന്നൻ.
 സൽപുമാന്മാരിലത്യന്തമനായിട്ടെന്നാരു
 മൽപിതാതാനുനിത്യമുൾപ്പുവിൽവിളങ്ങേണം.
 മൽപുരുഷന്മാരാമവർണ്ണനയോ-
 കെപ്പാഴുമിതിമഹോരുണപ്പാൻവന്ദിക്കേണൻ.
 തല്ലത്തനായാക്കെന്നശ്ശൗഭവഗുരുതക-
 ലപ്പിച്ചവിദ്വാന്മാസംചെയ്തിട്ടുമാഹാഭാഗൻ.
 സാപ്തസ്രശാമിതായമാരുതഗോമരന്റെ
 നൽപദാംഭോജമെവിമുദിനമമാഗ്രജൻ.
 കെപ്പാഴുമനുഗ്രഹംചെയ്തുകൊണ്ടുനല്ലതരി-
 ലെപ്പാഴുംവിളങ്ങേണമതിനായ്യാഴുന്നുങ്ങാൻ.
 ചിത്രവത്തനചാടിമാകമേന്മുരുനാഥ-
 നത്താമത്തമൻശ്രീകൃഷ്ണാഭിധാനാലംകൃതൻ.
 ശാസ്ത്രതപാത്മവദിൻചരണാഭോരുഹ-
 മതിതീർത്തകതാരിൽവിളങ്ങിടേണംസദാ.
 ചൊല്ലുളവരാണസീമാഹാത്മ്യമാധിയായി-
 ചൊല്ലേണമെന്നുചിന്തിച്ചിരിക്കുകാലാതികൾ.

നല്ലൊരുലളിതപാപപ്രാണത്തെപ്പോലെയും ചന്ദ്രാ-
നല്ലൊരുസമോദയനിഞ്ഞീടുന്നനാകയാലേ,
വല്ലഭമറിഞ്ഞപോലിന്നിതുപോലെയായി-
ചൊല്ലുകെന്നുനാഗുരുകനനുഭവിച്ചോളമെന്തെ.
സപ്താക്ഷരമാലപാലയുജ്ജ്വലിച്ചോളമെന്തെ
ചൊല്ലുവാനാരുമില്ലെന്നുനാകയാലെന്നും.
നല്ലസമ്മതമിതുകണ്ടുനഗ്രഹിക്കേണം-
മിപ്പൊരുപതമത്തനാലേപഥസിച്ചാകിൽ.

ഒന്നമിശ്രമെന്നുപാഴാമുനിമാരാമൃത-
നാരോദമോടുചാനയതങ്കിലാകേട്ടുകൊടുവിൻ.
നമ്മുടെനദിതന്നെറുപ്പുളിനേസുഖംവാഴും
ബ്രഹ്മചരനാമുളമുനിയൊഴുകാതേനും.
നിമ്ബനാരായണശാലിമാമുനീന്ദ്രന്മാർ
സന്ദേശമോടവിനയനപിതാമഹദ്യോചയ്ക്കാർ,
ഭഗവൻസർവ്വതപസ്വദിയോടേവാറോട്ട
ഭഗവാമുനത്തങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാചാദിക്കണം.
ജഗദീതലോടാക്കുകാമികളാമുളളാൽ
ലഘുവാദ്യോജ്ജ്വലിനാമോളവാദ്യോജ്ജ്വലം.
അത്യന്തംഹൃദയമായിപ്രണയിതമായ
തതപാശാതാനോടവാനതിനെവഴിപോലെ,
ശ്രദ്ധാലുക്കളായിട്ടുത്തങ്ങളെക്കവിവേചിച്ചു
ബലസമ്മേതമെറുപ്പായുണ്മെന്നെയെന്നിയേ.
മായാമോഹിതന്മാരായിട്ടുകൊണ്ടുത്തങ്ങളെ-
ക്കൊയ്ക്കുന്നകതാരിലുറച്ചീടുന്നീലേതും;
ഇതാമാമുനിവരന്മാരുടെവാക്കുകൾ
തതപാശമെറുക്കനാമുളവുമെറുപ്പായുണ്.
അല്ലതാമെറുക്കാന്മാരാരാപസന്മാരെ
നല്ലതനല്ലതേവോചാദിച്ചതെന്നുനന്നും.
നല്ലൊരുതതപമറിഞ്ഞീടുവാനകതാരിൽ
തെല്ലല്ലാത്തമോഹംവെക്കുന്നിമിത്തമായ്.
കല്യാണംമല്ലാമലനിങ്ങളെക്കവിച്ചീട്ടു-
മില്ലസംശയംമോഹന്മാരല്ലാനിങ്ങളും.
ഉജ്ജ്വലമതപംവോധിപ്പിച്ചീടുവാന-
മുള്ളത്തിൽധരിപ്പാനാബ്രഹ്മാവിനാലുകൂടി.

ഏതായാകാലംകൊണ്ടുംസംധിപ്പാനെളുതല്ല-
 ന്നതൊന്നാമെന്നിങ്ങുകമഗ്രാമിച്ഛാലും.
 ഇത്തരമെന്നാകിലുംമുന്നത്തൊൻകേട്ടപാപല
 സത്യംപ്രമാണീകൃതൻനമിച്ചുധാരാവിനേ.
 ഉപമനോരംഭോന്നാമകമോദ്യേതിനി-
 ന്നതരംചൊൽവാന്മാഹിതമുൾക്കൊണ്ടാകിലും.
 പ്രത്യഹംഹാദേവസ്തന്നെമൊന്നതന്നെ-
 യഹ്വനംസഹായംമുന്നോട്ടുതൊൻതുടങ്ങുന്നൻ.
 മഹാകന്യകാഹരമാദിമംമഹത്തരം
 ബുദ്ധിവുദ്ധിശുദ്ധ്യസംധനംമോക്ഷപ്രദം
 ഉത്തമംമഹാശിവിഹാസമെന്തൊല്ലീകൃതൻ
 മഹാമഹാഗ്രാമപിപ്രഭുക്കൾപിൻനിങ്ങരം.
 കല്പാതകാലത്തിങ്കൽസൃഷ്ടചന്ദ്രാദികളു-
 മപ്പിരിച്ചാദിമോദതസഞ്ചയങ്ങളും.
 ഒട്ടോമംഗലിയാതനാലുങ്ങളായിപ്പിടന്ന
 വിഷ്ണുചന്ദ്രനസാമ്യശ്രീപതിചായാപശാൽ.
 സംഭവിച്ചുവംബഹുകാലംചെന്നരിൻശരണ്-
 മവേഴുംവിളസത്തുസഞ്ചനെന്നതുകണ്ടു.
 ബ്രഹ്മതാനാധാരകാശിരിദമോഹാകായാ
 ചിന്തയിതാനുപരിപാകത്തെപ്രാപിച്ചിതു.
 അന്നേരംമായയിൽനിന്നുണ്ടായിതാകാശവും
 പിടന്നയാകാശത്തിങ്കൽനിന്നുപാശുവുമുണ്ടായ്.
 എന്നതുപോലെപാശുവികന്നനിയമുണ്ടാ-
 യ്ക്കുന്നതുവഹ്നിയിൽനിന്നപ്പുറത്തായിപറു.
 അപ്പിഴന്നിന്നുളവാചിമുക്തമുക്തപ്രഥമിയു-
 മിപ്പഞ്ചതങ്ങളുംവല്ലിച്ചുകൂടത്തോലേ.
 ഇങ്ങിനട്ടുതങ്ങളെസ്സാധിച്ചുപറ്റുവെന്ന
 മംഗലാത്മകൻസർവ്വലോകനായകൻപരൻ.
 ഭക്തന്മാർക്കുഗ്രാമപിപ്രസ്തുനീശപരൻഖിലാ
 ഗാത്രത്തെപ്പിടന്നുപരിച്ഛിദിനാമുന്നാഹരം.
 നീലപങ്കജമേവോലഗ്നമുളമായ
 കോലവുംശംഖചക്രപങ്കജഗദകളാൽ.
 ചാലവേവിളങ്ങുന്നനാലുകൈകളുംപീത-
 ചേലയാൽസമാവൃതമാകിയസുമദ്ധ്യവും.

പക്ഷജപത്രതുല്യനയനങ്ങളുൾത്ത
 കങ്കണാഭികളാമൃദുവുണജാലങ്ങളുൾ.
 ശോഭിതമായിജലാസ്തമയമായിട്ടതി-
 ശോഭനമാതാഭാഹംധരിച്ചുനടന്നുതരം.
 ആരയാജനവിസ്താരംവൃണ്ഡാലാർക്കന
 നേരായുജപലിച്ഛിതംതന്നാഭിപത്നത്തിങ്കൽ.
 നിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞീടിനാൻധാരാപുരാ-
 നന്നേതന്നാലുദിഷ്ടനോക്കിനാൻപിതാമഹൻ.
 ആരെയുമൊരോടത്തുംകണ്ടതില്ലാപ്പാളക-
 താരതിൽസദൃശപരൻതാൻതന്നെയെന്നുമോർത്താൻ.
 ഏവമജ്ഞാനിയായിട്ടഹങ്കാരിയാപത്ന-
 ഭൂവിനയദിത്തേനാരുഭഗവാനജനാദൃതൻ.
 തന്നുടെതുപംകാട്ടിക്കൊടുത്തുനീയാരെന്ന-
 തന്നേരംചോദ്യമുല്പാദിപ്പിച്ചുവരുമുമാലയാൻ.
 ഞാനല്ലോസമോക്തസദ്യുക്തനായകൻതാനാ-
 ഞാനല്ലോഭവാനുടെകാരണഭൂതൻതാനാം.
 ഞാനല്ലോസൃഷ്ടിച്ചെയ്യുകൊണ്ടായവയല്ലാ-
 മുന്നമന്നീയേയെന്നയറിയുന്നീലേഭവാൻ.
 പക്ഷജവൻതന്റെവാക്യമിവിടെനേർകട്ടു
 പക്ഷജനത്രൻതന്നുമുഖാഭിഭാവാമൊക്കൊൻ.
 ആശ്ചര്യമവിദ്യതന്മാദാത്മ്യമാർത്ത്യകണ്ഠാ-
 ലാശ്ചര്യമിവവമനാഭിപക്ഷജനാതൻ.
 നിശ്ചയാകഹാര്യധധീതാമിച്ചുതന്റെപ-
 നീശപരനായാരെന്നയറിയുന്നിലയേതും.
 ഇത്തരംനിജഹൃദിമിന്തിച്ചുവിശിഷ്ടനാ-
 ട്തതരമതലമെല്ലാന്നിന്ദിയാമനോഹരൻ.
 പക്ഷജയംനേനിജഹൃതഭൂതമനോധി-
 പക്ഷജാമചദിപോരെന്നാക്കിട്ടുഭവാൻ.
 ആയതുനോക്കിയിരിക്കെട്ടുനിന്നുടെഗുരു-
 വായയാരെന്നതെന്നനീശരണംപ്രാപിച്ചാലും.
 എന്നവരിതവതംതങ്ങളിൽവിചാരിച്ചു
 വന്നോരുമഹാഭാഷംസഹിയാഞ്ഞതുതരം.
 ഞാനല്ലോമുമ്പൻമുമ്പൻഞാനല്ലോഞാൻതൊന്നെന്ന
 മാനത്താൽവാക്കുകൊണ്ടുയുദ്ധംചെയ്തിതുപാരം.

അഗ്രജാമരഭേരിശിജാപാതകൃതപദത
 വിംഗ്രഹഭാജാഭൂതധരവിശേഷശരഭമം.
 ശാശ്വതസനാതനസ്ഥകലഭഗന്ധ
 ഇരപേരവ്യർദ്ധപാലപാലനാമംസ്തുതം.
 ജ്വരതരാവഹൃതിധംസ്തുവിച്ചുവിശിഷ്ടനം
 ഛൈത്രാരിതാനാഭക്ത്യാധരിച്ചുനിഷ്പന്നേനാ.
 ഏതൃഘോപ്രസാദിച്ചുകലാസംസ്ഥാനം-
 നൈത്രന്മാരംഭീവണ്ണമന്ദളിമയ്യയാദീശൻ.
 നിർമലഭജാമതമാകിയമഹാലിംഗം-
 മന്ദൂകമിതുവോന്മാരാൽസദൃശ്യമായി.
 ഭക്തികളയ്ക്കുണ്ടുസ്തുതിക്കുപ്പെട്ടിതിനാൽത്തൊ-
 നൈത്രയുംപ്രീതിനായിബുദ്ധിമുട്ടിയതുകൊണ്ട്.
 മഹിമയ്ക്കിവിശ്വവരമഹാതുവരിച്ചാലു-
 മന്ത്രജ്ഞാൻനൽകീടുവനാദിജ്ഞാതകലാശ്വിൻ.
 എന്നതുകേട്ടങ്ങുപക്ഷിച്ചിതുവിശിഷ്ടനാ-
 മിതികൾക്കണമെന്നോഭക്തിയോടെ.
 ശങ്കരസദാശിവങ്ങളിൽപ്രസന്നനാ-
 തയകിലാഭവാൻതങ്കൽത്തൊക്കുന്നിശ്വരമഹാ.
 ഭക്തിയുണ്ടാകുമെന്നുംമഹാദയരംഭണമഹാ
 മുദാലുലാസമവകിതന്നീലാജഗൃഹം.
 എന്നാലുമൊക്കെത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടുതനിക്ക്
 വന്നാദിമണിത്തരംകൊണ്ടുജ്ഞാതവിഭോ.
 തേജോരൂപമായുള്ളതാതൊരുവിംഗ്രഹവാൻ
 ഹേമഗർഭതവത്തിക്കുന്നിത്തരത്തിൻനാമം.
 ഏകോന്നാത്രയമന്ത്രരൂപംമാഹാത്മ്യമെന്തെ-
 ന്നതെന്തൊന്നെന്തുംചാർത്തുണ്ടാകുന്നിശ്വരം.
 എന്നതുകേട്ടമഹാഭവനമേന്തൊരുവായ്ക്കുൻ
 മുന്നിൽക്കാകിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നാദികലാലിംഗം.
 വിശ്വനാഥാപ്രസാദിച്ചിദാനന്ദസപത്നപകര
 വിശ്വപാതകഹൃദാഭാജാമഹാഭീഷ്ടം.
 ലിംഗഭേദമതിൻലയപരമംവീശേയ്യമാൽ
 സംഗമിച്ചിരിക്കുകണ്ടുലിംഗമെന്നാപ്രകാശം.
 സർവ്വരൂപാകമെന്നാകിലുപദാവത്താൽ
 നിർവികാരമായ്ബാലമാരതിമഹാജ്ഞാൻ.

നിഷ്ഠായമത്രവന്നജീവനെതജിച്ഛാകിൽ
 പൂണ്ണാനന്ദമാഭോഷംപ്രാപിക്കുമ്പ്പോൾ.
 വിശ്വപശുലിംഗംനിരക്രമമിതെന്നാകിലും
 വിശ്വപാദാധികരണൈല്ലാപരമാക്രമമല്ലോ.
 നിഷ്ഠൈലിംഗത്തിലവനിച്ഛുന്നതെന്തും
 മംഗലമായതപാപപ്രാപിച്ഛാകാശിപ്പിൻ.
 ഇതിനെവിശ്വപാദനാകിയമംഗലാനന്ദം
 മങ്ങൽമെച്ചയ്ക്കുതങ്ങിയിന്നാനന്ദനന്ദം.
 ശാസ്ത്രപാണിയുംകലാസനന്തരമുപോന്നം
 ത്തിലിന്നരേഖംവിടത്തൊന്നുമോരേഖയുണ്ടാർ.
 അംഗലാലിതമസ്സവിച്ഛിന്ദുചിരകാലം
 തങ്ങൽതങ്ങൽകുളുഭാലപദ്യംപുകുവുണ്ടാർ.
 മോക്ഷഹസ്തുവായ്തുതപമെന്നോടനിങ്ങൾ
 സാക്ഷാലണിയുവാൻചാലിക്കുന്നിമിത്തമേയ്.
 അജിണമോരേഖയാണെൻവിശ്വപശകഥാസാര
 സംക്ഷേപമോരേഖകുസാധനമത്രയുംപൂണ്ണം.
 പ്രാമാദ്യംചിണ്ണനന്ദംതാതാശിഖലിംഗം
 മുഖമകഞ്ചിതന്നാലരിനെത്തന്നതില്ലേറ്റം.
 വേദമതികുലുഭാലതതികലംകാശിതന്ന
 സാരംഗാനന്ദമയ്ക്കുതന്നിതുമുനിമാരെ.
 പാണിപ്പിൽവിളങ്ങുന്നഫലമെന്നതുപോലെ
 ചേണന്നീടുന്നകുതിയിവിടെലഗ്നമല്ലോ.
 ലോല്ലാസംവാദാണനീദർശനമാത്രതാലേ
 വല്ലാത്തമഹാപാപസംഖങ്ങൽനരിച്ചീടും.
 ഇതിനെതയ്യൊമിപ്പാർനിങ്ങാളാടുകമയ്യൻ
 മംഗലമായകാശീമോഹാത്മ്യമാനാഹരം.
 ഇന്നിയോകർപ്പാനുള്ളിലാശയെന്നന്നാലതു-
 മിന്നത്തന്നെമെച്ചയാമാമുനിവരന്മാരെ.
 ഏന്നതുകടലാമശാഭിഷാമുനീന്ദ്രവാർ
 വനിച്ഛുതുമനീരെന്നോടുകലാജിയിനാർ.
 അംഗലാശരിമകതാതാസമേഹാമുനി
 ദംഗവനിഖിലതപാത്മജാതമുനെ.
 നിരതിവടിയുടെമുഖപകജ്ജ്വലിനി.-
 ഞാനുഷാദനകാശീകണ്ഠമോഹാത്മ്യമെ.

ചന്ദ്രമോടാകണ്ഠനം ചന്ദ്രനാൽ തെങ്ങളുടെ
 വാർത്തപട്ടം പലമിടങ്ങളിലും തന്നെ ചന്ദ്രനുമുണ്ടു,
 ഇന്നിപ്പോഴാണു സിതന്മാസല്ലഭകളെ-
 തന്നേന്നു ചൊല്ലുന്ന സമം സിദ്ധിച്ചു കടന്നു.
 ഏതൊക്കെയാണൊരുമണിമനയിലുള്ള-
 മത. തന്തിൽ പരിമാണമേക്കാൽ സുവിപ്ലവൻ ചാഗ്രം.
 ഏതു പാതയെക്കാൽ പരിച്ഛിദമിടമല്ലാം വോ-
 നത്തൊന്നിത്തരിച്ചു ചൊല്ലുന്ന വിശേഷിച്ചു.
 നിറനിറവഴിയുടെ വചനാമൃതരസം
 ഹൃദയങ്ങളുടെ ശ്രോത്രപാത്രങ്ങൾ കാക്കിക്കുന്നു.
 ലോകരാജികളുടെ പാപ്യമിതിനെ കേട്ടു
 സാമോദം ശ്രീമതിശ്രീമതരമരമൊഴി.
 താഴെ കാശിക്കൽ മോഹാമൃഗപ്രസന്നതാൽ
 പാതകങ്ങളിൽ നിന്നു മുക്തരാകുന്നു മനം.
 മോഹമോടൊന്നിത്തന്നാമോ മൃഗമോ പൊന്നിത്തരം
 സാമോദം സാമോദം കേട്ടുകൊള്ളുവിനേകിൽ.
 ഉണ്ടാകിട്ടു വില്ലാസനെന്നു തമോദം ത-
 നത്താൽ മോഹനാമെന്നു പരിച്ഛിദവാനുതയ്യം.
 കണ്ടാകിലതിമോഹനാകാമൽ ശ്രീമാൻ
 പണ്ഡിതൻ ഭൂമിയിലവതരനാസനേപിതൻ.
 കണ്ടുകലകലനായിട്ടു മവൻ ഭൂമി-
 മണ്ഡലം പരിപാലിച്ചിരിക്കുകാലത്തിൽ.
 വഞ്ചാർപുരുഷലിമാനവനനുനായിര-
 മുണ്ടായി കണ്ടാലതിസുന്ദരഗാത്രിമാരായ്.
 അവരിൽ ചെല്ലുവിളാവരിയെന്നു ചെല്ലായ
 യവരിമെന്നിടത്താലത്രയുമാർച്ചിച്ചിതു.
 അവളിൽ തന്നെ സദാകാലവും പരതനി-
 ചേവയിട്ടു കാത്തുതാഴും ചെല്ലുന്നതു.
 വൃദ്ധാകണ്ഠൻ പൂർവ്വാമേതാമോദവിനാട-
 മെന്നി ചൂതമിച്ഛതി സുഖമേന്താമോദം പാലം.
 കണ്ടപ്പൻ തന്നാലതികാമതാമസനായ
 മനവൻ ഭൂമിയില്ലാത്തതെന്റെ പല്ലഭം.
 സുന്ദരി ശിരോമണമാകി തവിടാവരി-
 തൊന്നി ചൂതിരിക്കുന്ന കേണ പണ്ഡിതരിൽ.

നന്നാതിമിച്ഛുകാണമിതേനതന്ന ചിരം
 ചെന്ന് തുസപരാജ്യാപിൾചെന്ന് ലാഭനേസ്സതു.
 ഇത്തരം വിവാഹത്തിലാസകരുമറിഞ്ഞെന്ന
 പുരുഷീശൻ വിടവുത്തിയായിട്ടുവാഴുംകാലം.
 ശത്രുക്കൾവന്നുണ്ടെന്നാൽമരണമുമാത്രമേയു-
 മ്മതമെന്തികളീയംസമസ്തമെന്തെന്നുംതേയും.
 മിത്രവൃന്ദനസാകംസതപരമേകംനാ-
 രത്വസംസ്കൃതമെന്തെ പലശിത്രംനിന്നുപിച്ഛാൽ.
 വൃന്ദമിങ്ങിനെയുള്ളതൊപ്പനുംകേട്ടുനവ-
 സതമൻതാനുംകേൾക്കുസന്തപ്തനാമാനേനാം.
 ഉത്തമ മാന്യവിഭാവവിചാരമെന്തിച്ഛു
 ബാലസാധാരണമത്രനിന്നുനടൻപുറപ്പെട്ടു.
 വിന്യക്താനന്ദോദാമിഗ്നിമിച്ഛുവസ്ത്രമാത്ര
 ബന്ധുധാമിനനരപാലകൻഭൂട്ടിച്ഛൻ.
 മണ്ണുപിവാസാദികളിലൊത്തനാകിയഭൂപ-
 നല്ലവനത്രയാതകാണമൊക്കെയായിച്ഛു.
 ദേഹമൊക്കെയും വിന്യക്താനന്ദോദാമിഗ്നിമി-
 തൊരാതട്ടുവാത്തൊടുംചെണ്ടുപറന്നാകുമെന്തും.
 ദോഷമെന്തെ ചെലിമൊക്കെയുടർച്ചമാതങ്ങതി
 മീയിണമാനലംഗുലാമൊട്ടുസമതമാൽ.
 വിറ്റതുംകൂറുപ്രഥമ ചിമറ്റിമറച്ചിട്ടന്ന
 ശാസ്ത്രലാഭമുപാർത്താൽ സദാനുഷ്ഠവിത.
 വാരണവിഷ്ണു നാരദജാൽ ചിമലമുത്തും
 ദേവാപഞ്ചാസ്യഗർജ്ജിതങ്ങളാൽ ചിമലമുത്തും.
 കരകരവമഹിഷാസുരന്മാരൊക്കെയായി ചിമലമുത്തും
 ചാരമെന്തെവിശ്വരൂപമീയിണമെന്നാവനാ.
 ദേവാദൈവശാപമരണസ്സേവിഷംനിഷാദനാഷം
 ശ്രുതകീടാദിപുണ്യകണ്ടതിമൊത്തൊടും.
 നാൽക്കെഴുതിയോവിശ്വരൂപമീയിണമീവാല-
 വിമനനേനമിച്ഛുന്നതെന്തിടിനാളിയെന്നും.
 മരണഭൂപാതസസ്ഥനായനാമൊന്നതനി-
 മിതമെന്നവളാമുതലവസ്ഥാനമൊന്നിട്ടുവാൻ.
 കാന്തമെന്തെമുട്ടുഗ്രസവിതതിതിൽമൊൻ
 കാന്തയാമെന്നൊടുംചെണ്ടുനന്നിനേ ചെലിക്കെന്ന.

ഏതെന്നെയുമല്ലാഞ്ഞൊന്നിന്നുവെന്നോടി-
 ഞ്ഞൊന്നിടയ്ക്കുഞാനേവാണീട്ടെന്നതുതപരത.
 മാനുഷനാകെതൊക്കെത്തുരുകോണൊന്നില്ല
 പാൻ യമില്ലാകുടിച്ചീട്ടുവാണവിടെയും.
 മാനവവീരകോരണൊന്നുംഖലിപ്പാനും
 ഞാനിന്നൊരുപാതയുംകണ്ടിലാമഹാമാത.
 കുപ്പിപംസാദികളുംചേത്രംപ്രദത്തുണ്ടാ-
 നല്ലല്ലോതെയുജ്ജ്വലവ്യംവലതന്നു.
 മല്ലതകൾമഹാബാഹുരണമെല്ലാമു-
 മിപ്പൊഴുകാരാവാടിത്തളിന്നുകാണുന്നിതു.
 സമുദായവാനുപാലയ്ക്കൊരുതളിച്ചത-
 ന്നരില്ല പിരിച്ചല്ലനതുമാണെന്നുതപരത.
 അവധിയില്ലാത്തസമുദിലിപ്പിട്ടും
 ലവലകവും പുണ്യംവയ്ക്കിപ്പൊല്ലാകവൻ.
 സുരസാജകന്തന്റെസവാത്രത്തൊഴുതെന്നു
 സമയംവുമൊന്നിപ്പിട്ടിതുരഹാകല്ലോ.
 കുമ്പിഴലവൻധർമ്മമെഴുതുമ്പെക്കിട്ടു
 സമതകാമകത്രംസവിമുഖാണീട്ടു.
 നുപതകവഴിനാപ്പൊലാതവൻമുഖാതന്തറാൽ
 വിപദിപകിച്ചുസംഭ്രാന്തനായുണീട്ടും.
 വിപ്രസംസത്തുണ്ടെന്നാകിലുമുഖിയാക്കുക
 സപദിപയ്ക്കിടേണംസർവ്വമാവുണ്ണനും.
 മാഞ്ചലുംകിഴിഞ്ഞൊവാക്യമിങ്ങിനെകട്ട
 തന്റെപരയ്ക്കുകപരധരമോരെയെന്നിതുവൻ.
 ചഞ്ചലംഗുരനായ്ക്കുടത്തുണ്ണാപിഡിതനായ്
 കിഞ്ചനപാലുമുരച്ചീലതിന്നുതരതായ്.
 ദമ്പതിമാരാമവർഷിണയുംഘോരവരന
 സഭ്രമിപ്പൊറുംകുത്തുശ്ശാത്തമോയുണന്നഥ.
 മരമുഖാസരകൊണ്ടുശാലകരനന്തന്റെ
 യജ്ഞിതയായപണ്ണുരെയിൽകെട്ടുന്നീടിനാർ.
 ഹലമുഖാദികൾകൊണ്ടവരമൊന്നി
 കലനായകന്താനുംവുമിപ്പൻവിധിപൊലെ.
 ഞാമിങ്ങിറ്റുനാസ്തിവിചിന്നാൻനിജ-
 വിധിതരവായുപറഞ്ഞുനാമൊത്തമൻ.

ഇവസ്തും ചാതുകാതിന ത്വച്ഛിച്ഛനനം -
 മലനി പതിനിയവല്ലഭോഽഽപേന്ദം.
 വിവരഭാവതന്മാരേപിഽനയമേവമേവമേവ
 ഹി ചസമഹാവിന്ധ്യകാന്തം സഞ്ചരിച്ചേൻ.
 ദൃഷ്ട്വഞ്ചൈവൻ പരിപാകം ചാലമുദയ-
 ക്കോലാഹമമൃതാദികൃത്യലഭിച്ചിലാ
 വത്രാപുന്തുഷ്ടിച്ഛനൻ ചല്ലഭോഽഽനവ-
 സാരമേവമവിന്ധ്യകാന്തം സഞ്ചരിച്ചേൻ.
 വീരനാഭ്യപൻ തൻ ബ്രഹ്മകാലം ചിന്തയി-
 ശ്രുതയായിട്ടുതന്നെയിച്ഛിതം ചാലമുദയം.
 ഭാഷ്യം തായിട്ടും ചിന്തയലിയെക്കൊന്നുകൽ-
 മൂർത്തമെല്ലാത്തതിലോത്തീതുവചനപ്പോൾ.
 ആതമെന്തിനാതാതസാധുചിന്താവിചാരി
 നായകനാട്ടാരകഹീനമിങ്ങിനെചൊന്നാൾ.
 അല്ലയോമഹാമാജകൾ മേലോടൊന്നിപ്പോൾ
 വല്ലാതുളളോതയിൽപ്പോറ വരവേദിക്കയാൽ.
 അല്ലലോറവുമുണ്ടെന്നല്ലതീവനം ചൂട
 നില്പോതഗമിച്ചീട്ടമേസതോന്നിപ്പോൾ.
 തെല്ലമേടിച്ചിതാതെന്തൊരേനയിൽനിന്ന
 നല്ലൊരുതോസമരിത്തരിതകേകിച്ചാലും.
 വല്ലഭചിന്താപുരുഷമേവമേവമേവമേവ-
 മല്ലലിന്നിനിക്കുള്ളിലില്ലതുകൊണ്ടുനാഥ.
 മല്ലതനത്രമാക്കിയില്ലതമയൊരുധർമ്മ-
 മിംല്ലനധരിച്ചാലുംഭൂപാലശിഖാമണ.
 നല്ലൊരുപുരാണത്താമതമഹാമാജകൾ
 മിംല്ലമേടിച്ചിരിക്കുന്നതൊന്നുകൊണ്ടുത,
 തോതാനുകൊണ്ടുനിക്കുതൊന്നിപ്പോൾ.
 മേതാസിക്കവിളുന്നിതതിനെനിസ്സാരം.
 പ്രീതിയാടാമരിച്ചുകൊള്ളണം സഖീമന-
 മേതുമില്ലതില്ലതാമതമല്ലാതകൾപ്പൂ.
 ആപത്തുനിവൃത്തിപ്പാൻഗുണതരക്കിടമേണ
 ഭൂപരിതഥനത്തകൾഭാഷ്യംതരക്കിടമേണ.
 ഭാഷ്യംതരക്കിടമേണതെക്കൊള്ളാമേവമിനെ
 പാതാതരക്കിടമേണതെക്കൊള്ളാമേവമിനെ

ഏതുമുഖപുരാകംപ്രണലോകത്താൽ പ്രാപ-
 യിതമല്ലാതെയുള്ള പാപത്തെ സ്സന്ധാദിച്ഛൻ.
 ഏകവിപ്രനമകോണവന്നാകിൽ ആകുപ്ര-
 മാകവെല്ലാമനമകണ്ടുളിൽ കിടക്കണം.
 പിന്നെയങ്ങതില്ലാതിസ്സീയതും മോക്ഷത്തിനു-
 മെന്നല്ലാവരുൾ സ്രാപ്തമുഹൂർത്തമിതന്നതു.
 സതിയാ ചിട്ടമോരനാമിതെന്നയുപി, ന
 മതിക്കൊരും നാലുവിപ്രന്മാരെയും കൊന്നു നി
 ഏന്നാകുപുഷ്പന്മാരായ ജ്ഞവർത്താധിക-
 മാനേന്ദു കൂടി പരസ്യമെന്നകട തതിൽ.
 ഒന്നിച്ചുപതിച്ചിട്ടമെന്നുടെ ദൃഷ്ടമുത്താ-
 ലിനമങ്ങുപുഷ്പന്മാരും പരിതന്മാരായിതു.
 ഹസ്താണിനിമലിലെക്കൊന്നു ചെപ്പിടക്കു
 ചിന്തിച്ചാലൊന്നും മമതാനുസീലകരംവിൽ.
 നിസ്സലപാപമിതേവ വാൽ മണ്ഡമാവാൻ
 കത്താപ്രമെന്നന്നാകിലായവ ചെപ്പെയുള്ളു.
 ഇത്തരം ഭൂതില്ലാത്ത കിയനമപതി
 ചിത്തത്തിലേ തുന്തകാണ്ടു പിന്നെയും വന്നാകത,
 സംഭവിച്ചു തനവിടവിടത്തു നിമിത്തമകാ-
 ണമോദാദാലകാതനമെങ്ങൽ തന്നാശ്രമം.
 പ്രാപിച്ചു തത്രവസിച്ചിട്ടു നന്നു നീന്ദനം-
 ബുദ്ധേന്ദ്രൻ കണ്ടു മരണിനാദിവാദ്യം ചെയ്യാൻ.
 കാപര്യം വൃണ്ടു പിടന്നത്തന്നെ കവൃത്തം കല്ലോ
 താപസവരനാടു സ്വതന്ത്രമേയ്ക്കു ത്തിച്ചാൻ.
 ശുഭാകനാഥവൃത്തം കോട്ടാനം മിശ്രം വൃണ്ടു
 ശാലകായനാതനാന്നേരമതിലൊക്കെയു.
 ഗമിക്കുമഗമിവിട്ടു നന്നീപാപങ്ങളുൾ
 തപത്രവസ്തി കൈല്ലാക്കു ചൂതനരം പൊലും.
 എന്നരുൾ ചെയ്തു മഹാഭനിയും ഭൂതില്ലാൻ
 രമണനാകാതതിരിഞ്ഞിരുന്നാരുനേരം.
 എന്നതുകണ്ടു നാപവീരനെന്നിപ്പൊടി
 വാന്നാരുളുഖം ചെയ്താങ്ങെ നാദുഃഖിലാപിച്ചാൻ.
 പിന്നെയും നീന്ദനവനി ചൂകുഹുൽക്ക-
 രണ തചേങ്ങു തിച്ഛി വണ്ണമിണ ത്തിച്ചാൻ.

കാമസാരമെന്നൊന്നുമെങ്കിലുമ്പ്പൂർണ്ണമാലം
 ന്നാശമെന്നിതുമൊഴുതപാദമെന്തൊന്നുമൊരോരം,
 അതതുസൂക്ഷ്മം കൂടിപ്പോന്നതൊന്നിടേ
 പ്രാപത്തിതെളുക്കുന്നതകളിലൊഴുത്തുണമേ.
 ഇതിനെല്ലുപൻമാരെപ്പിതവാക്യംതെളുക്കി
 തിങ്ങിനതെന്തൊന്നുപതിച്ചുവന്നൊന്നുമറി.
 ഇപ്പിന്നതകളെക്കൊണ്ടിലോകമുക്കൊക്ക
 സമ്യവാലോലവിശ്വപംസറിനിന്നുംശ്രീമൽക്കോശി.
 ശ്രീമൂലനാലീപതിക്കൊതിതാമഹാവണ്യ
 നിപ്പാന്നപ്രഭാനിവിവാഹമോവിളക്കുണ്ടു.
 കരുവേനീട്ടുകനിസമസുപാപമോല-
 മസുതാചിട്ടംതവസമേഹമില്ലതേതു.
 പ്രത്യംതവമേവിച്ചീട്ടുവാൻപാപമു-
 മന്ത്രംതാൻമൊല്ലാംകേട്ടുകൊള്ളുകമഹീപതി.
 നീലീസംഭവങ്ങൾമെന്തുകണ്ടുകണ്ടുള-
 ള്വാലോലംവീരത്തിൽമേരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുക.
 കേൾക്കുകതന്നെയാസസമാനമോകാശിതന്നെ
 യാലാകമൊപ്പാരിമെന്തിട്ടെന്നിതെല്ലാമൊത്തമെന്നും.
 കോലത്തിൽമേരിച്ചുള്ളകണ്ഡകങ്ങളുനിന്ന
 നീലവണ്ണംതെവിട്ടുപന്ത്രുല്പന്നമൊക്കും.
 അപ്പോഴതന്നെതവപാപപാലംതെളിയിക്ക-
 ന്നൊപ്പുവിവറിത്തുകൊണ്ടിട്ടുകത്തപതൊട്ടും.
 അപ്പോൾതാമസിപ്പിടങ്ങാപാലകന്നുമനി-
 യുൾക്കൂവിൽക്കൊന്നൊന്നതെളിയിച്ചുയ്യമേയോ.
 കല്ലുപിണ്ടിയിലൊന്നെങ്ങിവിനീതനാ-
 യപ്പോൾവിശ്വനീലകണ്ഡകങ്ങളുമുണ്ടു.
 തടന്നുശ്രീകാശിമെക്കുറിച്ചുകെതിർപ്പും
 കടന്നുപലനദീകേൾക്കുകാനന്തരമും.
 പടൻപുറന്നിതുകേതിതാലതയുമിടൽ
 തുടർന്നുവരാമകീർത്തനങ്ങളുമെൻ.
 വിടന്നുദക്ഷാംബുതംകാശീസാന്നിദ്ധ്യമേവാപ-
 വിട്ടുണ്ടുക്രമത്താലേകുപതിവിരുന്നേയും.
 വാസനമേഴുകൊണ്ടുവിട്ടുതന്നുവൻ
 അസുരയാതശ്രീമൽക്കോശിയെക്കണ്ടിടിനാൻ.

തന്നകട്ടിടസ്സുരദംസ്തു ജാലങ്ങളാല
 ബ്രഹ്മരശ്മികൾക്കുനാംപരിഭൂതികൾച്ചയ്യു.
 മിരപടത്താവിൻനിലത്തറിനാതികരാം
 ശരീരമഹാനായകാശിതകുടാർന്നുപൻ.
 കാലമലകുലകാലനാമധരമാ
 കലിതനനിവാസിജനതാവിഹസ്തുപോയ്.
 ദീപാലാഹിതവൃഷ്ണസ്ഥകിങ്കിണിനദേ
 മേദമേദമിതിചിപുഷിനിശാഗ്രഹാത്.
 ശ്വേദനംസമദൈനാശാഹുവായ്സുര-
 ചാരണനരകിന്നദൈവംസംഹിതയാത്.
 വിശ്വനായകൻതന്റെവിവിധവിശാലമേ
 ശരപര്യന്തമെന്തെന്നാലുസംഖ്യങ്ങളാലും
 നിത്യപുഷ്പവിഭവപൂച്ചാമേഖലാദ്യ
 വിസതീപതന്മാരുംകേതന്മാരുംപ്രാപിതനാ.
 മേയ്ക്കളായപുഷ്പമലപകാദ്യങ്ങളാൽ
 നമ്രങ്ങളായശാഖാനിവരമേന്മാറ്റംകൂടി.
 താഴെമേന്മാറ്റമിതന്നെങ്ങിനെന്നീട്ടെന്നാ-
 രാഗ്രകരസാലകകരംബാദികളായ.
 ഭൂകാന്തവൃന്തങ്ങളുരക്കാണുപുഷ്പനായതി
 ഭാസ്യരായശ്രീമൽക്കാശിപംശകന്മാർസുപൻ.
 താഴെതമഹാപാവിതാകിദ്യശ്രീകാശിയെ
 ഏതൊരുമനമേനത്രംകൊണ്ടുദരിക്കുന്നുവോ.
 പുകനാസ്തമിവനക്ഷണംതന്നെയതി-
 രണതുംസദാദിപ്തമേദനിവരന്മാര.
 ആശ്ചര്യശ്രീമൽക്കാശീതന്മാഹാഹന്തമി-
 താശ്ചര്യമേന്മാന്മാർകണ്ടുകാളവിൻനിന്നാമേ.
 വിശ്വനായകവാസസ്ഥാനമോഹാശിഷ്യരിക
 ദർശനമാത്രത്താലുദൂരിദൃഷ്ടനാംസുപൻ.
 ഗാന്ത്രത്തിൽമുഖിച്ചുള്ളനിവരഞ്ചകങ്ങള-
 മ്മാത്രത്തിൽതന്നാണുരച്ചുഗ്രാശാലങ്ങളാതി.
 സമ്യുപാപങ്ങളിലുംനിന്നുടൻവിമുക്തനും-
 ജപ്തിശൻവാതാണസീതകാപുരോരുദേശ്യം.
 വിശ്വനായകംവിശ്വവാക്കമീശപരപേരും
 വിശ്വതാപാലാമരശങ്കരാവൃഷ്ണരോപനം

വിശ്വസാഹാരസ്ഥിതിന ശ്ലോകമേവമേകം
 വിശ്വപാപാശ്ലാവിനിഞ്ചാലവന്ദിതംതിവം.
 വന്ദിച്ചുകൂറ്റിന്നുതിച്ചുതിച്ചുവിധിപോല
 മന്ന ചന്താനംകൈലാസനാൽസന്തുഷ്ടനായി.
 തമൈവചിതകാലംവസി മുരേഹാസനത്തിൽ
 ഭൂത വെരിയാലുപദിഷ്ടയാ ചന്താനംപൻ.
 പ്രാപിച്ചുബ്രഹ്മകൈകതം മോക്ഷനിവരന്മാര
 ശോഭിച്ചവരാണസീമഹാത്തമമഹാത്തമം.
 ചിതന്നയുമേവംമാഹാജനങ്ങൾമാണസീ-
 തന്നാകെസംവകാശംകൈന്മാരാകീടിനാർ.
 കാശിയിൽ പ്രാണപർ ത്വഗതരകമുയീടുമി-
 നാശമായിട്ടുംമഹാസംസാരമുഖമല്ലം.
 ഉന്നതമഹാപാപിയാകിലുംകാശിതന്നിൽ
 വന്നടൻപ്രാണത്യാഗംചെയ്തവന്നാകിലവൻ:
 ഭിന്നമചെയ്തുള്ളവണ്ണഗൗരവാൽനരകത്തി-
 ലെന്നാലപതിക്കയില്ലെന്നതുംസത്യമല്ലം.
 പിന്നെകൈനിഹധർമ്മപ്രകാരംകൈ-
 തന്നാകെകഥാപാളീകടങ്ങതുവിശേഷിച്ചും.
 അഞ്ചരത്തിങ്കൽനിന്നോധരണീതന്നിൽനിന്നോ
 ശംഖരത്തിങ്കൽനിന്നോമൃത്യുവെപ്പാപിച്ചാകിൽ.
 ബ്രഹ്മാദികളെകതപപ്രാപിച്ചീടുന്നിവൻരൂഢ-
 മഹാകാശീശക്തിയത്യുപാഹിതമല്ലം.
 തത്ര കത്രാപിവസി ചീടുന്നിതെന്നാകിലും
 മത്സ്യനൈതാരുണ്യംതന്നെനിമിതിലും.
 കാശിയെന്ന ജലമുപാർണ്യമൈവേഹാസത്തി-
 ലാശരേചിന്തചെയ്തവനെയാപകിച്ചാൽ.
 ഇരുകൈകളാലവൻകൈകൾ സംപലംചെയ്ത
 കൃശാതവസിച്ഛീടാകില്ലാതെകൈതും.
 നല്ലാതപ്യതാനമാകിയായിതിഹാസം
 മഹാപ്രീതിപ്രശാന്താദൈവമേകമല്ലവിൻനിങ്ങളും.
 ഉണ്ടായികരുക്കതുംതന്നിൽമേലുപിതെന്ന
 പണ്ടാരുതപാധനമത്രയുംനത്രയുംശാന്തൻ.
 കണ്ടാലാറുമുദകളോരസുതനവ-
 ന്നെന്നായിവന്മൃത്യുനെന്നുള്ളനാമേതരമുദം.

ഏതൃ യമധർമ്മഭൂതാസ്തന്നാതവൻതാനം
 വർത്തിച്ചിടുന്നൻചി. ഗാക്ഷാശ്രാമേലിലാതാടും.
 ഹിംഗാഷനാമുനിഃശ്രുഷ്വനഃകൃശന്നിന്ന
 സദംഗദാംബരമേവമേതദിച്ഛാൻവദിദപാദേ.
 കലഹാംസൻതാകമവനൂലമുദാമിമൽ
 തിലമന്ത്രവ്യാഞ്ചുര്യമുണ്ടാപീലാഹാരമിത്രം.
 മോക്ഷകരാനാംഹിംഗനേത്രനരമവംസദാ
 കാമയുഃലംബമവനാപദേഹിച്ഛീടിനാൻ.
 വേദബലേപ്യംണങ്ങൾനിതിശാസ്ത്രവികളം
 മോദാകാകവന്നുപദേഹിച്ഛിതെന്നാചിമം.
 ചേതഃവിധമുപശ്രദ്ധാകൃശന്നഭവിച്ഛി-
 മ്ലേതുരമേധ്യമവനാസന്നാബലവരേജ്.
 സുന്ദരോപനാമകവന്നതാജ്ഞുവു
 വന്നാചണ്തുതദാകസുരായുധൻരമനം.
 തന്നരേജനമിതൻസപതിയാചീടുന്ന
 സുന്ദരീസന്നിതിമെന്നാചുരംനാരിയേയും
 ചിതന്നതൻഗുരുതൻവല്ലഭനായിടുന്ന
 തനപംഗിമൈമവതിമെന്നാമനിനിമയയും.
 തന്നവെത്തോമിയവതാകാതമിച്ഛ
 ചേന്നചേന്തിതുരധുരാപുരമതുക്കാലം.
 കന്നൽനേർമിഴിമോരമവാരം കാതമിച്ഛ
 കരുപ്തലീലയാകീവസിച്ഛാനനാരതം.
 മന്നവർചാണീടുന്നമന്ദിരങ്ങളിൽമെന്ന
 വപാനകരപന്നങ്ങളുംകട്ടുകാണുന്നകൃശൻ.
 മഹിരാസപാദകമേന്തചിത്തനാൽസദാ
 മധുവാനികളമേൽസരസംവാണീടിനാൻ.
 അംഗനാമാദോരമേന്തുകമിച്ഛപുളിച്ഛക-
 ണ്ഡമിനകഴിഞ്ഞിതുവണ്ണപംഗ്രാജനഹരം.
 തരകാലമേന്തവണ്മാരവധിതവതം
 പുക്കിതുധർമ്മമവിരംകൃതനാദേവ.
 മമമേണ്ണമേന്തമൃഗവശത്തെപ്രാപിച്ഛപ്ത-
 മ്ലിമേന്താമിട്ടുപദവശനാൽകൃശൻതാനം.
 ദുരമിച്ഛപാരംപരിഭ്രമിച്ഛവിചാരിച്ഛ
 പുക്കിതുഹിംഗാൻരാജ്യതനിലതുകാലം.

പരിതാപനമത്ര പാണിടംകൃശൻതന്നെ-
 രല്ലുതകംജപരംപിടിപ്പട്ടിരുന്നതേവണ്ണ-
 മോലമോജപരമിനാലാർത്തനാംകൃശൻതന്നെ-
 താരതിലേഖംപരവശനായി ചിന്തയെചെയ്യാൻ.
 പാരമീജപരമകൃപാപീഡിതനാംമഹേശ്വരനെ-
 യാജമാനിന്നുരക്കി ചിട്ടവാൻനിന്നുപിച്ചാൽ.
 നീരാതറ്റിടതെഴുംചെയ്ത മാലിനിക്കിന്ന
 നേരിട്ടിതല്ലമോദാസങ്കടമതികയ്യം.
 ഇന്നുനാമെന്നുസൂകൃതംചെയ്തിട്ടിടതെഴും
 തന്നാവാരമടനപ്പിടേക്കുണ്ടുതി പരിവ.
 മൂന്നാചെയ്തുള്ള നിജകന്യയംനിന്നുപിച്ചാ
 വിടുന്നതകംവിംഗരാജ്യസ്ഥിതിതന്നാമൊത്തു.
 ഒന്നാമപരമപരകംതന്നിതസുഖമേ-
 രല്ലുനല്ലതിഷ്ടാനര പിചിരരിച്ചുദുഃഖാർത്തനായ്.
 മേശ്വരവകാശനിജതാനാമൊമർത്തനം
 കാശിമാഹാത്മ്യംചൊല്ലിത്തേട്ടുതേജോനാമപ്പാദം.
 കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടക്കരകാരമഹാമന്ത്ര-
 മാനുതാനച്ചരിച്ചുവെടിഞ്ഞുതീ പാനയം.
 അന്നേരംഘോരകാമരംകിരതമേദുത-
 തന്നതമുസ പവാശാലികൾക്കുണ്ടാണമേ.
 വന്നടൻകൃശൻതന്നെപ്പിടിച്ചുകുട്ടിക്കൊണ്ടു
 മറ്റൊരുമന്ത്രിയെപോലൊന്നു കണ്ടുംഭരാനകര.
 പാണിതിൽനിന്നുപാദംധരിച്ചുശോഭയെടു-
 മേണാകമുഖ നിതൻറഗണങ്ങളുടേറാദേ.
 ചാമരപാണികളാദിവ്യസ്മിതനങ്ങളാൽ
 സാമോദമേദുസ്യായ്തതാണാമൊമോദം.
 വേദാനന്ദവ്യംകുറുത്താണുനരംകൃശൻതന്നിഷ്ട
 പ്രേമാമാടാവിള പി ചിടിനാകതാനരം.
 വേദശൈഖരൻതൻറഗണാർത്തകുണ്ടുതീട്ടാ
 സാമോദമേദമയ്യാർത്തകടേന്ദാജം.
 ധർമ്മിപ്പാദകായനിങ്ങളിടതെഴും
 ഷ്ടാചാരാദിവഴിപാലനിത്യനാരല്ലര.
 ദിർഘിയാകുമിടനിന്നെമൊളവുചെയ്തു
 കന്യയങ്ങളെപ്പിറഞ്ഞീടു കിപൊട്ടുണ്ടാമേ.

ധർമ്മപ്രദനപ്രിയന്മാരോടൊന്നിത്വം-
 ജിമ്മഹാപരവിതരണമൊഴുപ്പോവതിനിപ്പോരും.
 സർമ്മാമുമാട്ടുവൻതൊമ്മിതൊഴുവമാതാ-
 വിമ്മഹീതലഭനംപാപമേഖലന്റുന്തനം.
 വമ്മരജ്ജനന്റുതൃഗ്ഗരതമെടോയിതരേക-
 ധ്വജഹാരവേന്തെന്റഗണമെല്ലതരമെല്ലാർ.
 മേരംമേണമെടവാരേനിമ്മെല്ലമെങ്കി-
 വിട്ടെഴുതൻസദാമുമാമാനനെനിരിച്ചുവും.
 ദേവിമുദ്രഹോന്നതതിൽശ്രീകംഗിരിതനാമ-
 മേരംഗിരിതീതിതാടുംചൊല്ലുകനിമിത്തമാണ്.
 മൂലംമൂന്നുംചൊല്ലുതൊക്കെയുംനമിപ്പുറ-
 മിട്ടെഴുതൻപരിശുദ്ധനാസ്തനിതിങ്ങനാലും.
 മുതംമൂന്നിരിയെന്നമെകലാസാധവതരികൽ
 സോരംശംമുമാനമുഗംസുഖമാസ്തുസിച്ഛിടും.
 അത്യന്തംപുണ്യംതാവാമിവനമേരിതിൽവെ-
 ച്ചുത്തമൊതരേക്കുപ്രാപിതമേനിത്താലും.
 ഇത്തമമേരിമെല്ലാമൂലനാമെടാമിട്ടു
 സകലംശ്രീമേലാസംപ്രാപിച്ചുനിവഗണം.
 ശ്രാദ്ധമേവരന്റമടന്മാരീവ്വത്തമല്ലാം
 പേട്ടുനമെന്തെന്നെടാമിത്താട്ടുരമെല്ലാർ.
 മൂലനാമമെടവാക്യംകേട്ടുവിന്യായമുണ്ടു
 മിത്രനനന്തന്താനമവരേടതരമെല്ലാൻ.
 താമതാമമെന്തന്തെന്റവിഗ്രഹംശ്രീമൽമേരി-
 ഭൂതലതരികൽവെച്ചുനാശമാമീടുന്നുവോ.
 താമതാമമെന്തന്റമേഹനാശത്തിൽകംഗിയെന്ന-
 പൂതമോഹൊത്തുച്ചുരിച്ഛിടുന്നുവോ.
 താമതാമമെന്തന്റസദാമിഷ്ടതല്പരനായി
 മേലവമെടേരിജപിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
 താമതാമമെന്തന്റസദാശ്രീമാരാമവന്തെന്ന-
 ചെതസിമേരിമൊട്ടുംചിന്തിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
 താമതാമമെന്തന്റമഹത്തരകീയതീർത്ഥത്തിൽവെ-
 ചെച്ചുകൊത്തേന്തൊട്ടുതന്നെപ്രാപിക്കുന്നുവോ.
 വിതകന്മാന്മാരാമവൽപ്രഭുപല്ലാ
 മുതാമതൊക്കുന്നമൂലിവിത്തുകൊണ്ടീടുവിൻ.

നിങ്ങളുചയുടെതരികെചെന്നിടത-
 തിങ്ങിനെയനുകരംപാഞ്ഞുവിരമിച്ചുവൻ.
 ഗംഗാപാവിനയായകാശിതൻമാഹാത്മ്യത്തെ
 നിങ്ങളോടവംപറഞ്ഞിടുന്നെന്മുനിമാരെ,
 തിങ്ങിനമാഹാപാപസംഘച്ചുട്ടുടൻതന്നെ
 താഗമസ്തുതമിതുഭക്തിഭക്തിലെന്നറിഞ്ഞാലും.
 ഇങ്ങിനാലോകശാഭിയാകിയമാഹാമുനി
 ദൂതഗവന്മാരോടതരികെചെയ്തിട്ടുളളതാനും.
 നിങ്ങളോടതുമിപ്പൊളുനിഞ്ഞുപോകലൊന്നും-
 മിങ്ങുകചെയ്തെന്നുവെന്നിതുകിളികൾ.

ശ്രീകുടുംബാചാര്യം പ്രഥമാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

മി. രീ. യ. ൨. ൧൧. യ. ൨.

ശാരികേനിയനചെയ്തിടുന്നിയും
 സാരമാകാശിമാഹാത്മ്യമുപാസ്മദാ.
 ഗീതകളിവരകണ്ഠനംചെയ്താരു
 കിരണമിണിതാനമുരചെയ്യാർ.
 വാതാണസിതമൻമാഹാത്മ്യമരുനി
 വയ്ക്കുന്മുസുതൻപിന്നെയുംചെയ്തിനാൻ.
 മാമുനിമാരത്രപിച്ചുകാലികമിപ്പോ
 ശ്രീമതിയാകിയകാശിതൻവൈഭവം.
 യാതൊരുകാശികൾകട്ടമാത്രത്തിൽ
 ജാതമാക്കുകവല്ലതില്ലാത്തസംശയം.
 കാശിയേഗംപരിപൂർണ്ണപര്യടകൾ
 കാശിയിൽമുതിയുന്മുട്ടമുന്മുട്ടപ്പോ.
 ആശാമരമോളെയുള്ളജനംസഭാ
 കാശിയെത്തന്നറിഞ്ഞുവന്നുചെയ്തേണം.
 ഏതൊക്കെതന്നിൻവിപ്രസന്തര-
 നന്യനിവനതിനീചരണങ്ങളായി.
 മിന്നാലംകാശിതന്നിൽപിടപെടേതൻ
 തന്നളിലിപ്പോരുനരവുമുരമ.
 ഏകാഞ്ചനീയുമാവാകൃതന്തന്നിമ-
 ലേചമുരമുപാശിക്കുകിരപരൻ.

ശ്രീകാർത്തികേശ്വരസ്തോത്രം കാരണമി-
തോക ചിത്രാഭയകന്മാരോടൊന്നിച്ച്
ധർമ്മപാപകന്മാർക്കു പരമഭയം
കൊടുത്തു വിജയം നൽകി കൊടുത്തു
യെന്നിട്ടു നല്ലതന്നെ ചേർത്തു എ-
ന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു നല്ലതന്നെ.
സാക്ഷാദഭാഗ്യം കാട്ടുന്ന സർവ്വ
നാമകൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.
കാർത്തികേശ്വരസ്തോത്രം
കൊടുത്തു ചേർത്തു നൽകി.
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു നല്ലതന്നെ.
സാക്ഷാദഭാഗ്യം കാട്ടുന്ന സർവ്വ
നാമകൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.
കാർത്തികേശ്വരസ്തോത്രം
കൊടുത്തു ചേർത്തു നൽകി.
എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു നല്ലതന്നെ.
സാക്ഷാദഭാഗ്യം കാട്ടുന്ന സർവ്വ
നാമകൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

പാഠം കണ്ടെന്നയാകാഞ്ഞു ജപിമരണി-
താഴെക്കുതിന്നതന്മാക്കത്തു ചാതുരൻ.
മറ്റുപംവിശിഷ്ടപ്രഭാവനാം കോതിത
മേവപ്തബാധിച്ചു പാരിച്ഛിക്കുമൊക്കെ.
ഇതരമെല്ലാമുതിർന്നു ചിരംശ്രവി-
ച്ചുണ്ടമന്മാരോടുകൂടെ ചൊല്ലിയിതു.
പറ്റിത്തുടങ്ങാതെത്തുടങ്ങുവാനാണീ
മുതിരിച്ചുപോയിനിന്നാതിരിക്കേണ്ടെന്ന.
ധാരാതിരിപോലോടുകൂടിയിരിക്കും
മീനാഭകൃഷ്ണമറയുമുള്ളതെന്നല്ല.
മുതിരിക്കുവാൻതാമസനേരമില്ല-
മുതലമുട്ടുന്നതതിലുംശ്രവണമെല്ലാം.
പറ്റിത്തുടങ്ങാതെത്തുടങ്ങുവാനാണീ
മുതിരിച്ചുപോയിനിന്നാതിരിക്കേണ്ടെന്ന.
ധാരാതിരിപോലോടുകൂടിയിരിക്കും
മീനാഭകൃഷ്ണമറയുമുള്ളതെന്നല്ല.
മുതിരിക്കുവാൻതാമസനേരമില്ല-
മുതലമുട്ടുന്നതതിലുംശ്രവണമെല്ലാം.

സപല്ലവാലുവുപ്രവൃത്തിനിരതരം
 നിശ്ശേഷലോകതലം സമാകാശനരം,
 തുല്യചാമിട്ടാശ്രമണഗുപ്തങ്ങളായ്
 തുല്യപ്രസ്തനവൃദ്ധസാധിതങ്ങളായ്,
 തുല്യജലായുജ്വലിനമുഹുരണ്ഡ-
 ഷല്പ്രദാനപോലിരിക്കും വിഷയബിംബം,
 നല്ലാതപ്യജ്വാതമിതാമതവർക്കവന്ന
 വല്ലഭമണികല്യാണരാജപുത്രന്മാരും,
 ഏല്പാമരകത്തളമെങ്ങിനെയാകുന്നി-
 തെല്ലാലതകളിലുംഗമിച്ചിടാനെ,
 അങ്ങിനെതന്നെനാമരക്കുലാധന-
 മങ്ങളുമാകമമാശ്രയിച്ചിടുന്നു-
 തുല്യപാത്രത്തിൽപ്രതിഷ്ഠിക്കാമിത
 തുല്യവർണ്ണമോളമിമാഗാമീരം,
 ഏകകലത്തന്നെന്നഗ്രഹിക്കുന്നതി-
 ശ്ലക്ഷകാകൃഷ്ടന്നഗ്രഹിച്ചിടുന്നു.
 ഏതതുപോലെയെന്നാമോക്കുഹതുരും
 മണിലാതകങ്ങളെങ്ങണിയിച്ചിപ്പോ,
 സന്യാസീട്ടാമുരുകുടനങ്ങുരും-
 തൊന്നുമാക്കുപ്രദമെന്നങ്ങിനെതുകൻ.
 നന്നായതിനെസ്സുരൂപതായ് സമ്പദ-
 യുത പരിപാദപാകട്ടാലമിന്നാരും,
 വന്ദ്യനാ, പാദദേവർദ്ദനിതകഭദ്ര
 മിന്നാവസിഷ്ഠമിതാമരകാലിന.
 മരന്യാവാമാണസിപ്രഭാവമെങ്ങ-
 മിന്നൊന്നൻപോലോമനികളുകട്ടാലും,
 നല്ലസരസപതീകീരമുനികല-
 വല്ലഭനാകുവസിഷ്ഠൻനിജാശ്രമം,
 അല്ലമോഴിത്തവഃശൂന്നാമിദമുതാ
 കല്പനാംവാമദേവൻമുനികമുന്നിതു.
 മഹാശ്ലനിടാമാമദവനെക്കണ്ടുപോ-
 തല്ലാസമോദക പസിഷ്ഠമീന്ദ്രനും,
 പാദാസനാദിമാർദ്വവിമുക്തരും-
 കപാലങ്ങളുംഭൂമിപ്പാൻകൊടുത്തിടുന്നെൻ.

വാമോദവൽമുനിരാനംഭലാദ്യങ്ങൾ-
 ഉംഭോദോമേഴുപതിഗ്രഹിച്ഛിദിനാൻ,
 ചിന്നനവവിഷ്ണുനംവമോദവൽമുനി-
 മൊണിപ്പുതത്രവാണരവിപ്രീതരായ്.
 മോദോത്രപയാശ്ചി ചിത്രാഞ്ജനസാരയായ്
 മേദോലയമുരുകവർണ്ണപാമുതതായ്.
 നീലിസപിരതയായിട്ടുബഹുഭംഗം-
 താദരചയാടനുകമപ്തോമനനരം.
 വാമോദവൽമുനിരാനംഭലാദ്യങ്ങൾ
 താമരപാത്രമുപനന്തൻമോദിച്ചാൻ,
 സന്ദർശനസംഗമസന്ധിമണിപാത
 ബ്രഹ്മവിഷ്ണുക്കനകസംഗമോദമന-
 സമവിഷ്ണുതന്നാ കിലവിരപ്പാഴ്-
 താമ്പാട്ടുചൊല്ലുകടന്നുടുവഴിപോലെ.
 ഇതുമായിധിസ്തുതൻതന്നുടമോദ്യമി-
 ന്നരംഭമോദവൽമുനിരാനംഭലാദ്യങ്ങൾ.
 മോദോദമസംഗമമണിരബ്രഹ്മവി-
 ഷ്ണുക്കനകസംഗമമണിരമുണ്ടാകും,
 കൂടിതട്ടിപ്പീലിപിളയതായതുമെ
 ന്നൊക്കെവളിച്ചുതന്നുകവില്ലെന്നുതമ.
 ഏന്നാലുമല്ലപ്രയാസേനസതപര-
 മൊന്നുണ്ടതാമൃതജ്ഞാനഫലഭൂതം-
 പന്നഗഭൃഷണനാംവിശപനാതകൻ
 തന്നാലധിഷ്ഠിതംവാമാണസിജനം.
 ലോകത്രയത്തിലുടനൊന്നുസീധമോ-
 താദിമണ്ഡ്യവസാനമേതരമേതരമേ.
 ശംഭുവിനുഷേത്രമൊന്നുണ്ടാശാഭിക്കുന്നി-
 തമ്പോട്ടുകൈവല്യദായകംപാവനം.
 തത്രവാഴുന്നജിത്തുക്കൾക്കുണിതാഴും
 മൂപ്പുരുതൻമോഹമോക്ഷങ്ങൾനൽകുന്നു.
 ഏതാനുംമോഹവികളുന്നിമിക്കിലും
 മോഹമുപപാതകികളെന്നാകിലും.
 തൽക്ഷേത്രമെവമേകാണവർപാവങ്ങൾ
 വിഷ്ണുതാമരമണിച്ഛിട്ടുസംഗമം.

വാരാണസി യാത്രാ കിരീടമിഹ ജാതം
 മാതൃകപ്രകൃതമനുഭവനീകൃതം.
 ഘോരമര മീട്ടുംമുഖമനുഭവമനുഭവം
 ദൂരത്തുപാമതിനിശ്ചയമനുഭവം.
 പാകംസപഥമുനിരതനാമിനാമം
 ചാരതിവൃത്തമനുഭവമനുഭവം.
 വാരാണസീപുരിതൻപ്രമാവതിനാൽ
 നേരേസമാനഗതിമിഹമനുഭവം.
 വിശേഷപരണതിവല്ലഭമനുഭവം
 വിശേഷതിവരമനുഭവമനുഭവം.
 വിശേഷപരണതിവല്ലഭമനുഭവം
 ശരപദവിചിത്രമനുഭവമനുഭവം.
 ഏതാനതിവരമനുഭവമനുഭവം
 വനിതവിമലമനുഭവമനുഭവം.
 വാരാണസീതിൽമഹാമനുഭവമനുഭവം
 ചൈവരമനുഭവമനുഭവമനുഭവം.
 കൈരളവാരാണസീതിൽമഹാമനുഭവം
 സുഷുപ്താനിതിതമനുഭവമനുഭവം.
 പാതകമനുഭവമനുഭവമനുഭവം
 നാരായണമനുഭവമനുഭവമനുഭവം.
 സ്താനവാരാണസീപുരിതമനുഭവം
 ഭാരവാരാണസീതിൽമഹാമനുഭവം.
 നന്മനനുഭവമനുഭവമനുഭവം
 മനസാരിവരികമനുഭവം.
 ഏതാനതിവരമനുഭവമനുഭവം
 തന്നതപാദമനുഭവമനുഭവം.
 താരതമ്യമനുഭവമനുഭവമനുഭവം
 മേദിനീഭവമനുഭവമനുഭവം.
 മോദനനൽകിതമനുഭവമനുഭവം
 താദാഭവമനുഭവമനുഭവമനുഭവം.
 ഏതാനതിവരമനുഭവമനുഭവം
 പത്രസഹസ്രവർഷമനുഭവമനുഭവം.
 രാജവാരാണസീതിൽമഹാമനുഭവം
 ഭാവമോദനമനുഭവമനുഭവം.

പീതന്നപ്തവിത്രവശശയരാമസ്വദല
 വന്നമഹാമാജനാനിജ്ജനിച്ഛീദാ.
 പുത്രപെത്രാദിയാട്ടംഭീമഖ്വിവിതാഷ്ഠി
 മൃഗ്വജയകേതനായ്സുഖംവാണിദം.
 അന്ത്യകാലത്തുശ്രീമൽക്കാശിചിത്ത്വവച്ചു
 ബന്ധമോഴിഞ്ഞുനിവ്വാണവൃഹാദിഭം.
 ചുരുച്ചമശപത്ഥവുപിചുരുന്ദവു
 ദവതേഹരകളാജീടംലതകളം.
 താരതാജ്ജനരൂപാനിപ്പട്ടമിവിടത്തി-
 ലാഭകോവാട്ടളപാക്കിചർക്കുന്ദ.
 വൃശ്ചാകരമരയഹലവന്നംസമാ
 സമ്പ്രമാസംഭവിച്ഛീദസംശതം.
 ധാത്രിയരിലുണ്ടനകരീതർങ്ങളം
 ദക്ഷത്രങ്ങളുമുണ്ടനകമെന്നാകിലും.
 മന്ത്രനായാലവന്നത്രപണ്. രുപ്പട്ട
 മരംകണ്ടാമതുചെയ്തുകൊണ്ടിതിൽ.
 ന്യായംഭിതംധനമല്ലമെന്നാകിലു-
 മാമതുവാതാനസിചിത്ത്വവച്ചാദരാൽ.
 വിശപനാഥമേത്രപാസിജാവിപ്രന
 വിശപാസകേതിയാടപ്പണചെയ്തപോ.
 വിശപദരികതാലുവുനരിച്ചുങ്ങസം
 ശരപദനനഫലപ്രദമാസ്തുജം.
 ഏപപ്രഭാവസവിതയാകമഹാ-
 ദേവമാസസ്ഥാനമായവാതാണസി.
 കേകവല്യഭാത്രിവിളങ്ങുന്നിതുമഹീ
 ദേവധിരണമസർവാതമോതിനീ.
 പോന്നാലുണ്ടുഗഹിച്ചുവിശപശപരൻ
 തന്നാൽസുരക്കിതയാകിയകാശിയ.
 കണ്ടവണങ്ങിവിശപശപരൻതന്നതു
 കണ്ടവനിച്ചുപോന്നീടാനമുകിഹ.
 വാമദേവൻതന്റെവാക്യമേവകേട്ടു
 മാമനിശ്രേഷ്ഠൻവസിപ്പുന്നതുകേചെയ്തു.
 താമസമേതുമരുതിനിയകിലാ
 നാമിന്നുതന്നുഗാമിക്കേവകീടത്തേ.

എന്തതിരെയെല്ല പരാശരണത്തോ
 തന്നാശ്രയമുതൽ. നിത്യതയിവസിപ്പുനും.
 ഉന്നതമോദനോ പാമോദവൻതന്നോ-
 ടെന്നിച്ചുവാങ്ങാ സിദ്ധിച്ചുപുട്ടാൻ.
 വിതരാനാദേവന്മാരേ പരാമവർ
 ചേതസിവിശേഷശക്തിവഴിയതിൽ.
 എന്തുകൊണ്ടുപുഷ്പമെന്തെങ്കിലും
 ദകതമോകാശിരതനോക്കിത്തീർച്ചിതു.
 കുന്നുംകുലത്തോളികൾതാഴ്ന്നുപുഷ്പം
 പിന്നിട്ടവർതന്നെത്തോഴുകുന്നതും.
 കേടകുന്നുള്ളമുനിവരന്മാരൊരർ
 കാടകാപ്പുക്കുനടക്കുംശേഷത്തരം.
 പാടവമരണമാലിവാരണനി-
 മ്ലീടിനകൽ സന്മാരതിശ്ലോകന്മാർ.
 ഇക്കേടുകാഴ്ചയൊഴിവുപുഷ്പമൊണ്ടു
 ധാടിയൊഴിവുസിക്കുന്ന പന്നാനന്തരം.
 ചണ്ഡപരാക്രമമെല്ലിതന്നായ
 പുണ്യജനത പരന്മാരുടെമദ്ധ്യത്തിൽ.
 ഹൃദയകരണത്തിനിർബ്ബനാകുമോലി-
 തന്നെക്കൊഴുതാത്തതെന്നയുക്തമിതു.
 പുണ്യവീക്ഷാൽഭുതജാതൻവസിപ്പുനും
 വണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനാം പാമോദവൻതാനും.
 ദണ്ഡധരാതിതേജരനാകിയ
 ഹൃദയകരണങ്ങളുനിന്നാർക്കിയൊൽ.
 തന്നെത്തന്നുപ്രാപ്തിത്തരവീര്യരോ-
 ടെന്നിച്ചുതന്ന ചെന്നീടിനാൻ ഹൃദയകൻ.
 ചാർത്താക്കുശ്ശാധികളായിട്ടു-
 മമ്മുനികാരോടുകാലിപ്പിതെന്നരും.
 നിമളമൊരുകുന്ദാലോകനോരത്തി-
 ലിപ്പുവരവാൻതന്നെത്തന്നുകാരണാം.
 ചൊല്ലിട്ടുകുന്നതുകേട്ടുവസിപ്പുനും
 ചൊല്ലിടിനാൻ യഥാർത്ഥപുതനോസൻ.
 താമരസംതപ്പുതൃതാകുന്നതാൻ
 നാമംവസിപ്പുനെന്നാകുന്നിതുതേ.

[illegible]

ഹൃന്ദ്രാഭ്യുക്താനന്ദനരംഭിജ്ഞാഹ്വ
 ഭണ്ഡമതികുലപുതാഹ്വചുഡ്ഡം.
 അർജ്ജുനഭൃഗുതപാമദേവപാദേ
 മൃണ്ഡകാപനധിപ്താൻതുനിജ്ഞിത.
 തിജ്ജമരവിദഭൃഗുനന്തരേണാദി-
 വണ്ണമപ്താദേവതാദേവനമമെല്ലിനാൻ.
 പാമരകവാരാണസിമരപോയിട്ടരേണാ-
 താദേണന്ദാരാനമുക്തിനമുവായ്.
 പാമരമിപ്രതിബന്ധമഹേതുരേ
 സാരസന്ധമവനന്ദനകുമാര്യം.
 ദേവകളാകാശിയാത്രചെയ്തുനവ-
 മ്ബാദപാദമുവില്ലകാരകരാത്രിതം.
 ആതുസന്ദൃഢധിച്ഛിദ്രകിടപ്പാമ്
 ശ്വേതസ്സനിച്ഛിജ്ജാമിഖതപരം.
 കൌണമപീശനാഹ്വന്ദ്രാഭ്യുക്തരംഭിഹ
 പ്രാണാജ്ജിനശിച്ഛിജ്ജമസംഗതം.
 ഏണാകുലമരനാംവിശപനായകൻ
 പ്രാണപ്രിയനതാദേവിതയകോന്നിച്ചു.
 വാണീദമരംഭിഹൃദ്യകളകൗണ്ട
 കാണവാനുംകുടീരകാമിയാമതായ്.
 എരതാണിവിപ്രമരമഹാസങ്കടം
 ഹനതദേവിതയേതിപ്താദേവിധിസുത.
 അന്തരംഗമിച്ഛിമിനിച്ചുവിനിച്ചു
 ചെന്തുവീരാകന്നിതോരധ്യാമാകം.
 സപാദേനമപാദാതികളമരതപോല
 തനമമെന്നിയെപാദേണസിമരപോയ്.
 ചന്ദ്രമൃഡന്തമന്തപാദാബ്ജജ്ജ്ഞാ
 സ്സാത്രമരമേകണ്ടവനിച്ഛിഭാരേണാ.
 മന്ദ്രതരമോരേണാമമുണ്ണാമി
 വന്ദമമന്തപാമജ്ജിതിപ്താദിഹ.
 മന്ദാഗ്രാശ്വേതാദേവതാമതായ്-
 മിനസിദിച്ഛിമിച്ഛിമിച്ഛിമിച്ഛിമി.
 ബ്രഹ്മാമിച്ഛിമിച്ഛിമിച്ഛിമിച്ഛിമി-
 മമ്മാത്രമിച്ഛിമിച്ഛിമിച്ഛിമി.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നേരോടവനടനിക്കകനായതു
 ഞ്ഞേവനെണ്ണൊവിവ ഭൂനികളേ.
 ഭൂമേവനതനകടനിക്കകള നൃന്ത-
 ഘോരതകരേസഹിച്ചുളളകളേമ.
 വ.മാണസിയിൽ കൃതമോഘത്തിനു
 പാരിച്ചുളളചമേരൊന്നമോതന്നുവാ-
 സ്സുഷ്ണനനമോള ഭൂപോലരി
 ഭാജനമുഖമനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ.
 പാരംപ്യമാകുന്നമതിഹിമാസമി-
 ന്നീരണ്യം ചയുഗാന്ത്രവ് ചുരകരേകവഴം.
 നേരോടിതുരേകരേകിലാമ്നമകാശിയിൽ
 മേവനകയില്ലാഭരിതത്തിലാണു.
 ഒന്നമുഖവായിവന്നുകൂടമളക-
 തനന്തപരാമൊന്നുഭൂതമോശിയിൽ.
 ധന്യ നവൻധർമ്മശീലൻഛാപാൻ
 മനീ-രേവദേതനനിമിപ്പിയൻ.
 ഉന്നതവീരമേസമ്പന്നനസൃ-
 തസ്ത്വാപകരതേൻഞ്ഞാസവകൻ.
 നന്ദനമാമവെൻറഭാരമുള-
 മന്നുനധമജകവത്സലന്മാർസഭാ.
 സാസ്ത്രാതവാരവിധിവസനങ്ങളിൽ
 കീർത്തിയേവണംചെയ്യമഹദ്ഭൂമി.
 തത്ര ലിംഗാമൃതമേന്ദ്രപ്രഭകീണം
 ഭക്തിമോഹാചരിച്ചീട്ടംക്രമമുകൻ.
 ഇതമംബുവത്സരംനിജപത്തനെ
 മിത്രമനമേന്ദ്രമുളളവാണീടിനാൻ.
 ഞ്ഞുനധർമ്മിഷ്ടനഃമവൻതന്നെ
 മിതമേകലുഷമായതുംഭവിച്ചീലാ.
 കാലക്രമേണകാഞ്ചതത്രകാശീപുര
 കാലകാലൻതൻറപാദമേതാമുതൻ.
 മാഗ്രമിതനമേതാമൊരഭൂസുര-
 നാഗമിച്ഛീടിനാൻതത്രവാസാർത്ഥമേ.
 ബ്രഹ്മാനന്ദജനവനങ്ങളാതിനി-
 മാഗ്രതനാമാൻക്രമമുകമനിമര.

[illegible]

[illegible]

മഹാമുഖോപാധിഭയന്നന്തിരി കിഷ്ടാ
 വാരാണസിപുരമൃത്യുഭവിച്ചുകിടക്കി.
 പാരാമർശാക്ഷപദംഗമിച്ഛിതമേ-
 ന്നീരണോചയ്യുതനാഭധാന്തീർപ്പാമേ.
 നേരമറിച്ച് പ്രമേദകൻ നന്ദനേ
 ചാരിവായുജ്ജ്വലതാലങ്കാരചയ്യ.
 ഇതരഭൂമിയാനന്തരഭൂമിയാനന്ദം
 സമ്പന്നതീർത്തതിടേ പണോപവാൻ.
 ശിഷ്ടകാഷായനിമാനകടരോഷിതാ
 കേട്ടനേരമുളയന്നമന്ദിരേചയ്യ.
 കേട്ടാലുമെകിടവാനിങ്ങരകോപംഗയ-
 മിമാട്ടമേവണമുറ്റി. സന്തമിശ്ചാര.
 കേട്ടാഗ്രയമെന്നാകിലുംശങ്കക്കേ-
 വിട്ടുപോവണ്ണുപാതാംഗ്രുവിച്ഛിദ്രം.
 പേടലാടിഞ്ഞു സമ്പന്നിമാനന്ദം
 സുഖപമാമുദ്യോഗമന്ദാരപാതകം.
 വാരാണസിയിൽചയ്യുതജിതമാക്ഷണി-
 തോരാതതിരൻറഫലംഭൂമിച്ഛിതവാൻ.
 മേമേവരജന്താ പരാമോഹതാധിപതിരേ
 പാരാമർശാനിരന്തരമുദാമേഹിതരം.
 പ്രാരണാചയ്യതത്പാതകസഞ്ചയ-
 മേഹിതകാലംഭൂമിച്ഛിതമുദാമേഹിതരം.
 താമരകശാങ്കി മേമേവരജന്താമിരന്തരം
 താമരകശാങ്കി മേമേവരജന്താമിരന്തരം.
 പാരാമർശാക്ഷ പലംഗമി കേമേ-
 ന്നേരണന്ദായവിച്ഛിതകാണിട്ടവിൻ
 പനഗ്രേയ്ക്കു നാവാസമാകാശിയിൽ
 നിന്നുചയ്യുതപാപജ്ഞിനാമിഭോ.
 ഇന്നതയാമുളയത മേമേവരജന്താ
 കേണപ്രധാനമെന്നാശിരഞ്ജിതവിൻ.
 താമരകശാങ്കി മേമേവരജന്താമിരന്തരം
 സാമ്രാജ്യമുളയത മേമേവരജന്താമിരന്തരം.
 മേമേവരജന്താമിരന്തരമേമേവരജന്താമിരന്തരം
 നിമ്മാളമണ്ണധികിച്ചുഭൂമിഭൂമിഭൂമി.

[illegible]

സ്ഥൂലപാപംകാശിതന്നിൽനിന്നാർച്ചിച്ചു
 മാലാഭവതന്ത്രയോർമുതനാകിലോ.
 സങ്കല്പകേടികളമൊത്തൊത്തും
 തൻകിൽബിംബനരിച്ചീടുകയില്ലല്ലോ.
 നിത്യയാത്രാവിധികൊണ്ടുനരിച്ചുപോ-
 മത്സ്രസുഖപാപംധരിച്ചീടുവിൻ.
 മന്ദാകിനിയിലുഷ്ടകാലമെന്തും
 പിന്നെമദ്ധ്യാഹ്നമണികണ്ഠികഴിവും.
 മന്ദനംമെച്ചുടൻവിശേഷശപരമയും
 ധൃതിദീപകനരംഭോദ്യമീതെന്നയും.
 ഉദ്ദീപ്തനാമുണ്ഡിരാജനയുംപുത-
 നദൃഘപരണിമെയുംമെങ്കൾവരനയും.
 നിത്യവുംകാശിയിൽപൂജിച്ചുചെയ്തിടിലോ
 സർവതംസുഖപരംപരംകാശിമഠംഗീയം.
 ഇതരംമാത്രാപരനാർത്ഥധർമ്മനി-
 ലത്വത്തിന്നുനാംതാമതാരുണൻസദം.
 തത്രകാശ്യാവസിതന്നിതവന്നുടൻ
 മുക്തിസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലാരുസംശയം.
 ഇതരംമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻകുളമുനി
 സന്തമന്ദാമരമെങ്കൾമെച്ചുതാമരാൽ.
 ശ്രദ്ധയാകേരമേലുംമെങ്കൾകരുമെങ്കിൽ
 സിദ്ധിക്കുമെന്നദമാപരമനരം.
 മൃത്യുഞ്ജയവിശ്വനാഥകൾകൾ
 മേതപ്രിയകരുണാനിയേശ്വരാപരത.
 മേലാമുച്ചയമുകുന്ദാഭിവൃന്ദിത
 മിത്രാത്മജാതകൾമേലാമുച്ഛിദ്ധപര.
 കാത്യായനീമണവാളനിമണരം
 കാതുരകൾമെങ്കൾനിന്നുകിളികളെപ്പരമം.

ശ്രീകാശിമഠംഗീയം മഹിമയുക്തം നമോഃ.

തൃ തി യ ഓ ഭ്യ ഓ യ ഓ.

ശാദികാകലശിരോരണമാഞ്ജിളമുണ
 പാകടാതിണിസ്വാലചരദേ പവരികളോ.
 പെരുമുഖംവരാണസീമാമാന്ത്വമിന്നംകേരളപ്പാൻ
 പാകമാഗ്രഹംവളർന്നീടുത്തുനന്നകരരിൽ.
 ഗീതകമുഖംകേട്ടുവെങ്കിലിമകൾതാനും
 പാതാകതയുടെചയ്ക്കുള്ള തൃന്തോമാദേ തോടെ:
 ലോകശാദികളുറയതപാസുനന്മാർക്കു
 മാമുനിയാടുപോട്ടുചെയ്യാർപിടുന്നയാചവാ
 പാവ്വരീസാന്നിദ്ധ്യത്താൽസപധമ്മിഷ്ടമാകട്ടെ.
 സമ്പൂർണ്ണപാപവും സദാനന്ദിപ്പിക്കുന്നതായി
 സ്വപന്നദിജലകണനാലുള്ളതാൽതീരളുമാം
 വന്നഗാഭരണമന്ദിരമന്ദിരമഹാർത്ഥം.
 ഏതാവുകുണ്യാതൃതരസമാകുശിതമന്ദി
 യ്യാനമാമാഹാത്മ്യത്തസ്സർവ്വദോഷകൂടാകിലും.
 മഹാദേവതപൂജിതചിതന്നതില്ലാകയാല
 മാനമിന്നിയമതലംചെയ്തതാമരാനന്ദം.
 സതതമന്ദാമാമുനിമാരുടെഗിരംശ്രവി-
 ശ്ചിത്തമംഭട്ടമുനിപുണ്ഡരകമചയ്ക്കാൻ.
 ശ്രദ്ധയാശകപിടുക്കുശിതമാഹാത്മ്യംത-
 തത്ര യുഗ്മിരമുഖ്യാകേട്ടുകൊള്ളു പിന്നെങ്കിൽ.
 ആത്മരംഭുരാനന്ദമാകുശാദിനിഹാസം-
 മന്ത്രത്താൻമചയ്ക്കാമുനന്ദകേട്ടതുപോലെ.
 പാതാലപുരാസുപദ്യംവന്നപേരേഴയാത
 പാതാലിവാൻസംഭവംശതന്നിലുണ്ടായിപറന്നു.
 ക്ഷാത്രമോധർമ്മമാഗ്നപിടച്ചീടാതെന്നിങ്ങ-
 മാത്യഭുക്താപാശ്ചുത്രാദിസമ്പത്തിയാടും.
 മോദശാക്ഷരചിന്തീശനായിട്ടുചെയ്തനിത്യാ
 മോദനനിജാജ്ഞാനിതിൽവാഴുകാലം.
 നായാട്ടുതന്നിചിന്താതമോഹനഭൂമി
 നായകൻസപ്തമേവ ചരന്മാരോടുംചേർന്നു.
 സതപരഗതിയാകുമെപത്തിശ്ശകളുറി
 യത്നമോഹമാതകാനന്ദപ്രവേശിച്ചാൻ.

നല്ലാറിൽ മൂന്നു ശരച്ചെമ്പു സങ്കടം നന്നേ
 കല്പാണി വേതിയാരാകുന്നു മാനുഷരേ,
 മല്ലാണി കിന്നരിയോരേഖിതം വന്നശിഃശ്വാ
 നം പല്ലാത ച നശ്വീതമഗ്രസ്വർഗ്ഗം തരേതരേ,
 മകരല്ല കമളിയാതാകരേ പ്പാൻ അനന്തനതി-
 ലുല്ലാസം വളർന്നു ചങ്ങലതരോപാംഗി,
 ഇതരം സുപദ്യം വിൻവാക്കേ കരേ കട്ടനേരേ
 മുഖമണിമുഖചാപ്പി വണ്ണമുരചാപ്പാരേ,
 പ്രത്യർത്ഥികലാസനം ഹസ്തമഹാധീരൻ
 കീഴ്തിക്കൻ വിശാലഭനനം ഗ്രന്ഥാപൻ തരൻ,
 ചുട്ടിത്താൻ ചന്ദ്രികരണാകുണമനരേ-
 മിത്രം താളമുപാമിണീ തയല്ല നിത്താലും,
 നിസ്സപഗുണഗണയുക്തനാഭവാനാരേ-
 നത്ര ചാപല്ലി കാമനാൽ കരേ പ്പാനഗ്രഹിക്കുന്നു,
 ഉത്തരനാതഭവാനേതു മേമതിയാർക്കു
 സങ്കടം മേപാണി ഗ്രഹണമേ പ്പാകാകരേ,
 മരുകാരിണീ മണികുണ്ടവെക്കേ കട്ട
 പൃഥ്വിശൻ താനാപു നരകമുറേ വെക്ക ചാന്നാൻ,
 പാർത്ഥിവനാമസുപദ്യം വണ്ണാൻ നായാട്ടിനാ-
 യത്ര വന്നിരുവനം മണിമുഖമണിമുഖരേ,
 ഉത്തരമണിയിന്ന നൃപരിണിതമല്ല ന-
 തത്ര താനറി യുണിതനാലുമിളകേരേനീ,
 നിന്നുടതാകൻ വിശാലവന്നീശ ചമൻ നിന്ന-
 തന്നാകിൽ ചരിപാലസചികരിച്ചി കാമല്ലാ,
 താസ്ത്വഥാ ചെല്ലാതേത്തോ ഗ്രഹേല്ല കോബാരില
 കന്യാദാനത്തിലധികാരമുണ്ടതേ തന്നെല്ലേ,
 ഏന്നതു കൊണ്ടു വിശാലാകൃഷ്ടപാലൻ നിന്ന-
 സ്സുതരീമണമേനൽ കട്ടേല മേത്താട്ടേ,
 മേന്മവൻ തരൻ ശിരമീ വണ്ണമേ കട്ടനേരേ
 കുന്നൽ നേൽ മിഴിതാനംഗപനോടേ വെക്ക ചാന്നാരേ,
 ഏന്നുടതാകൻ വൊൻ കണിമുഖ മേത്താട്ടേ-
 മേത്തന്നൽ കീട്ടകുന്നതു താകയില്ല നന്നേ,
 മേന്മമേ ചെല്ലു സന്ധ്യയേ ചരിക്കതില്ലാതാത-
 റെന്നമേ കരുധ മിനിശ്ചല ചിത്തനല്ലാ,

കാണുമ്പിന്നിന്നുതന്നെക്കുടവാക്കുക
സ്വപാദമാദാദേവപ്രിയനുംപോലിയിതു.
എന്നെക്കൊമ്പിശാലമാരുന്തന്നെസ്വപ്രമ-
മെന്നിന്നാലൊന്നിടേവെച്ചൊക്കുന്നതുചെയ്യേ.
മന്നിഗാമിനീമേണമൊല്ലിപ്പിടിക്കാത്തതി-
ലനരമമെന്തെന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാറാകുന്നു.
ഭൂപരന്തന്നെപൊക്കിയവന്നൊക്കട്ടെന്നും
മാപമാദേവനാകിമണിമുളമെചെയ്യാം.
പാട്ടുനീപതിനായവിശ്വപനായകന്തനി-
ക്കോപാസമാമിട്ടുണ്ടകാശിനെയെന്നാപുരീ.
കേവലംമോക്കുമെല്ലാപ്രാപ്തിസംഗനമതു
മേവയാതെമോറേറ്റല്ലേവനികെക്കോ.
അവിടെകണ്ഡധരനെന്നൊക്കോമുണ്ട-
ങ്ങവനേനാറുപുത്രീമേന്ധമ്മാമൊക്കെലൻ.
അവനീശനാകണ്ഡധരനുംമമതാത-
സ്വിധംപുക്കോചിയിട്ടിന്നാനൊക്കുന്നും.
ധരണീപതികവതന്നെവിശ്വലഭമേ
തരികതവപുത്രിമാകിയവന്ദികര.
ഗിരിമിണിനൊക്കട്ടെന്നെത്തമേതാൻ
കരസാകണ്ഡധരന്തന്നെപ്പൊല്ലിടിനാൻ.
അരികയില്ലാമെപ്പുത്രിമെല്ലുപാനങ്ങാൻ
തപരികഗാമിപ്പൊലുംനാലകണ്ഡധര.
മമതാതെന്തൊപ്രിയമിനൊക്കട്ടുപാരം
മമതാതാപ്പൊക്കിയിട്ടിന്നാൻവന്നരവി.
അപ്പൊലാപ്രാപ്തിപ്പൊക്കുപതിക്കോളിക്കാണ്ടു
മയിതന്നാതതാൻകൊട്ടത്തിലൊന്നത്തോ.
സ്വപതിതംസംധിതാക്കെക്കണ്ണവിതെന്നാൽതിരു-
ഗ്രാമമിറുപ്പുകണ്ഡധരനൊന്നാലേക്കേ.
നരവിതന്നാമേജനകൻതന്നൊക്കേണ്ട
പരവാൻപലപലപ്പറ്റുപണ്ണികളെയും
ഉരമെയ്യുമിതുസ്വപുരോഹിതന്തന്നെ
തരസാപുരോഹിതന്താതന്നൊക്കേണ്ടകൊന്നാൻ.
ധരണീപതകണ്ഡധരനാണുപൻതിന്നൊ-
ട്ടുരമെയ്യവൻകൊന്നവാരകൾകൊട്ടുകൊൾക.

[illegible]

സുന്ദരീരത്നാമഖടമല്ലാമേവദഞ്ചിട്ടം
 മനവൽതപോക്രമേനയത്വമേകമല്ലാബീരിദം.
 പിന്നെയുറ്റുപമ്പരനഖഭട്ടസ്സോരോകുനിജൻ
 തന്നാമോപസിപ്പിച്ചുചാല്പിന്നാൻതത്തേക്കിട.
 തന്നിടേരമോലേഖാലശീതാമ്നേ ഹാമലോലേ
 ബിന്നതവേണ്ടാലമലേരവാനുരോധിൻ.
 ഏതൊട്ടുകൂട്ടിപ്പൊന്നകുണ്ടാലുംതപകാതൻ
 തന്നുകടസവിധതരിഖതുക്കേടിയാതെ.
 ധന്യനാവിശാലനെക്കണ്ടുനിവേണ്ടാപാരില
 യിന്നുജാനാചരിച്ചുകൊള്ളുവൻമേനാഹരേ.
 ഏന്നരചയ്യുറ്റുപൻചന്ദ്രികയാട്ടുകൂടി-
 രച്ചുന്നകുഞ്ചിതവിശാലാഖ്യനാഹോപന്ദ്രനേ.
 തത്തക്കരാജധാനിതന്നിലാഗതനായ
 ചന്ദ്രവംശരേനാമസുപദ്യുവിനേക്കണ്ടു.
 വാണാതമോമത്തൊട്ടുംപൂർച്ചവിധിപോലേ
 യുന്നതവിശാലസനംതന്നിലബിരുതിനാൻ-
 പിന്നെയുറ്റുപദ്യുവംശുപതിവീരനൊട്ടു
 നന്ദിച്ചുണ്ടുചയ്ക്കാനാണുവിശാലനം-
 ചന്ദ്രവംശാലകാര്യതനാകിയവോൻ
 തന്നാൽക്കരേസനാഥനാണുനിന്നിരിക്കാലും.
 എങ്ങുനിന്നിപ്പൊളിയിടകുവെന്നുതൂപിന്ന
 സ്സംഗതിയെക്കരുന്നതുതളിപ്പച്ചയ്ക്കിടേണം.
 ഇങ്ങിനെവിശാലരാജൻതാൻറചരക്കുകൂട്ടി
 തിങ്ങിനമുദോപരഞ്ചിതിന്നാൻസുപദ്യുവും.
 ഞാനൊരഭിനാനായാട്ടികുലമുല്ലാമരമോഹാൽ
 കാനനാദരത്തിങ്കൽസഞ്ചരിച്ചിടുന്നേരം.
 മാനസതുല്യരാജിടുന്നോൽസരോവര-
 സ്ഥാനത്തുചെച്ചുപൽപുത്രിയെക്കണ്ടിടിനൻ.
 മാനസംതന്നിലോറകെതുകുറുപ്പായൽ
 മാനിനീരേണാതിമിളങ്ങുചന്ദ്രികയെ.
 മാനസീയനാഭവാൻതന്നാട്ടുതാചിപ്പാനാൽ
 ഞാനിഹപനീട്രിനേനില്ലോളെന്നരിച്ചുക.
 കേളീനിചരേപുത്രിയെന്നെവിധിപോലേ
 ചോട്ടമോടിവിടുന്നതുകീടുകേടിയാതെ.

സാദരസുപാർപ്പാ മിൻവാക്യങ്ങളെവരേകേട്ടി
നിമിത്തം വിശാലനമിതവണ്ണമേകയാൻ.
ഭൂതലാതിരിയെ വാൻതനിമെത്തുല്പന്നാതി-
രേട്ടുപരമനാഥൻ താനിതില്ലതുകൊണ്ടുതന്നെ.
പ്രീതിസംയുതമേവൻ തനിമോരോളോടുതന്നെ
കാതരേക്കിതാമരമെഴുതിയെന്നെക്കീട്ടുപൻ.
ധ്വനിക്കായിട്ടുകേൾപ്പാൻ തന്നെത്തുടിച്ചു.
മൃത്യുവും മൃതാനുമുമാകണംതന്നിൽവെച്ചു.
മിത്രാമൃതംവെക്കുന്നതുമ്മാശ്വസിക്കുമെ-
പ്പതിയെവാങ്ങണമിപ്പോഴിതിൽവെച്ചുപിന്നെ.
ബലസമ്മേളംവേദിപ്പിച്ചിട്ടുവെക്കുന്നതെന്ന
സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നതാണെന്നധരിച്ചുപോ.
ശക്തികാനാകുകയാണെന്നെക്കുറിക്കുന്നതെന്തെ
മുഖംനാമകണ്ഡമെന്നെക്കൊന്നിട്ടുകൻ.
ഉത്തമനായവോൻതനിമെപ്പതിയെന്നെ
ച്ചിത്തസംയുതാധ്വജമാകെനൽകി കാമെന്നെന്നും.
ഭൂമിനോക്കുവിശാലൻതന്റെനൊക്കുകേട്ട
ധീമാനസുപാർപ്പാമുജീവണമേകയാൻ.
സോമാനർമമിഹമെഴുതികാതെന്നായിപ്പോ
സാമോദനംകീട്ടുകുന്നമേക്കേക്കിപക്ക.
പിന്നെത്താനമെക്കണംകൊണ്ടുകേൾപ്പാൻ
തന്നെനിഗ്രഹിച്ചിടാമില്ലസംശയമേതും.
മന്നവനായസുപാർപ്പാമുതൻവാക്കുകേട്ട
പിന്നെയുംവിശാലഭൂപാലനമെകയാൻ.
കത്യകാദാനമെയ്തിടേണമെങ്കിലോകാശി
തന്നിൽവെച്ചല്ലാതെത്താൻചെയ്തയില്ലൊരിക്കലും.
മന്ദമെന്നിയെതത്രഗമിക്കുവോൻമേ
ചന്ദ്രികാർത്തനവെട്ടുമെല്ലകുടവെകീടാതെ.
മേളിനീതനാവിശാലൻപാഞ്ഞെളുകേട്ട
മോദനസുപാർപ്പാമുജീവണമോദനമേകയാൻ.
ഭൂതലവാരാണസിതാകിതമുജീവമെന്നോ-
രാധിപ്രകാശനന്നീചൊല്ലുകവഴിപോലെ.
ഹേതുവെന്തവിടെവെച്ചാത്തതാദാനമെത്താൻ
ചെങ്കുഴാകല്ലിതുമെന്നതുമെകെയ്തു.

ഭൂതനായകൻപരിവൃട്ടിക്കുമൊരുതൂക്കം-
 മേന്മയോർത്തുപ്രകാശവുംദൂരസ്ഥമെന്നാകിലും.
 വൃതനാമവൻഭൂസുതഗ്രസനമോശിതന്നിൽ
 സാദരംപസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണംമോക്കാര്മമരായി.
 മണികണ്ഠി കാതന്നിൽമേന്മയോർത്തുപ്രകാശം
 ഹൃദയഭൂഷണവിശേഷനാമെന്നത്രക്കിരിക്കാം.
 ഗുണധാരാമാലയെല്ലൊല്ലാഗർവ്വസം-
 മന്താനരവുപിന്നെയെന്നതെന്നതെന്നതവതെ.
 ഉത്തരദിഗപാദിനിപാപനീമന്താകിനി
 മുക്തിദാതൃത്വമേകാകിതസംയുതാവുണുവാ.
 തെന്തുംതവ്യാകൃതജലസംയുതാവേവീ
 നിസ്സ്പൃഷ്ടമീതതവനാശിനീഭമുസൃതം.
 വൃഷണാഭാതിവൃഷ്ടതാതതാഭമെസ്സദാ
 മൃത്യുനാശനമാദാക്ഷത്രത്തിന്നുചാമി.
 വഴിചിട്ടനുവാദമെന്നസിതംപ്രതിതന്നിൽ
 നിത്യവൃണേധതിച്ചീട്ടകറുപ്പാതമേ.
 സമുനിജ്ജ്ഞാതംസർവ്വഗന്ധർവ്വമാതം
 സമുദാസർവ്വകർമ്മസമുദിസിദ്ധിപ്പാറായ്.
 ശബ്ദാണീകാതനായവിശേഷനായകൻതന്നെ
 നിർവാദംവിധിപാലേസേവിച്ചീടുന്നവർല്ലാ.
 രൂപതകിതെന്നപേരാംഭൂപാലശരണമെന്നും
 ചേതസിമേകിതയോടായിരംസംവത്സരം.
 ഭൂതനായകവിശേഷനാമെന്നെസ്സവചയ്യ
 താദിപ്പിച്ചിതുതാഗസിദ്ധിമോത്തനന്തരം.
 നിലാലാഹിതൻറുപവീതനാംരൂപതകിതയ്-
 കെമലാസരമാലസ്ഥാനംപസിപ്പിച്ചിതുപിന്നെ.
 മലാരിതെന്നത്രെച്ചിവിടുന്നതവചം
 മാലാവതപസ്സുചെയ്തിടിനാൻരൂപതകിയും.
 ഭൂതനായകൻതന്നെതപസ്സസന്തുഷ്ടനാം
 ഭൂതഭൂഷണൻദ്രുവാസാവിനെന്നിങ്ങൊഴിച്ചാൻ.
 രൂപതകിതൻറയ്ക്കെസിദ്ധിമോമമ്മവീരൻ
 പ്രീതിയോടലോരതെച്ചെയ്തിച്ചാൻവിധിപോലും.
 മന്നിതിലവംഭൂതമാകിയവാരെന്നസി
 തന്നെച്ചാല്ലെന്നുസിദ്ധിക്ഷേത്രമെന്നതുംപിന്നെ.

[illegible]

ഗന്ധർവ്വരക്ഷകിന്നരാഷ്ട്രഭാരംഗണങ്ങളും
 ബന്ധുഗോത്രിമാരാംസപ്തശ്വരജനങ്ങളും.
 അന്തരിക്ഷാദനരോലാസംഗരംകണ്ടുകാമിന്ദ്രാ-
 നന്തരേന്ദ്രാദനവന്നുചിരാത്തരമിന്നതരം.
 ഇന്ദ്രനംബമിസ്സരിതാകിയഇരതന്നെ
 വന്നിച്ഛകാശീവൃത്തമറിവൻചോദ്യമചയ്യാൻ.
 യഥഭൂമിയിൽതൃകതജീവന്മാരായിട്ടുണ-
 മോലശരക്കന്മാരെയെല്ലാംകൊന്നുണ്ടുപോയിട്ടുവാൻ.
 ബലോമാദനവിമാനങ്ങളിൽവാഴ്ന്നിട്ടുണ-
 മസ്തകസ്തകളുടെസംഘമെത്തക്കുഴലുലയം.
 ഇന്ദ്രഭരണസമുദയമേഗവൻവരചസ്സനെ
 സിദ്ധിമെന്തിവെക്കുന്നതരുളിച്ചെയ്യണമേ.
 വൃതനാശനന്തരൻവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
 ചിത്തമോദനബൃഹസ്സരിയുമെറികുചയ്ക്കു.
 ചിത്തജസന്ധിപനസാധനങ്ങളാൽമുനി-
 സന്തമചിത്തസാധാഹനകാരണങ്ങളാം.
 മിത്തജീവമോരായിട്ടുണാരിവരക്കു.
 മൂലധനത്രാന്തരംഗങ്ങളിലാശീപുരം.
 മൃത്യുനാശനനായവിശ്വനായകൻശിവൻ
 തപനമവമുപദേശിച്ചുനിമിത്തമായ്.
 ശത്രുസന്യക്തപ്രാപന്മാരായിമരിക്കുന്ന
 മോലാക്കന്മാരിൽവൃഥാപലങ്ങളുണ്ടെവത്ര.
 സുഖമിമാരായിട്ടുസ്തരസ്ത്രീകളുടെ
 മിന്നുന്നവിമാനങ്ങളുടെയുടമോലാക്കളാൽ.
 ശൂന്യങ്ങളായിത്തന്നെദവികൾതഥാഗത-
 മിനോപാകണമിവരില്ലസംശയമേതും.
 പാപ്തരീകാന്തവാസമായിട്ടമിക്കാശിയിൽ
 സർവ്വമാമൃതന്മാരായിട്ടകിലവമെല്ലാം.
 നിവൃണലക്ഷ്മീപരിവസവിതന്മാരാകയാൽ
 സർവ്വഭാരോഗാകലമെന്നസമാരായിട്ടും.
 ശീവ്യാണനാമിമാരായിവെക്കണമിന്നപിന്ന-
 മേവലമവരക്കുസംഗമേസിദ്ധിച്ചതും.
 ബ്രഹ്മാദികീടാന്തരായുഃശ്വാതരശീലിക-
 മിച്ഛഹാഷ്ടരേവമുത്സവപ്രദപിച്ചാകിൽ.

വെണമിതലാമുദ്ധൻതാനവരുടെകണ്ഠേ
 നിന്ദാതന്തരകർഷ്യതേജഃസവിത്രിഭം.
 പിന്നെയങ്ങവെപ്പരസംസാരമുഖമെന്നും
 വന്നുതുടുകയില്ലെന്നറികരുതുകതോ.
 അന്യദിക്കിൽവെച്ചുതന്മരണമോദിഹ
 നന്നായിശ്രാദ്ധകർമ്മമാചരിക്കുന്നാകിലൊ.
 പിന്നെയങ്ങവരീശസ്ഥാനമാക്കുകലാസംഗ്രി
 തന്നിലഭവ്യാടുജനിച്ഛിട്ടമെന്നറികരുതോ.
 പന്നഗാതരണനാംഗദാചാരമഹാഭവൻ
 വന്നുടാദവിതാതപാദ്യതിതോടുശ്ലൂടി.
 മരന്ത്യനംജന്തുക്കൾക്കുമേകിത്തൊക്കെപ്പോന്നാൽ
 വന്നിഹവാണാണവീക്ഷേത്രത്തിൽവാണീടുമു.
 അത്രസംഗമമല്ലയൊതാനതോലാക്കുന്മാ-
 രന്ത്യസംപാതത്താഴ്ചമീലമെന്നവിടുന്നുമൊ.
 മേകിഗന്മരമാവരുപ്പരന്ത്യകളുടെ
 നേത്രഗോചരന്മാരായ്കപിഷയില്ലതല്ലൊ.
 വിസ്മയിച്ചുവരുന്നതന്മരണത്തൊന്ന-
 മന്ത്യനാദിക്ഷേപിച്ചുചാല്ലവൻദേവപത്മം.
 മന്ത്യനാശനക്ഷേത്രമുതന്മാരാമതാക്കല്ലൊ
 സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മരൂപമെന്താചിതമതാൽ.
 താച്ചുതാഗ്രമനായനിന്നുകടന്നത്രങ്ങരുകും
 നിശ്ചയംഗോചരന്മാരാകയില്ലവർത്തനം.
 മീവനാഗ്രതമെന്റകുടാധികമേവംകേട്ടു
 ദൈവഗ്രന്താനമാശ്ചര്യാനന്ദസമേതനായ്.
 ദൈവസുന്ദരീസംഖ്യാതനുകല്പനയും
 കേവലവൃന്ദാമലമെന്നതുമാനീടിനാൻ.
 വിരനായിട്ടുസുപദ്യമിടനാടനനന്മാ
 നേരിട്ടാൻകണ്ഡധരൻസേനാമാതൃപേതനായ്.
 പാരികമല്ലാമിളകീട്ടുമാറചർമ്മത്തിൽ
 പോരതിമേകുമാരവണ്ണമെല്ലീടിനാൻ.
 വാരണാശ്വതരഗാദിപത്തികൾതമ്മിൽ
 ഘോരമാരവണ്ണമുദ്ധാതുടങ്ങിനതുനേരം.
 പാരികല്ലാമേററുപൊടികുണ്ടാമോമറയുന്തു
 വാരിധിജലമല്ലാമിളകിമറിയുന്തു.

സൃഷ്ടദൈവനാമമഖംകന്നുള്ളിൽമേയുന്ന
 ഹീരന്മാരായുള്ളവർക്കെയെടുണനിന്നീടുന്ന.
 ജീതകളായുള്ളവർപടിച്ചുകണ്ടീടുന്ന
 പോരതിൽമരിപ്പവർക്കെയെപ്പ്രാപിക്കുന്ന.
 നാരദൻവീണാഗാതംചെയ്യാനാരംഭിക്കുന്ന
 ചോരകളോടൊന്നായിപാലവതരങ്ങൾക്കുന്ന.
 വാർത്താശപത്തുകൊണ്ടുപാററവീണീടുന്ന
 തേരുകൾചോടിത്തവണീതാലപതിക്കുന്ന.
 മത്സരനാമകണ്ഡധർമ്മസുപദ്യായു-
 മന്യനാമചരമോദ്ധരംചെയ്യാനാരം.
 ഉന്നതവീരനായസുപദ്യായുധർമ്മസന്യാ-
 ജാഗ്നരകണ്ഡധർമ്മതന്മയസന്യാജം.
 ഒന്നാഴിയായത കൊന്നു മിതിൽവീഴ്ത്തിനിടർ
 മന്യവല്ലിച്ചുനപവീരനായസുപദ്യായു.
 മഹാമുഖകണ്ഡധർമ്മപരനായിപ്പിപേട്ട
 തന്നെക്കരവാളാവരംഗാൻവരംതല.
 പിന്നെയങ്ങൊഴുവാൻകൊണ്ടുകണ്ഡധർമ്മ
 തന്നെതന്നെപ്രാർത്ഥനയോകാണീടിനാൻ.
 എത്രയുണ്ടെന്നായസുപദ്യായുനാമവാ-
 ശതവൃന്ദങ്ങളെയല്ലാന്നിഗ്രഹിച്ചുതടയം.
 സചരകണ്ഡധർമ്മതന്നെപദംതന്നീൽ
 പൂർവ്വിപാലകന്മാർമിവാഴിച്ചാൻ പിശാചനെ.
 സത്യയുനായചിശാലൻതന്നമനത്തരം
 തൻതന്മയായുള്ള ചന്ദ്രികാമണത്തരം.
 നല്ലതെന്മുറ്റത്തുതോലകല്പാണമെടുത്ത
 കല്പനായസുപദ്യായുനാമജ്ഞാതീടിനാൻ
 മല്ലേനർമിതിതരംചന്ദ്രികാതാനന്ദി
 വല്ലഭനോടുംചേർന്നുപാലമാളിളങ്ങിനാൻ.
 മഹാമല്ലഭപിശാലപ്രാർത്ഥനാമനത്തരം
 മല്ലാസാമോടതാത്രപരത്തസുപദ്യായു.
 വല്ലഭനോടുംതന്നെയെല്ലാമുണ്ടാമുണ്ടാമുണ്ടാ
 തെല്ലാമെങ്കിലുംതന്നെഗന്ധർവ്വമിട്ടാൻ.
 നല്ലാമിതുമണിയായ ചന്ദ്രികാമോടുംചേർന്നു
 സല്ലീലസുചിച്ചുചാണീടിതാൻസുപദ്യായു.

ചൊല്ലിനേരേനവാകാതിമാഹാത്മ്യമത്യന്തമം
 കല്പാണപ്രഭംഗുലിംഗഭംഗനാശനംപുണ്യം.
 നല്ലപോലിതുപരിമിതിലുംകേട്ടിലി-
 മല്ലപോലെയുംതീർന്നുവെപ്പിമിട്ടും-
 ധന്യരായമനിപരന്മാരേനീശേഷകാരി
 തന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെക്കേൾപ്പാനാഗ്രഹമുള്ളിൽ.
 ഉന്നതമുണ്ടെന്നാകിലന്യായമൊക്കെ
 തിന്നിതുംചൊല്ലാംസാധനമാക്കുവാനിവിൻ.
 മനമുണ്ടാതാകുമിവിചാപ്തമെന്നുതന്നെ-
 ന്നതഗുണഗുണസമ്പന്നനായനൃപൻ.
 യാതൊരുവർക്കുനാമുനിതന്നുപദേശത്തിനാൽ
 പ്രാണനാശംപറുപൻമോക്ഷാപാതമെന്നുപറിച്ചു.
 ചിത്തസംശയമല്ലാതെകിഞ്ചനപൂർണ്ണാഞ്ചാലി
 തപാനദേവപതിച്ചുണ്ണുന്നന്നിരിക്കിലും.
 ജന്മസംസാരമേറുംദുഷ്ടാമേന്മകളു
 തൻമനസ്സുകലതിദുഃഖവൃക്ഷോരുഭീനം.
 മുക്തിമാർഗ്ഗാപദേശമെല്ലാന്നാർക്കുപറമുനി
 സതതനാമയാത്തവൽപ്രേണാദുഃഖമുറൻ.
 ഏതൊരുകാലംകൊണ്ടാണമിലജ്ഞാതരേക്കാ
 ലാദരംമോക്ഷമേവിച്ചിട്ടുണ്ടുതന്നെമുനെ.
 ദൈവിനന്യസ്തുതപരവേദിയോഭവനമെ
 മതികിലിനിന്നിതെങ്കിലാചൊല്ലിടേണം.
 സംസാരനാശമാത്രമുതലായമതാനിനെ
 സ്സംസാരവിത്താബ്രഹ്മിജ്ഞാലുക്തമാർയ്യാ.
 ദുഷ്ടമേതുസർവ്വതാപസന്മർക്കംകൃപി-
 ക്കെല്ലിലാണതാരിലോർത്തുക്കണ്ടുമ്പോലിടുന്ന
 ചൊല്ലിടേണമോദാഗവണ്ഡനാനീടുന്ന
 വല്ലാതെന്നാരുത്തന്മാരായമുപതടകഥാ.
 ജനകൻതന്നെവാക്യമിവണ്ണമെട്ടനേരം
 പലനമൊത്തമുതൽമയത്തവർക്കുനാമൊന്നാൻ.
 നല്ലതാമോക്ഷമാർഗ്ഗമെല്ലാന്നിറ്റിടയൊളവ
 നല്ലതുവേച്ചിപ്പിറ്റാനിനമെന്തെന്തിപരേ.
 മൊല്ലേണ്ടിടുന്നമുനിസതതനാമോക്ത
 ദുഷ്ടമെല്ലാമെന്തെന്തൊന്നാസാധനംപിടുന്ന.

തെല്ലുമേളിയികൽ വിത്താനവിടേ പകാടി-
 തില്ലാതെ തുളുതുൾക്കെത്തിയനസിയിക്കുന്നു.
 സാധനസമ്പത്തിക്കുള്ളതാകെ വിരെയി-
 മല്ലാതെ വന്നുവെന്നാലെന്നറിഞ്ഞുകൊൾവോ.
 സാധനസമ്പത്തിക്കു വെളിച്ചമെന്നിരിക്കുന്ന
 സാധിപ്പതെന്നാകട്ടിടേണമെന്നിരിക്കെയാല്ലോ.
 ആഗ്രഹപതിസ്സാനമാകിയകാതിക്കെന്നു
 സുഗതിയസിയാതെന്നഗതിയാക്കിക്കൊള്ളൂ.
 ധരണീപാതതത്ര സാധനസമ്പത്തിയാ-
 മരണംവെട്ടുവാൻ മോക്ഷയാകുമിരിക്കുന്നു.
 ശ്രീകുലീരണിലുള്ള കീർത്തിസ്സാനന്തരമെന്ന
 ഏകാന്തമെന്നല്ലിരിക്കിക്കൊള്ളുന്നതും.
 വെളിച്ചമുള്ളതും കരകൊണ്ടുവന്നാകുന്നതെന്ന
 ശുദ്ധാബ്ധി കാണുന്നതായിരിക്കുന്നതുകൾകൊള്ളും.
 കേവലവാരാണസീദേവത തിരുവെഴിന-
 മാവാങ്ങിയെഴുന്നിട്ടെന്നാകുന്നപോലെത.
 വിശ്വനാഥാപ്തമാക്കിയുദ്ധോഷിതവിശ്വ-
 വിശ്വകോണാമാകുമെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു.
 ഭക്തിയാകുന്നതെങ്ങനെയെന്നാകുന്നുതെന്ന
 തത്വജ്ഞാനാനന്തരമെങ്ങനെയെന്നാകുന്നു.
 സതപരനായിച്ചുവരാമുണ്ണുവാവകുലീകൂട്ടം
 ചിത്തമസംശയമതിന്നെന്നതുവെണ്ടുന്നതാകല്ലോ.
 മാനസസാഗരദോഷികാമകൂട്ടാധാരകാര-
 ധീനരാജ്യമോസന്മാരായെന്തിനെന്നു.
 ജ്ഞാനലോചനമെങ്ങനെയെന്നാകുന്നുവിശ്വ-
 മാനസമാകേക്കിട്ടിട്ടെന്നുതന്നെപോലെ.
 കോടിസ്വർണ്ണവില്ലുതന്നിടേലോകവ്യാപ്ത-
 മീതെഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നാകുന്നതാകുന്നു.
 നിത്യമായനിരന്തരമായനിരവല്ലാതായോ-
 ത്തതമഹിംഗമെന്നിരിക്കുന്നതാകുന്നു.
 അതായതിരിക്കുന്നതിരിക്കുന്നതാകുന്നുത-
 മാകിത്യവെൽതാനാകുന്നതാകുന്നതാകുന്നു.
 തരകൊണ്ടും വില്ലുതന്നുതന്നുതന്നുതന്നുത-
 പാതമോവെന്നാകുന്നതാകുന്നതാകുന്നു.

രവിചന്ദ്രാഗ്നി വിദ്യൽഗ്രഹന്മാരങ്ങളുടെ
 മഹാവിധി ഗുണൈപ്രകാശിപ്പാൻമതിയല്ല.
 ഈവണ്ണമുള്ളവിശ്വനാഥാഖ്യായോലിംഗം
 കൈവെച്ചപ്രദമായിട്ടുണ്ടീടുന്നുകാശിതന്നിൽ.
 അമ്മാനയുള്ളമഹാലിംഗത്തെദ്രുതിപ്പാക്ക
 മംഗലമോദമോക്ഷംസിദ്ധിക്കുമസംശയം.
 അവിടേബ്രഹ്മാത്മകശിവലിംഗങ്ങളോത്തരാ-
 ലവധിയില്ലാതെമുണ്ടരികുന്നപാതമ.
 തത്ത്വജ്ഞാഗങ്ങളുടെകർമ്മാച്ഛന്മാരികൾ
 മന്ത്രോപദേശിപോമനശ്ശരീരപ്രാപിച്ചിട്ടും.
 വിശ്വനാഥകർമ്മനന്ദമിണമംഗത്തിങ്കൽ
 ശരപച്ചിന്മയി നായപാപിയുളളൊന്നുണ്ടല്ലോ.
 തത്ത്വതത്ത്വ സമ്പന്നന്മാർതത്ത്വനാഥകവചപരി-
 തപാദമകതാമിമുദിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
 ഉത്തമനരരാജുള്ളമനകളീയികള-
 മലപരകർമ്മപരാജയവന്മാരായിത്തരുന്ന.
 ചിത്തമോദനോദാജ്ഞാസുഖമെന്നതോത്തു
 തക്കത്രവന്നുത്സവപാതയോടയാണുള്ളതു.
 ഒട്ടോഴിമാതെയുള്ളമനികൾമാഗാദിപര-
 ഗിട്ടതക്കത്രവസരോസമോദനോതശരയം.
 സ്രഷ്ടാവുമലപരമികർമ്മവിശ്ലീഷിതരി-
 ത്തെക്കൊട്ടാവിചാരംവൃണ്ടവിടകെച്ചുണ്ടവിടന്ന.
 തുഷ്ടാസാഭ്യതപത്തുവാജിമേധയതെച്ചയ്യ
 വിഷ്ണുപനാഥൻതന്നെസ്സവിച്ഛവഴിമോദല.
 നിരപസ്വതതങ്ങളാമലപരമലങ്ങളാലേ
 വിശ്വനാഥകർമ്മാനന്ദപ്രാസംസംഗീതനായ്.
 പുഷ്പരാജവൻതന്റെമുമ്പിലാമ്പാടുവന്ന
 പുഷ്പരാജാമിയുളവണ്ണമതിരേപയ്യ.
 കേൾക്കൊരാപത്മജാതനീനക്കരപണ്ഡിത-
 മാക്കൊട്ടാപ്പൊരിതന്നെണ്ടുതൊൻമൊല്ലീടുക.
 ഗുണമൻതന്റെപാപ്യമിരണ്ണുകേട്ടതേരാ
 പകരുമൻതന്നുമേവമണ്ണന്നതിപ്പാൻ.
 മംഗലമോദമോക്ഷവിശ്വനാഥകവിദമോ
 നിഗമോദമകഗുരീനായകാകളീടേണം.

സർവ്വമുക്തികളുംയാഗാദികളുംവിട്ടു
 സർവ്വദാദൈവാരാധികളാകിട്ടിപ്പോൾ.
 വിദ്യാണമൊന്നിത്തന്നെവാങ്ങുമ്പുഞ്ജനഭിന്നം
 സർവ്വമെന്തുകേൾക്കുതൊഴികാശിതന്നിൽ.
 നിത്യമംബരവസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടുവെൽപ്പാദ-
 മന്ത്രാജകൈവര്യംസേവിച്ചുനിരന്തരം.
 ഓഗാദാഗങ്ങളില്ലാഞ്ഞൊടിയത്തുരംഭനം
 രണ്ടാകുമ്പോഴുതീക്കീണന്മാരാജ്ഞിതവിദോ.
 ഗീർവാണന്മാരോടൊപ്പംജീണരായ്ക്കേവിക്കൊ-
 ലുവിചിതമെന്നാപ്പാലവഞ്ചുമില്ലാതെതരയ്.
 വൃശ്ചിമില്ലാത്തതാലസമസ്പൃഷ്ടകള-
 കരോട്ടനക്ഷുധാതരായത്രനുംദൂഷിതമന്ത്ര.
 ഇത്തരംഗ്രീഭവനപ്രഭുരമുത്തരം-
 യത്രസംഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതുപത്രപാത.
 ഇതിന്നയുത്തുലോകനാശത്തെനിമിത്തേണ-
 മംഗലമാദൈവമുദാസ്യഗപരകാരുണശാസ്ത്ര.
 മലാകണ്ഠഭംഗമുനാശംകൂടാതെചിരിപ്പാനായ്
 മോകനായകനീതിയുണ്ടാക്കിച്ചമയ്ക്കണം.
 ധാരാപുതന്മാവാക്യമേവമകുട്ടരനേരം
 ഭൂതന്മാർതാനുംസർവ്വലോകരക്ഷാമാർഗ്ഗമായ്.
 മലതസിപദരംഭിനാലഭനായ്ബഹുദൈവ-
 മെന്തുമതിലകാതവസവിദ്യമാർന്നതും.
 മേധാമൂർത്തനാനാശിതങ്ങളിമച്ചയ്ക്കിടിനാൻ
 ഭൂലാതമലാകുന്തനരകിയവിജയപരപരൻ.
 ജ്ഞാനമാർഗ്ഗമെന്തുംമോചമുനിജനം
 മാനസത്തുലോകമേന്മയുത്തമെന്നതല്ലാ.
 മേന്മയുത്തമൊളംസേവിച്ചിട്ടുണ്ടുമാർക്കുതർക്കായ്
 സ്വാഭാമേവിധിനിഷ്ഠാമാരിതന്മാരായ്സഭാ.
 പിന്നെയൊന്നിഹമേസാർത്ഥമിതിഹിതം-
 നന്യമോചെയ്തിട്ടുന്നതെങ്ങിനെയെന്നമേമന.
 കാശിയിലിതുകാലപാശ്വനംരോഗാദിയ-
 മോശമരംഗഭേദപാലാഭമോഹാദികളും.
 കൈവര്യനാകുമ്പോഴേവിഷ്ണുമാന്തരമേവ
 ഭക്തരുംകാപ്പുണ്യവികാരതന്മാർവ്യാപതം

കുലാദമനനിത്യാദികാകിയമഹാഭാഷാ
 പലാധ്വനാവയവാനുചിയിതയുക്താസ്തമം.
 ഉല്പലാദമനമകസ്തദനാശിദ്രാഘം-
 ജ്ഞാപ്തമനശിച്ഛപാമനനിത്തരലോഭവാൻ.
 കാമധിത്താലികൾക്കൊണ്ടിഹരവരമേമ
 മാമകന്നിദിജപ്രീതികരവരരികടക്കാ.
 ഇങ്ങിനെചിന്തപസ്സന്മാരാകിത്താരിവരമെന്ത-
 ഞ്ഞിനചിയിതികൽദോഷില്ലിന്നെന്തൊരാൽ,
 ഇത്തരമെന്നാകിലുംനിജരാധിയാത്മമാത്-
 ഞ്ഞപ്രമോദമല്ലഭിവിടെച്ചുയ്യിട്ടവൻ.
 മൂന്നാദമമനാമരമപയ്യകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
 കണ്ഠമേന്മമിഴിത്തന്മാത്രപരമലഭിച്ചുടൻ.
 മൂന്നിലങ്ങാമിടിച്ചിട്ടിന്നാൻമൃഗം-
 മൂന്നതത്രാധാൽമൃഗാനിവെളുത്തവോൻ.
 മഹാനാലോകിതൃച്ചുപതിക്കുമെന്തുമൃഗം
 നിന്നെക്കൊന്നുരപുരോഭാഗത്തിലവളുട.
 നേത്രത്തിൽനിന്നുള്ളവകിയരവിലത്തെ-
 സ്സരപരപാണികളാൽധരിച്ചിട്ടിന്നാൻമവൻ.
 ഉല്പലാദമനനിന്നാലുള്ളവകശേഷം
 കപ്രിതമാൽതാലോലാകാശഭൂഷണാകരമാൽ.
 രാലാകാശമൃഗേനേത്രസമുദയലക്ഷണ-
 മോദാരാശാശാലിത്രപമാജിഹ്വമിക്കെട്ട.
 ചിലഭാഗങ്ങൾഭാഗഭേഷംചിത്രപഞ്ചലം
 ചിലഭാഗങ്ങൾമോഹാധ്വാനിത്രപഞ്ചലം
 ചിലഭാഗങ്ങൾവില്ലെത്രപഞ്ചലംചിട്ടവാ
 പലഭാഗംവില്ലെത്രപഞ്ചലംകിട്ടെട്ട.
 ഇങ്ങിനെതോരോചിപ്പല്ലലങ്ങൾകൊണ്ടുനി
 പൂർവ്വവരമംസ്വധർമ്മങ്ങളെവെട്ടിത്തട്ടൻ.
 ഇങ്ങുചാഴുവാൻസുഖമേളിക്കല്ലന്നാതാമു
 തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുമേളാർവാസമെന്തല്ലാവിച്ചിട്ടം.
 ഏവമുജ്ജ്വലവിപ്ലവമേഗണിക്കാതെ
 ഏവമെന്നാലുമത്രവസിച്ചിട്ടുന്നാകിലാ.
 മകകലദ്യമവർത്തിവിശ്വാലഭിച്ചിട്ടം
 മെന്നവസാദമെന്നധരിക്കുകമഖൻ.

ചിത്തസംസ്കൃതിഭവിച്ചീടിതോപദേശമു-
 തപവുംശേഷിച്ചിടമേകതി തുടങ്ങിപ്പിടിച്ചു-
 ഇതരം വിചാരിച്ചുമനിക്കളല്ലാവത-
 മേതരകാരീക്കേരളവെടിഞ്ഞുപോയിതിന്നർ.
 തത്ര മന്ത്രനിമിത്തമായവ നീപരതകാര്യം
 മാമരമേഹിതന്മാർ മുക്കിപ്പറ്റിയൊല്ലാ-
 സംസാരാണുവസ്ഥയിങ്കൽ നിന്നുവീപരത
 പുംസാരമോപനമാല്ലാമുക്കിയെന്നുശേഷം.
 മന്ന പശ്രുവിച്ചാലുമവിമുക്കത്തക്കറി-
 ച്ചുനൃന്മാക്കമാക്കമാചൊല്ലിടാംവഴിപോലെ.
 മന്നമേദിച്ച്ഭവേൻപാഞ്ഞുകേട്ടവണ്ണ-
 നിടന്നുട്ടുപൊല്ലാംസാവധാനേനാകട്ടെകാരും.
 വേദത്തെതരൂമ്പ്രിച്ഛാനിത്സവിധേനാൻ
 സാദരംവാണീടുന്നകലമെന്നാതെന്നും.
 താനെന്നാതകഥവളുട്ടിതായീടുന്ന
 സാരസുരന്ദ്രപുത്രൻനാരദമുനീശപരൻ.
 പാരാജിതവിന്നാഗ്രന്തംപെയ്യതിമരദത്തം
 സുതുംഭവേൻസവിധതൽകൽവന്നീടിനാൻ.
 നാരദമുനീശനേക്കണ്ടതിസന്ദർഭമെന്ന
 സുതുംഭവമാവിധിവൃത്തിച്ചുചൊടിപ്പിച്ചു.
 കത്രനിന്നിപ്പോളീടവതെന്നുമഹാമുനെ
 കൽപമത്രമയോചൊല്ലിട്ടുകേരുന്നതും.
 ഇതരംസുതുംഭവേൻമോഷിതംകേട്ടനേരം
 ചിത്തമോദനമുനിവർത്തമേവംകൊന്നാൻ.
 മേന്മാണ്ഡവദയാനോടൊന്നുചൊടിപ്പാനാ-
 യത്രാണാൻവരുന്നെന്നുധമിതവഴിപോലെ.
 തപമാൽതിഷ്ഠതിച്ചുചൊല്ലണമതുസർ-
 സതപാത്തുമാരിച്ചല്ലാത്തതാമ പാൻവിടോ.
 ഭൂമിപാലേനനാതമേതൻചെയ്യത്തോൽ
 ഗോമേധസത്ര ബാഹുവിപ്രതന്മുനിമാരും
 ആഗർഭാതാപരവതുംകൂടിയെന്നും
 ലോകമോഹനകഥാപ്രസംഗംചെയ്യിടിനാൻ.
 സംധുപരകഥാപ്രസംഗത്തിന്റെതമസ്സോഷ-
 സാധനകഥാപ്രസംഗംതരോഭവിച്ചിതു.

[illegible]

ഉപാഗമമുള്ള കാശിതാൻ തന്നെ സഞ്ജനങ്ങൾ-
 ഷോഭിപ്പാൻ യുള്ള സാഹസ്യമുചയ്ക്കിട്ടാമ,
 തന്ത്രനും പരമത്തിങ്കൽ തീരക്കൂട്ടായിട്ടു നാ-
 സന്ത്രക്കൾ ഉചയ്യമുമാകാത്തതാണെന്നാകിലും,
 സതപരമതുപുണ്യമാക്കുവാൻ കാശിക്കൈന്യ
 ശക്തികറവാക്കി ഉല്ലാസനികമൊഴുത,
 ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷം മനിക്കാൻ കാശിതന്നെ-
 ജ്ഞപദപദികളാലാപ്യശംസിക്കുന്നുവല്ലോ,
 ഹരികേശി യും സാക്ഷാൽ കാശി മുരളീമുഖപാശ
 പരമാംശോജ്ഞാണെന്നു വെറുവെറുവെറുവെറു-
 വിന്നതോരാദികളിൽ സ്നേഹവഞ്ചിതന്മാരാം
 മന്ത്രിയർ മലർവർണ്ണമേകരാജ്ജീവികളെന്ത,
 യാദവതാമരപ്രവാഹമിങ്ങങ്ങിളിപ്പിതം
 പുകയിലായി കണിക്കുന്നതാകില പരമിനെ,
 മാധവപ്രിയന്മാരായതങ്ങിനെ മരിക്കുന്നു
 ഗാന്ധനന്ദനമേവമാകേണ്ടതേകളിക്കരൾക,
 ഹരിപ്രീതിക്കായ്ക്കുന്ന ചിലവു ചയ്ക്കുന്നവർ
 വരിത്രീതന്നിൽ പരമമുതലമുതലുള്ള,
 തിച്ഛഗഭൃത്തുളളോരമലിപ്പമുള്ള ശരീര-
 മാർഗ്ഗമാകാശീസാധാരണിക്കെന്നിരിക്കട്ടോ,
 അത്യന്തം രോഗാകലവിതരനായി പരമദ്രോഹ-
 കൃത്യരല്ലെന്നൊരാളുള്ള മന്ത്രിയർക്കട,
 ഉത്തരഗപാപജാലനിവൃത്തിക്കായി സ്തോത്രാ-
 ലുത്തമമായ കാശീകൃതരതാൽക്കരിക്കുന്നു,
 കാശിയിൽ ഉചയ്യമുചയ്ക്കുന്നതാകയാണിന്നതി.-
 ഭീഷണന്മാരെന്നെ പ്രാപിപ്പിച്ചു ചെന്നശേഷം,
 പാപമോക്ഷമുള്ളതില്ലാത്തതിൽ ഉച്ചിതനാ
 ശോഭിപ്പുമാക്കുന്നതല്ലാതെകൊടുക്കേണ്ടതാലും,
 നാരദൻ തന്നോടേവകാശിതദ്ദിവൻതാനും-
 ഭീഷണനെ ചയ്ക്കിയിതാൻ ജനകയ്ക്കീപരത,
 ആകയാൽ സാധാരണസമസ്തജന്തുക്കൾക്കും
 മേകാൽക്കോർത്തമൊന്നൊന്നു വേദാന്തികളാലും,
 മോദമോടിവാന്നായി ചെറുപ്പിത്തരിക്കണങ്ങ-
 ഞാനുമെ പാട്ടുപറഞ്ഞീടിനേൻ മഹാമരുത,

ഭൂമിപാലകനായ ജനകൻതന്നെ, ഭൂപം
മാമുനീശ്ചരനായതാജ്ഞാപദ്യനാചൊന്നാൻ.
ഏ ചമുട്ടുമാതാഹാത്മ്യത്തോടു സമേതനും-
തേവൽക്കായനമേന്യെക്കവല്യപ്രഭാതിനാഷി.
ദേവദേവസംസാന്നമോകിതവാതാണസീ
കേവലാവിജ്ഞാനമാമുനിവരന്മാരെ.
തന്മചിമനംകേരംപ്ലാനിന്നിയുകതാരിൽ
നാശാഹമുണ്ടെന്നാകിൽ ചുംപ്ലവൻകേകട്ടകാലവിൻ;
നിൽപന്മാരോമുനിമാരാട്ടുള താനും
സമോദപുവ്വമേവമേളിച്ചുയ്യതെല്ലാം.
ഇങ്ങിങ്ങതുപോലേങ്ങാനൊപായെന്നു
മേഗവസിലയായശാരികതാനുംവാണാരം.
കാശിമാഹാത്മ്യം രൂപിമാഹാത്മ്യം സമാപ്തം.

ചതുർത്ഥോദ്ധ്യായഃ.

തേളുളുലുമാഴിവരികസവിധഭൂവിശാഭിക
കുപ്യാനശീലകമനീയവിഗ്രഹേ.
കഥമുഹൂരപിമയിതമാദിമമതിപാവനം
കാശിമാഹാത്മ്യമത്യന്തമേതേജഃ.
വചനമതികുരുടിമികട്ടനേരംഗ്ലക-
ബാലികതാനുംപറഞ്ഞുകുടങ്ങിനാരം.
മുനികളഥ പിനയമോട്ടുളുമുനിയവനിച്ചു
ചോരനപിന്നയുചോലിപ്പിതാദരം.
സിഖിലമുനിയവതിലകസമ്പുതപഞ്ചനാം
നിന്ദുചലഗ്രാമതരസംസാരം.
ജലധികതമമിതരസമാസഭിച്ചുപുന-
മാശമന്ത്രപ്ലിമവിച്ചുതില്ലതുമേ.
പാകാമനപിനികിലഗുണനിലയമാമുനെ
പാകാതെകാശിമാഹാത്മ്യമേനോഹരം.
മുനികളാകവചനമിതികോട്ടാനന്തരം
മോദനചൊന്നാൻമുനിമുതലോ.
കലികലുഷമനകരമതിവിമലമന്ത്രനം
കാശിമാഹാത്മ്യഗ്രന്ഥിച്ചുപുരമങ്കിലോ.

അവനിപതികളായിരുന്നധികളുദവിക്രമൻ
 ആത്മാർത്ഥജാതൻമഹാകീർത്തിമാൻ.
 വലംഗന സതനദിതമതിസുചദനാദിധൻ
 വാരാണസിപുരകുടാതനാമാൻ പുരാ.
 ശരീരകലധർമ്മരണകമലവൃദ്ധപരൻ
 ശാസ്ത്രതപജ്ഞാനവിധിപ്രിയകരൻ.
 അവനവനിതലമുഖിലാലിവിനാട്ടരക്കുലം-
 താരദാഗ്രഹസുഖംവാഴുന്നതുകുലം.
 സകലമുനി സാധിതനഥവിശ്വവിജ്ഞാനമുദ
 സ്വസ്വസ്വദക്ഷിണയാഗമാരംഭിപ്പാൻ.
 ധരണിപതിവരദചിതമഖരനാത്മമായ്
 ധാതുസുതനാംസനൽക്കുമാരൻമുനി.
 മാതികുതുകുഹ്വരൈരഭ്യമവനിപതിഗ്രഹനമി.
 ലാതുരമാനാനതനുനരഹാപരസം.
 മൂനിവരനനികുടുകിരണഭൂതീന്ദ്രതി-
 മോദാമോദശ്യാദികരകരസുപുഷ്പിത.
 പദകമലമതിലധികദക്ഷ്യനമിച്ഛതി-
 പാവനമാരുളുപീദാവസിപ്പിച്ചു.
 വിനമരാട്ടുതാഴ്ത്തുമുനിവരനാടലമൊല്ലിനാൻ
 വീരതാഗദപക്ഷമാനസനാഭവാൻ.
 പരിചിനാട്ടമേസദനമിതിലുപഗമിക്കുമാൻ
 പാവനമാതിദമജനമുവംശവും.
 ബഹുജനകൃതസുകൃതപാദകനലബ്ധമാഴ്
 ബ്രഹ്മകതാനമോനമവദ്രംനം.
 തരികൾകലതിലകുടേവദാഗ്രഹനനാമ
 യാഗധാരാഗസംയുക്തമാണ്ണനീതു.
 വിധിവിഹിതസവനമിതിനാലസ്പരൈശ്വരൻ
 വീരബാലനമുഷ്ടാപമായ്നിത്യമാം.
 വിജയധരനഗർസമപദമുമാദാമുദന
 മീതാലദനഗമിക്കുന്നതുണ്ടുതൻ.
 സരസിതലമുഖജനിഖിലാത്മരാത്മൻസദേ
 സസുസ്തസ്വസ്വസ്തിതത്ത്വനാഭകുമാരൻ.
 സദൈകതികുതുകമിഥപരിചൊടടുത്തുള്ളയാൻ
 സദൈകാരണമുദനമിത്യനീലാ.

വാകാമധിതമഖിലമന്ദഗീശപരിചിദോ
 പാരിച്ഛക്കരിമാന്മാന്മാരുമെന്നാഹരം.
 ഇതിനുപതിവരവചനമനുസരിച്ചുകേട്ടുപോ-
 തീർത്തൊരുപയ്യോൻസനൽക്കരമരൻതദാ.
 അരികുറുവസ്തുവദനമേൽക്കൂതമാകമീ-
 യദ്ധപരമോഹിനിമംതന്നെയെങ്കിലും.
 മിസ്തുധകലനതപരണകമലഹരപരതനെ
 വിശ്വപാദനവിഹിതകമ്മീകവയ്യ.
 തുഹിനഗിവിസൃതയുടെമണമിനാശിനിനി-
 ങ്ങുണ്ണമിതിനെസ്സുപ്തനമെപയ്യനീ.
 മഹിതതരകലയ്ക്കുമഹരവസതിതന്നെത
 മാന്മാന്മാരിന്നറിമുനീലനിനപ.
 ശ്രുണുനിമിലമിനതപഹിതമെപാദ്യന്നാൻ
 ശ്രോത്രധരിമഖിലകന്ദപോകരമവും.
 മുനിനികരവരമധിതകരമീകമീകവ
 മുന്നമണാമിതമെനാപ്യനാമുനി.
 കമലമരമിപ്പുവരണകമലമേതെന്നാൻ
 കാഷ്ഠിനിതന്നാകതീരമെന്നാഹകര.
 മകമിതമെത്തവുതുപോഴുതവശിഷ്യരാ-
 യ്ക്കുണ്ടായിമാണ്ഡ്യനുംമുരളിപ്പൻതന്നും.
 അപരമഗുരുകാരുണകമലപതിചയ്യയ-
 മദമകുരുകൊണ്ടുനഷ്ടിപ്പുന്നാരതം.
 ശ്രുതിപഠനമതിലധികതപ്പരകാശ്വരി-
 ശ്ലോദ്ധമിത്തന്മാർവസിക്കുന്നതുകാലം.
 അവിതതുകമോട്ടുമിനികലോത്തമനാമമേന-
 നാത്തശിഷ്യന്മാരെമിതമാണ്ഡ്യവരന.
 ബലിയുടെയമേഹിതമേഹവനവിധിമേയ്യവാൻ
 ബാധമേദമേനിമോഹിയുതച്ചീടിനാൻ.
 മുനിതിലമഗുരവരവരാഞ്ഞമസ്സാരം
 മൂലാവിനാൽപരിശുദ്ധമാണ്ഡ്യവനം.
 സപദിദനസ്തുതവരമാംബലിതന്നെത
 സത്രസാരമയ്യകമവമേളിടിനാൻ.
 വിധിസഹിതമെന്നതതിനാശ്ലോഘനേനാൽ
 ദേവദേവദാംഗപാരംഗതരമിദം.

മുനികളെ മുട്ടുയിക്കളെ യമപനിസ്സർത്തമയും
 മോദനതത്രകളീടിനാൻമണ്ഡപ്യൻ.
 ഭന്നഭക്തവരനുമെമുനിതിലകനക്കണ്ടു
 ഭണ്ഡ പത്പാദനേമിംമുഴുനീറുകൻ.
 അധികതരവിമലമുറ്റുപിഴമുറീതൃനെ
 യാ പനീപ്രിച്ഛപൃഥ്വിച്ഛവിധിപാദല.
 പുനരമിതകളുകുമാട്ടുവലിയുളളി പത്മനെ
 വൃന്ദിച്ചിതുഹോമകർമ്മബലമകാൽ.
 തന്നെമഖനീഖിലപരികർമ്മതൃമുനി
 യാപ്തമുദമുദമയ്യാൻ. ധിധിപുസ്തകം.
 അപനിസ്സർ പരതമഗബ്രഹ്മണ പത്മ-
 മാനന്ദമോടി റിക്കുറണ മേകദാ.
 മനാധിപപജകിനകതുകമൊട്ടുവലി യുമാമരാൽ
 മാണ്ഡ പൃണതെന്ദ്രാഭവമുണർതിച്ചാൻ.
 അഖിലമുനിതിലകതവഗുരുനി പരൻമെന്ത-
 ന മൃണമപ്രതനായിട്ടമതുംമ.
 ഇവിടെ പത്പതിനഹ്വിതയണയളവകാസ്താ-
 മനസ്സനിമി അംഭവാനറിഞ്ഞീടുകിൽ.
 ശ്ര പണയഗമിമമശ്രവിപ്പതിന്നറവു
 പ്രതലോത്തംകൂടിവാഴുന്നമാമുന.
 ബലി മുളയവചനമിതികേട്ടുടണ്ഡവ്യനം
 ബലോമോദംപറഞ്ഞീടിനാനാദരൻ.
 മഹിതഗുരുവരനിഹവ രാജതരനിൻകാരണം
 മഹാനന്ദമല്ലന്നാദികമഹാബലം.
 മുളിതമിമുനിതിലകനാകുമേഗുരു
 മുരളീധനാംശിഷ്ടാനാടുകാരമിച്ഛ
 നിശ്ചൈരധിജ്ഞാനഭിയാൽവിളങ്ങീടുന്ന
 വിശ്വാമോക്ഷപ്രദമതകാശിപുരം.
 വിജ്ഞാതതികളുകുസംഗിതംഗമിച്ഛീടുവാൻ
 വീതശങ്കംപുറപ്പെട്ടുളളതരം.
 അതികളണയൊട്ടുതവഹി തേജമമയെന്നയു-
 മാജ്ഞാപനംമെപയ്ക്കു ത്വാനിഹപ്രഭോ.
 മുനിവചനമിതിഭന്നപതിസപദികേട്ടതി
 മോദമുരുകാജ്ഞാപാദിച്ഛിതേവതരം.

കുനിവിനൊട്ടു തവഗുരുവുമൊന്നുതന്നെയാണു്
 കാശീപുരംനിന്നുപോയതുപോലാണു്.
 ബതകിമപിമനുസിലഭിപ്രായിതഫലമേതുതേ
 ബ്രഹ്മവിതാംഭമെന്നമാമുനിക്കില്ലല്ലോ.
 പുനതരമിതിബലിപചസ്സു കളളമേട്ടേ
 ഭംഗ്യവ്യമാമുനിതാനമരപുരമയ്യു.
 തസ്മദധരപ്രണാമിഭശരീരനാശംകൊണ്ടു-
 മാത്തുരമോരക്ഷകഥലഭയാംകാശീയിൽ.
 അകലലരിലവികനമജനംചരിച്ചാകി-
 ലാക്കംണാപോധാൻമതിമവിക്കാഞ്ഞതും.
 പരമേശ്വരവുരിരചികത്തുമേത്തുമെന്നിവ
 പാരമകയ്യമായിത്തന്നെവെച്ചീട്ടും.
 ദനമകലവരാമുനികലോത്തമൻമേ ഗുരു
 ദാനിശാസ്ത്രപിതൻബ്രഹ്മവിദാംവരൻ.
 നിജനവനിനമതപരിചതനചസ്തന്ദ്രം
 നിസ്സംശയംകാശിതനീൽവാഴുമുദാ.
 അഹമപിചരവമഖസമോപ്തിശേഷംപുന-
 രംവാഴതത്രപോലെന്നാൽമഹാബലമു.
 ഗുരുചരണകമലപരിചരണപരനജ്ഞാ
 ഗോപതിശേഷത്രവരവിച്ചിട്ടുണൻചിരം.
 ബലിയുമമമുനിയുടയവചനമിതികേട്ടുടൻ
 ബലസദനാജ്ഞബലിയുടയവസ്യാൻ.
 സമ്പന്നമിന്നഭവകിസമോപ്തിശേഷംവോൻ
 സാദരംകാശിക്കുപോകുന്നിതാകിലോ.
 ന്നമവരനിലയമുനിതിലകഭവതാനുഭവം
 നിശ്ശങ്കമാത്തുണാനംവരണൻവിമോ.
 അഥമുനികൾവരണാടിതിബലിയുടയവസ്തുട-
 നബലമകൽസമാപനവുംചെയ്യു.
 പ്രധികളളയുമതിമഹിതമിഹിരവിശ്രാന്താനാ-
 ലുപിക്കകളളയുമാനിമിത്തേനാവും.
 പുനരവതരികതരതപ്തരാജയ്ക്കാര്യം
 പൃഷ്ടഗമിച്ചൊരുമനരംബലിതാനും.
 മരണികതുകസഹിതമഥമണ്ഡവ്വനോട്ടമ-
 ബ്രഹ്മസന്യാസനോട്ടമോത്തപുരപ്പെട്ടുടൻ.

മതിശകലധരവസതിതന്നെയുംമേനന്ദം
 മാമുനിഃ.ഒന്നു യുംകാണമാൻതന്നിതു.
 വിവിധനഗവനനഗരോലങ്ങളുപിന്നുട്ടു
 വിതാലപദംചിതംകർണ്ണവർണ്ണമം.
 ദ്രവിതഗന്ധദേവദഹനരൂപയാംകാശിയെ
 ദ്രവിച്ചിതുമുനിയുംബലി യുംകരം.
 മരകതകരണീമയചലപ്തരോശ്യങ്ങളായ്
 ഭക്താഹലവക്രകുശോല്ലസ്യങ്ങളായ്.
 വചിഴകിസലതലമിതശാഖങ്ങളുംസുര
 പാദമപരംലങ്ങളാലക്രന്തമുതായ്.
 മദസലിലപരിമളസമോക്തയ്ക്കുചിത്തമാത്
 മാതംഗചക്രകണ്ഠാനിലംഗുതമാത്.
 സുകൃതിമനനികരകണ്ഠാമൃതരാവമാത്
 സേപജ്വാവിഹാരസമ്പന്നമാജ്ഞാന.
 മധുനികരകരണിവഹമകിന്ദ്രമേവരവതി
 മാത്രംമുഖമീകൃതശാഭിരാമമായ്.
 ചികുചധാരവചലിതപത്രമുക്തങ്ങളായ്
 പാകംഭവിച്ചുനമരലരഖനമ്രങ്ങളായ്.
 ബ്രഹ്മമുഖചികിരണിവഹസംഗ്രഹാലങ്ങളും
 മൃതവനങ്ങളാലക്രന്തമുതായ്.
 ശരദുഡപസമുഷ്ടബലമണിഗണ
 സംഘട്ടനോജ്ജ്വലിതനിനാജ്ജ്വലം.
 ഹർവ്യഷ്ടപദഗതിക്കന്താദന്ദ്രണമതായ്സേവനി-
 ചുരുവിളിങ്ങുന്നമണാവലികളായ്.
 അരിസഭഗതരമഹിതയാമുള്ളകാശിയ-
 യന്തുതംകണ്ഠാമുഖലിയുംമുനീന്ദ്രനം.
 നിരതിശയ്വിരലതരചിന്താമണിസ്പഷ്ട
 നിർമ്മിതമജ്ജുപുവല്ലികലാശ്ചരായ്.
 അപരിമിതമണിഖചിതായ്ജപലിമുദനോ-
 രംബികാരഗാഹണിനാലതിരമ്യമായ്.
 അധികതരമേജനകളമമേവ്വരാവണ
 ജ്ഞങ്ങളുപാപമല്ലാംഹരിതന്നോരായ്.
 നിരവധികദൃതിതരേഹിവശരകമന്ത്യരായ്
 നിർഭരദൃഷ്ടാവധായ്നിരപദ്യരായ്.

[illegible]

കല്പശ്ചകരമതിലഘുഗതപ്രാതരാകാശി-
 ശാസ്താതിഭൂമുദാരാശാസ്താതിഭൂമി-
 സതതമപിവിമലതരമാംനിജാത്മാവിതന
 സ്തംസാകാശാകസമുദ്രത്തിൽക്കുക്കുന്നു.
 ഒരു കരുണിമിഖരിവൃന്ദപന്തളങ്ങളിലുംചില-
 രനപഹാപുണ്യംതമസ്സാദരമനവും.
 സുദൃഢതയോടനവധികമൂലമകരജ്ഞാണ്ടു
 സ്വാതന്ത്ര്യമറിഞ്ഞതിലിച്ഛവയ്ക്കുന്നീലന.
 സുരനികരരിപുകലജസതതമതിനാൽദ്രവി
 സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കാത്മികളാകിയമണ്ഡലം.
 കഠിനതമകല്പശ്ചരനിഖിലതീർത്ഥങ്ങളും
 മകവല്യങ്ങളോടേക്കുറങ്ങലുംസദാ.
 അതിവിമലഹൃദിസുദൃഢമേകനി സംയുക്തരാ-
 യസോടാസവിച്ഛിന്നാലുള്ളകയംഭവണം.
 അഖിലപതിപത്നപതിപരോത്താശി ചന്തനി-
 കോവദസമേകമിഷ്ടാശീപുരമേന്തണാൻ.
 മനസിമുഹൂരതിമരിതമകതിമോടുംകൂടി
 മോക്ഷൈകകാഷ്ടതാസേവചെയ്യുന്നിതു.
 മനുജവരസുപദനമഹാബലിയിങ്ങിനെ
 മരണമുനീന്ദ്രവാക്യംകേട്ടുനന്തരം.
 മതിയിലതികതുകമൊട്ടുമതിമതിമതംചരൻ
 മാന്വലികാശീനിവാസത്തിലൊരവുര.
 കൊതിപെതകിസപദിദൃഢനിഷ്ഠയനായതു
 കൊവിദനായമുനിയറിഞ്ഞതെന്നരം.
 സദയമഥദിതിജകലവരനെതമിതാദരം
 സന്ധിതമഹാന്നാൻമഹാബലമേകരക്കനീ.
 തവമനസിപരമശിവപുരിയിതിൽനിരന്തരം
 താല്പര്യമുണ്ടോചസിച്ഛിദ്രവാണെങ്കിൽ.
 മരവചനമിഹബതനിശ്ചയമാമതം
 മാണിച്ഛവാണുകൊണ്ടാലുംമഹാബല.
 കരുണകിതുനേരവരമനസിമേമേസത്യം-
 കാമരോഷിദോഷിലാഭമോഹാദിതരം.
 കല്പശ്ചകരബഹുവിധമനോവൃത്തിമുദങ്ങളാർ
 കാശീ മഹാക്ഷേത്രവാരസമനന്തമരം.

പരിഭവാടി നശിവച്ചരി മിൽക്കയച്ചു മർദ്ദിച്ചു ജ്ഞാപാതകദാഗംഗംഗാദാരിണമല്ലോ.
 ജഗദപി തദ്ദരിതനിവഹ അനാത്മാണമഹം..
 യീഭക്തോന്മാതനാമുദ്യമംഭൂമി പ്പേ.
 പരിമിതനാമുവദിതമല്ല ഭക്തജനമേവേവേ
 പൈതൃപ്രാണഗതിക്കുമാറിനകദാ.
 ഗമമേമാടതിവിമലഹൃദയരാമുജ്ജ്വലർ
 ശങ്കരഭജനാനുവസിക്കുന്നതാകിമോ.
 കിളികതിശകലധനേമിലഭഗതീപരൻ
 കൈവല്യപ്രാണനൽകീട്ടുമവരമൊടാ.
 നവനൂപ്രസാദനാഭനസുഖനേധരവേദനേ
 നാലികണ്ഠാണാദിനേടടങ്ങിമേ.
 വസതിച്ചനമധികതരദൃഢമെന്നാഹ്ന
 വാസവാദിശ്രേണുനാമകയാബി.
 ഹൃദയമരിവിമതകർമ്മകൃപാദതനാ-
 യീപാലവിഗ്രഹത്തിന്നു ഭക്തമയ്യുടൻ.
 മുഹൂർത്തിലഗലഭധിപചരണമതുവന്ദിച്ചു
 മോനമുനീന്ദ്രാനന്ദമോക്ഷകളോണ്ടു.
 നിരസമിവണ്മോഹാദിദമനമഹാബലി
 നിർഭാനന്ദഗ്രഹാമുഖാമാണിതു.
 അവിചാരിച്ചുചിമണിതരതമോൻതന്നാ-
 ടാകരാൽക്കാണാനാമൊല്ലാൻപ്രപത.
 മനേരിച്ചുസന്തപിതികൈവല്യമയ്യുനാരി
 മാനാത്മ്യമരമിയലാപരംകാലമുനീ.
 അമലപ്രപതിസമകേതസിന്ദുപതമചാ-
 നാഗ്രഹിക്കുന്നതുതാഗ്രമല്ലതുമേ.
 അരിമഹിരസവനമിതുവിശപനാൽചോ-
 നാത്തു സർപ്പബാഹുവശിചാരോ.
 പരിഭവാടനാമുദയപരിതൃപിതപ്രാപിച്ചു
 പരംപരമപദമേതല്ലമിക്കനീ.
 ദ്രവനപതിവരണിതിസനൽക്കരാൻതരൻ
 ദാമിതാകട്ടുമെല്ലാൻസഗൽഗോ.
 അടിതരനേസുതപരിപാകമിച്ഛാമബലാ-
 ലാകർമ്മനമെല്ലാവന്നപോലമവൻ.

[illegible]

സുതരേഹിതരവനാദയപദകരലഭേ സവയാ
 സുഷ്ടുവാഃസന്താനമാത്രവദിഷന്തേ.
 മൃതമനസി കരുതിയുവദീമണിതാമയ-
 മിതണാമിച്ഛാശ്ചകണ്ഠവാനാദകദാ.
 വചനമതിശ്രുണുവാ ഹിതിലക്ഷമവല്ലഭേ
 വാസവതു പ്രാപ്തമാവമഹാമതേ.
 ഭൂപിമനജനനമതിസ്യകൃതഫലസാദ്ധ്യമോ-
 ഭൂപതിജന്മവിശേഷിച്ഛമോമഹിമലാ.
 പരിചലാടതുമിഹസുഖമോമിട്ടമതുമേ
 പാത്രമധീപാസുഖത്തിനാനാമഹാ.
 മനജവരസ്യതവദനദർശനമലിപ്താസ്തിൽ
 മാനദാശാനദവഞ്ചിതകാശമജനമോ.
 സുതരേഹിതനരനബതപരഗതിയമിച്ഛന്താ
 സുരിജനങ്ങൾപാദമതുരകരമുഷ്ടജ്ഞാൻ.
 രൂപതികുലവരനിമിളസാസ്ത്രരൂപജനനാ-
 തിനാമൃതാർപ്പനമണാമണിപ്താമൃതാ.
 തനയവിതരണമടയവിശ്രുണാമഹാസേദാ
 താപനചിഞ്ചലവിച്ഛേദമോമഹാമവര.
 കുടിനതരദിമയഗതിമിതിച്ഛമിതിച്ഛ
 കച്ഛനിർവാതയോമഹാഗവതിഷന്തേ.
 ഭക്തിയമുദയവചനമിതികദാമനന്തരം
 ദാമിണ്യമോമഹാജ്ഞാൻസുപന്ത്രനം.
 കമലദലലളിതതരലോചനപാവന
 കദാമകമനീയവിഗ്രഹകേരകേരീ.
 ബഹുലതരനിതരജപഹോമാലികർമ്മങ്ങൾ
 ബാലേവിധിപോലനശ്ചിച്ഛനാമദോ.
 ഇഹവിധിശക്തമേഹമൃതപദജ്ഞാനാമൃതി-
 നീമിച്ഛതിപ്താഹോപമുഖമാംബുജം.
 അഗ്നിജ്വലിഹ പുഷ്പയന്ത്രാതിനാമിച്ഛമന-
 താമൃതമസാധിമയമിച്ഛാണമോമഹാ.
 ഐതര്യസുഖകരതനയസമ്പന്നകദാമൃത
 ഹിനനാമജ്ഞാൻനാമചമൃതജ്ഞാനമോ.
 ശുതിരൂപതിവരവചനമകണ്ഠതാമയ-
 മിതണാമിച്ഛാശ്ചകണ്ഠവാനാദകദാ.

പരമേശ്വരനിലുത്ഭവവചനമിത്യുക്തമേവം
 വൈഷ്ണവമോഹനിരർത്ഥകമേകിദമം.
 അതിമുദിതഹൃദയമോടഭീഷ്ടവരണമേ-
 യാശ്ചിതസ്താർത്ഥനൽകന്നിത്യഭേദവന്ദരം.
 തദുപരിവതിവചച്ചതസ്തുകാരണമഭിവർത്ത-
 താശ്ചൈവോൽപ്രസാദിച്ഛിതസാദരം..
 ധർമ്മമതഗുണനിവചനാഥനന്തികരേണ-
 ന്നാഖ്യായതാ പരമേശ്വരപരമാരിധി.
 ഗുണനികരസരസിതമധി-വസതിവിമലാലയം
 ഗച്ഛതിമാത്രമഭ്യർത്ഥ്യമൃച്ഛിതം.
 ജനനീശമവനസ്യതമജ്ഞാർത്ഥസന്താനമത-
 തസ്ഥാപനൽകിദാഭ്യന്തു മരാപരത,
 ജന്മവന്ദരമപരമമഭ്യർത്ഥ്യമൃച്ഛിതവ-
 നാജ്ഞാമതമരണാക്ഷിപതഭിനം.
 ഹിധിസധിതമഹാകിഹച്ചാചിതൻരണോദ്യം
 വിതചൈവേഗമിച്ഛിതവൻഭൂപരത.
 നിജമണിമുദൈവചനമിതിനിരമനാചൈവ
 നിർമ്മലജ്ഞാനോഽപനമുദൈവയോനി.
 കമലനരമമനഗണവർത്തൻനിഷ്കലാപ്യൻ
 കാമിനിസന്താനസാധകനതമിരേവ.
 തമസതരമധിഷ്ഠിതമിനമവിഗമിതം നി
 രാജ്യമംഗ്രാതമജകാഞ്ചനവല്ലഭം.
 കലനാനിരൂപരിവചനമിതിദിനമകരട്ടാത
 താരാധിപാനനയാകിതതാമരം.
 നിജഗുരവിനമരമംഗ്യരസ്തീമുദാരാൽ
 നിർവ്യാപാദമിച്ഛൈവേണാഭിനമിതം.
 സരസതീരമുദമിരമിതിനതാലകാഷ്ഠയാ
 സാവസ്തവമകമച്ഛിച്ഛസാദരം.
 ജ്ഞാതീയരണിപതിമധിയിതൈതവർത്തമച്ഛിച്ഛ-
 ഭിഷ്ണിച്ഛതിച്ഛുതമേവത്രൈവേണം
 അഖഡിപതിപരമജാതീവസമേകാഞ്ചനോ-
 ദതപ്രതാപമേവേവേമിച്ഛിതമേവേ.
 സുഖമിതലമണിരമണിപരകമിതിതംഭരൻ
 സേവാജ്ഞാമൽഗമിച്ഛിതമിതമല്ലാതീ.

കമലമുഖിദിനമനതര്യംകൊണ്ടിഹ
 കാന്തമനോരഥംസംശ്ലേഷാജ്ഞാനിദനം.
 പരിവചനമിതിവിചിന്തയാതേനാഭം
 പാമാതകനേനാഭവമുദയമുദയം.
 മാധിതഗുണവശേഷാനിരൂപാർത്ഥസംവദാ
 മാസമീകാരമഴിഞ്ഞിതുപുണ്യമാർ.
 ഇതി മുഖിധകിതപിസുതസംസിദ്ധിലക്ഷണ-
 മിക്ഷണംചെയ്തിലത്താനാഭാഭൂപദം.
 നിജപരണപരിചരണചെയ്തസ്യയാർ
 നിസ്സംശയമീനികരന്തഗുണധിപൻ.
 അഭിലാഷികമഖിലചപിപുരണംചെയ്തനി-
 താരമാസംകരണമുതന്നനരപാത.
 മരിതഗുണമദമിതസിദ്ധിയാവാത്തതു
 ഭാഗ്യമില്ലാത്തവെന്നുചാരുതരു
 ഇതിമേനിമുദേവചനമാമണ്ണിദമുദയം.
 മിതഗുണതപദനിയന്തവനാമുദയം.
 അധികരംമുദേവമീശാകസന്തപ്തനാ-
 മന്ത്രന്തകാലാകലനായ്തനേനം.
 അപരകണമജ്ഞതരമിദിനിന്നതതികൽനി-
 ന്നാമീണ്ണമാംവണ്ണമുഗ്രമാപദനാദം.
 അനപരൈവനിപതിവരനാമപാലിനാ-
 നത്വവരിപുനാമനാമുപാപിമാർ.
 മധിമിഗതമുണമൊടുവാഴ്ന്നിരുന്നേൻ
 മേന്മമീപ്രാപിപോതിപ്രാമാണ്യവിൻ.
 അതിനാലുനരതൃണതരമസാമുദമ-
 നാപ്തനാമുനാഭൂപദന്തസാസനം.
 ഒന്നിധമമതുപൊഴുതുകുട്ടിവിഗ്രഹം
 ഒന്നിച്ചിതുനിരൂപനംകൽക്കണം.
 മുഹൂർത്തികരന്തത്തിതരികളവർതരിഗ്രഹം
 മൂലമാഭപരിപൂർണ്ണനിജനിദിനാർ.
 നിജവസകുതിനെയുപർഭമിമമുഖമാർ
 നിർഭാഗ്യവനാമാന്തികരന്തരദാ.
 സാഗ്രഭമകിലവനിപതിതാനാത്മവിദഗത
 സാഗ്രഭമകിലവനിപതിതാനാത്മവിദഗത

ഏപതിവരകലാനരകദുഷ്ടതകൾക്കുതോ
 നിഭാഗ്യവാനായനീമലീ പാലനം,
 ഭടനിവഹമതിമദഗുരേതമെച്ചിഹ
 ഭജതി യയാലരപ്രീതനാസ്തു നവീതാ,
 അതികരിനമസഹരമേകാമിതുകചസ്തുയാ-
 ലാസ്തു യോദുതനാഞ്ചവിച്ചീടുനി,
 അപഹരണകരണമിദമരികഭഗവൽക്ഷേത്ര-
 മന്ത്രാദൃഷ്ടിണാമി ചസ്തു നിമിത്തമേച്,
 കല്യാൺതരംഗദൈവശ്രുതാനരപതികലാധമ
 കാശിപുരമപമുളളഭനങ്ങളാൽ,
 പരിവചാടി കിതിയയാതസഹസ്രസംവത്സരം
 ലാരാജതസ്തുനാമേവകേണമേവിമേഭട്ട,
 തുഷിനകരധരംവസകിടകാലിശ്ശരാകി യ
 തപദപ്രധനാജ്ഞാപുരമേകാഗ്രയശ്ശതം,
 തപരിതമിതിനിവിവജഗദധിവശ്രുതമാകയാൽ
 ബ്രഹ്മപാശമിടുന്നീട്ടുപകലാധമ,
 സപചന്ദ്രകലിയിനി പ്രപതിചരണാടത്തുകചസ്തുടൻ
 സപചന്ദ്രനാസാദ്യചാണന്തേനിക്കാരേം
 അവനവതിവരനടന്നുണറേഴ്വരീരധി-
 കാന്തനാസ്തുണിതൃസപദ്യസന്തരനാച്,
 അപരമിനമേധിസിങ്ങതാഹരെയവീരന്-
 മന്ത്രനരകത്തരംതാലജംഘനാജം,
 മനയധികഭടനിവഹ സമിതമേവനട-
 നാഹരകാശീപുരാനിരോധിച്ചിതു,
 ഏപതിമേവനേമദിചാദരസനണരം
 നിസ്സംശയംചുരപ്പെട്ടയുദ്ധത്തിനാൽ,
 കരിതരഗഭഗവനപദാതകൾക്കെല്ലിൽ
 കാരിന്ദ്രമോടകലനിച്ചനന്ദരം,
 വിവിധതരശരണികരകളെക്കരിതാൽ
 വീണമരിച്ചാരാനകാടകനം,
 അധിമേയനഭികൾപലവഴിയിലുമാരിടുന്ന
 ത്രഷമാശ്ലിഞ്ഞരുംസംഗരംമിടയ്ക്കുന്നു,
 സമരമതിലമിതബലനാമിദവാദാസന്തേന
 മൈന്ദനാശമിടുന്നോളമല്ലുന്നിതു.

അതുസമയമവനിപതിസമരമതിൽനിന്നൊഴി-
 ണ്ണൊത്തു ഹിതക്കുറന്നാമിത്തമി ക്ഷീടിനാൻ.
 മദ്ധ്യധിരമരഞ്ചകാസധിരമഹാമഹവീരജം..
 മാഹവത്തുരനാതാമരഞ്ചമഹാമഹം.
 ഏപസമനമഖിലവുമിടി ചൂരപാടി ചൂടൻ
 നിശ്ചാമരജീടിനാമനഗരംബലമൻ.
 മരതികമരജീടിപദിതിദിപി.മിരവരാഭാടിനാ-
 രാത്രു ചാരണാസീവദസികളുവഞ്ചം.
 മരതുലകരഞ്ചമഭൂതതാലമരഞ്ചമഹാമഹ-
 മാജിസമന്മാരാംഹഹതവീരജം.
 ഹരനഗരമതിൽമരുവുമെ.പരമരുമഭൂമി-
 ചൂട്ടികളുണ്ടുടൻസിംഹനാദോചയ്യ.
 മരതിനിനദസഹിതമരമേരിലോചിത്താട്ട-
 മാത്താദശംഗമി ചൂട്ടു ചാണാരവൻ.
 മരവനിപരമലപർവ്വതി.വാദാസനംചൂത-
 മരുനാദമുചാകൃതമിരവനാദോ.
 സ.മുചരിതമഖിലമനിയിപ്പരിനാമജ്ഞാണു
 നിശ്ചി ചൂടൻമരദപാജാത്ര.മതിനാഡി.
 മരടിമലില പരമമരു മിണമുപാപനാ-
 കാത്രു മഹാമി ചൂടിനൻമരപാജനം.
 ഏപതിമരവരകൾമരുമരുമാസനം
 നിന്നാമരുജ്വരതിലുംമരനീമതിലും.
 പ്രജകളിലുമതിമഹിതമേണാമരകജീവ്വാ
 പ്രാണനമരുമരുമലാരണമരുമം.
 മേനിതിലകവവനിമിഹിമകുട്ടമവസ്യുണ്ടു
 മേനിനീപാരനംവനിച്ചതുനരം.
 മദ്ധ്യധികതരനയനസലിലളിന്ന.ചത്ര നാ-
 താത്രു പസനംനിശാമരമഹാഭീകാ.
 മരമിലമഖിമുനിമരാദരിയിച്ചതു.കുട്ടമി-
 മ ചാട്ടുതീനസപാജനനാമരമീശപരൻ.
 സമമവനിപവരനേ ചാക്കുകളിമരമാണു
 സദനപനംചയ്യ മഹാജ്ജീടിനാൻപിന്നെയും.
 അതിസുപതികലകുടവചിതവരനോമ
 മിമുതനാമകാലാമീയിമരുമലാമവൻ.

തവനഗരമതിനാടതവിത്രാശജാതമാം
 താപജാല്യവസതിച്ചീടുകഭൂപാത.
 സുജനവരഗുണബലഭയാദുരന്മാർനിജ-
 സ്വപാദശാകംസഹിക്കുന്നതില്ലെങ്കിലോ,
 ജഗതി പുനരതികനിപിലപ്രജാനാരവും
 ജാതമായിട്ടു മേല്പാഴ്ച അറിഞ്ഞു.
 സുഖരഹിതമധികമെടുത്തു സഹൃദയ-
 സംസാരമാമതി. തവതന്റെ ചന്ദനഹാ-
 നധികമിവിസുഖപ്രപതിതാകയാൽ ദുഃഖവും
 നല്ല സുഖബുദ്ധിയാടനാവാവതും.
 ശുണയരണിപതിരിവകളെ വെട്ടെററൊണരം
 ശത്രുവുമാണുള്ളിലി ദാരുണകാണ്ഡിക.
 അതിമിച്ചുലതമിഹനിജാപരാധത്തിന്നു-
 ഭാഗതമാമുദ്രപരതത്തിരൂപിച്ചു.
 മനസിത ചമേലുറങ്ങതപിക്കുന്ന, താതതിലോ-
 മാന. ചനാതകരോഗ്യമുള്ളതും.
 പരമശിവഗണചരനതായനിക്കാദനം,
 പാരംപരിതപാചന്ദ്രനിർമ്മണനസ.
 മെമ്പരിപതിലവരസുഖം തെന്തിച്ചിട്ടെങ്കി-
 ലായതുണ്ടാവുന്നതെങ്ങിനെയെങ്കിലും.
 ശശികലധര ചുരമതിങ്കൽസപദോവന
 ശംഭുഗണങ്ങളെല്ലാം സമ്പ്രമാനമാർ.
 വിനയമൊട്ടു മന്ദമന്ദമുജകുചയാൽപ്പിടോ
 വിസ്തൃതമിരമുണ്ടാക്കുകവർത്തനം.
 നിജകനസി ചളിമുതലമെത്തുനിമിത്തമാച്ച്
 ഗീതഹോതവന്ദിതം നശിച്ചുച്ചിഹ.
 അതിമിറിയവിടവ യുതമാംഗിതീശാലയെ
 അന്വേദപദ പംക്തമാതയാഴവാൻ.
 മതിയിലതികോതിതവചമുന്ദിച്ചിവിതു
 മനവനായകസാദ്ധ്യമായിട്ടുമാ.
 ബഹുവലയമനമേകനാചര്യപാഴുന്ന
 ബ്രഹ്മാദികളാമവനാരകന്മാരും.
 ദുരിതഗണയ തണപട്ടവാച്ചീടുമിക്കാതി
 മിശ്രാപയെന്നറിഞ്ഞീടുകഭൂപാത.

[illegible]

[illegible]

അതിവിചലമധികതാഭക്താനിന്ദനര-
 മാജ്ഞാനമേന്തു നിവേദിച്ചു കാളേജുണ്ഡം.
 നിരതിശയവിനയനയ വിശേഷ സയുക്തനമസ്
 നിത്യവ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊള്ളു കീരീശ പരൻ.
 അവിമർശനമനോരണ കരണവിചലാപരൻ
 ജന്തു പശ്ചാത്തന്ധി പർവ്വതഭക്ത പരൻ.
 പരമേശി. പരഗ പരസു പരവരൻ കൈരൻ
 പാരംബ്രസാദി കേമിദ്യോതി സൗന്ദര്യം.
 അനുപമതു പതിനിജ ചിദാനന്ദബ്രഹ്മം
 സ്വഭാവാനിരന്തരാനന്ദമുക്തി പദേത.
 ധൃപതി പരനിമിത്തനിഗിരോകുട്ടനന്ദനേ
 നിർഭാഗനമോദേ പമുരചെയ്തു.
 മൃഗി വിവക്ഷവരുതികലേന്തു ഭക്ത്യാനന്ദന
 മുഖ്യമാമീശ പരവ്യജകാഞ്ചിദുരണ്ഡൻ.
 ഹൃദി സദയമിഹ്വണ്ണമുക്തകഹർശതതരം
 മേനമയതലജാഹ്വദിവി രഞ്ജനാൽ.
 ഞ്ഞികരിതാമഹകൃതമാപമാപത്ര പാൽ
 അപ്തദഹിജ്ഞാചിത്തം വിശേഷിച്ചു.
 താവരരണമു വിശമന പുരമതിലായ കൈവാ-
 നത്യന്തശക്തനാമേന്തു പുത്രൻമമ.
 ദമ്പതിത പരനസിമതികതണയുളവാതിനി
 സ്സംഭവിപ്പാനന്തഗ്രഹിത ജ്ഞാനമേ.
 മനുജ കയവരവചന പി വിനിശമനാചെയ്തു
 മാമുനിസ്ത്രൻതാനന്ദ പമരശചെയ്യാൻ.
 നിമുത പിതൃത പഹി മമതാമകാഞ്ചാദൃതം
 നിശ്ശങ്കിണ ചയ്യ നുണ്യത്താൻദൃശം.
 പുഷ്പ പരത പരനന്തനടന യുളവാസ്ത്രതം
 പുത്ര കാമേഖ്വി മിത്താമ്പാദുചെയ്യണം.
 സപതികല കരണമതിനിന്നഭവജ്ഞാനമേ
 സംഭാരജാലവ്യാസാമരിച്ചിട്ടുക.
 പുനരവനിപതിമുനിഗിരോകുട്ടനന്തരം
 പുഷ്പാശ്വി സാധ ക സംഭാരമോക്കക്കളാ.
 വിശ പിന്നാമുക്തിവരന്തർ പ്രാപാലതരണി
 വീതചേദമോരു മീടിനാൻസാരഭരം.

പുനരഭിതമുത്തുകൾക്കിടയ്ക്കേതോടൊന്നു
 പുത്രഭാരമുള്ളതെല്ലാം വിധിപോലെ,
 തന്നെയും മരണമിടത്തു കാണുന്ന
 താഴെത്താഴെപ്പോയിട്ടുനന്നായി മിട.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
 മരണമെന്തെന്നു നന്നിലെന്തെന്നിതല്ലവ-
 ന്നെന്നു മിഥനതീവ്രതാഭാമയൻ.
 സമർത്ഥവിധിമരണമെന്തെന്നൊരു
 സതപതാലം മരണമെന്തെന്നുവൻ,
 തപനസുതപമരണമെന്തെന്നൊരു
 താഴെത്താഴെപ്പോയിട്ടുനന്നായി മിട.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
 മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-
 നെപ്പറ്റു പ്രകൃതനെന്നൊരുനന്ദനൻ.

ഏകാദശാദ്ധ്യായം മരണമെന്തെന്നു സദാ യുദ്ധരാജ്യത്തി-

പഞ്ചമോദ്ധ്യായം

ധന്യരീഭവകളിലെല്ലാമെന്തെന്നൊരു
 യിന്നിയും കാശിമാലയെല്ലാമെന്തെന്നൊരു
 ഏനതാമരകളിലെല്ലാമെന്തെന്നൊരു
 വനമുഖമെല്ലാമെന്തെന്നൊരു
 പിന്നെയും കാശിമാലയെല്ലാമെന്തെന്നൊരു
 വനമുഖമെല്ലാമെന്തെന്നൊരു

[illegible]

[illegible]

ഭൂതനായകൻണാകരംഗങ്കരം
 കാശ്യാനീഹിതവല്ലഭമീശപരം.
 മുഹൂർത്തദൈവനംവിശ്വരൂപകനായകം
 മുക്തിപ്രദംമുക്തിദാത്രിദപരം.
 ക്ഷാതിവനനംമൃതനാശകാശിനാ
 ഭക്തപ്രിയഃദേവദത്തനംശാശപതം.
 ചിദാഭയമകരംധ്യാനിച്ചുനീയലാ
 തത്രവാഴുന്നതുകുനീതുവ്യാസനം.
 ധന്യനാംസംവത്സരമുനീകന്താദി
 വൃണ്യംശ്രമപദത്തിന്നടുത്താദരാൽ.
 തന്നാദശിഷ്യഗണങ്ങളോടുകൂ
 സന്നദ്ധഭംവസി ചീടിനാൻവ്യാസനം.
 ദേവദാമതപവിതരംഭനീതിഷ്യദ
 ദേവദാമ്യയനദേവദാമ്യചമുച്ചിതു.
 അദ്ധ്യപനോത്തപദകാലാഹലത്തിനാൽ
 തപ്താനവില്ലാഭവിചിത്രതരം.
 സിദ്ധനാംസംവത്സരമുനീനായകൻ
 സ്വപദ്യോനമണ്ഡലമിത്തനോരമം.
 വ്യാഖ്യാനതല്പരനാസ്തികാണാത
 നിരപ്രതനംവ്യാസനംശാശനനരം.
 നല്ലവണ്ണംതാനിയിരുത്തുന്നാകിലും
 മെല്ലെപ്പോലിച്ചസംവത്സരനിബിദന.
 ആരതാദൈവമാൽകരവാനെവിടുനിഹ
 നേരേസമാഗതനായതു കാശിയിൽ.
 വാസംഭവാനെത്രാലമൊക്കെന്നതും
 മാസുരബ്ധാധ്വപദകാശിനാദരം.
 ഇത്തരംസംവത്സരമുനീതൻഗിരം
 സ്വതൃപതീസുതൻകേട്ടാമനനരം.
 ഉത്തരമേതുരമുച്ചിതതന്നെ-
 മത്സരമുനീതനാമുരമുച്ചിതനരം.
 ചിദാഭയമനീച്ചവൻപോലുമുച്ചിടിനാൻ
 ചിത്രമിദമഹാബ്രഹ്മമൻമാരമന.
 സ്വതൃപതീസുതനാകിയവ്യാസനെ
 സ്തുതമനാമവാൻതന്നിയില്ല.

വർത്തമാനനിസ്സർപ്പലോകത്തിലും പുരു-
 ഷോഃവരമൻസാക്ഷാലനശ്ശുവാണീ യുതൻ.
 ക്ഷേപചാമനൻസസ്സവിദ്വാൻധിമഹാ
 വാപസവസ്തുനമിദ്രേ മിമിദ്യോർജ.
 നന്നുകൾക്കിയ്യ ഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
 പുണ്യമാക്കെനമിശ്ശമണ്യത്തിൽനിന്നിഹ.
 വന്നിരിപ്പോൾതന്നെവാമണസീപുരം
 തന്നിൽപ്രസംഗംനിമിത്തമെന്നോക്കൾക്കൊ.
 ബ്രഹ്മണാരുകാശ്ശുവശാൽവന്നതല്ലെന്ന
 നന്നോമറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുംതപോനിധേ.
 സത്തമനാകമിക്ഷേപചാമനമുനി-
 യത്രവദുന്നിമരണാലവിടെത്തന്നെ.
 ഉത്തമതീർത്ഥങ്ങളൊക്കെ യുദ്ധമുണ്ടുണ്ട
 മിത്തമൊഴികൾധരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുക.
 നമ്മൾക്കുധർമ്മവ്യവസ്ഥാപനാർത്ഥമോ-
 യാജ്ഞാമോഹകൃത്താണീമുനീശപരൻ.
 ബ്രഹ്മണമെങ്കിലിനിതന്നുകൊള്ളി. തം
 ശ്രുതപാമുനീന്ദ്രനാം സംവത്സരനന്നമം.
 പ്രകാശമുണ്ടെന്നിനിയാമുനീതന്നോ-
 ക്കിത്തമല്ലാഹസിച്ചുചൊല്ലിനിനാൻ.
 കൈമിടനകാശിയിൽവന്നാരുനീയിഹ
 സാമഹീനംവെണ്ണീടരുതീവിധം.
 ധർമ്മസമതവാക്യമേഗ-പരൻപ്രാസ-
 നമെങ്കിലിന്നതുകൊള്ളുകസാരമം.
 ഭാസാമഹാഭാഗനാകമീധന്യനേ
 വ്യാസമഹാമുനിയെന്നറിയുന്നുത്താൻ.
 എന്നൊക്കിലുംധർമ്മബാധനമെല്ലിത-
 മിന്നിടവ്യാസനായുക്തമല്ലതുരമി.
 എന്നതുരകോട്ടാനന്തരംവ്യാസനം
 തന്നുകൾക്കിയ്യ ക്ഷേപാശിമഹാത്മ്യത്തെ.
 കുന്നാഴിയാതെകൾപ്പിടക്കണമെന്നൊത്ത
 മറ്റൊന്നിതെല്ലാമെല്ലിവണ്ണമേനമെല്ല.
 ബ്രഹ്മൻതപോനിധേ. സംവത്സരമുണ്ട
 സത്യമെന്നാൻ ധർമ്മവേദനമെല്ലിതം.

ഏതൊന്നാണിച്ഛിതെന്നുചൊല്ലിട്ടുക
 ധനമുണ്ടാക്കിത്തന്നുധർമ്മവിനിമയം.
 ഇത്തരംവ്യാസവാക്യംകേട്ടുനാമി-
 മൂലംതന്നെയവർനീയെക്കൊണ്ടുപൂജിക്കാൻ.
 വ്യാസമഹാമുനിയത്രേസുധർമകൾക്കു
 കാശിയെക്കുന്നിയിതുശങ്കരീപുരീ.
 നീയെങ്ങുള്ളൊരവിഷ്ണുചെട്ടിയിടപല-
 മുത്തമോടണന്നിടത്തീടതുപോലെ.
 കേൾക്കുന്നതിൽവെച്ചുതന്നെയെന്നതും
 മിടയത്തോടുകൂടിപ്പിടുകസംസ്കാരം.
 ഇത്തരംവർത്തിക്കുകക്കാശിയെന്നുക
 യതമോയുള്ളതെന്നതാൽതന്നെ.
 ഇത്തരംപരമകർമ്മങ്ങളെവിചാരി-
 സതപരാനന്ദംഭവിക്കുമിതരംഭം.
 അത്രയകാണസിതനിൽപാണീടുമി-
 മുകതിസംധിപ്പിട്ടുതന്നുസർവ്വമുതൽ.
 മൃഗങ്ങളോടാസമാകുകക്കാശിയിൽ
 ഭാഗ്യമുണ്ടുപോലാസിച്ചാലതിൻപലം.
 നിത്യമനോഹസരസ്രജംചെയ്ത
 സരസപാസ്സിൽമേലൊക്കെക്കൂട്ടിയിടമോ.
 അത്രകാശിതഹാഭംഗമുണ്ടാണിതൽ
 മൃത്യുവാപ്താപിപ്രവർത്താമ്യമിതിൽ.
 ഏതമോണ്യമെങ്കിലുംതന്നെതന്നെ
 ബലോപദേശമിതിക്കിടപറൻ.
 മനുഷ്യതയെന്നതുകൊടിമുഖങ്ങളിൽ
 മിഴിപ്പിക്കുവാൻതന്നെമുതൽമുതൽ.
 ഇത്തമനിത്യകർമ്മങ്ങളെകാണുന്നാ-
 മെത്തുമോമോക്കുമറിവൻതന്നെമെ.
 കാശിമാധവസ്തോത്രമിതിവെല്ലാണ-
 നാനന്ദവിച്ഛിട്ടുകിലവനങ്ങളു-
 മ്മുതലകാണുന്നപരമമാംഗതിയെ-
 മിയിലവനെഗമിച്ചിട്ടുമോദിക്കുക.
 അത്രമാണാത്മജ്ഞാരിയൊരാളത്ര-
 മുത്തമെങ്കിലുംതന്നെമുതൽമുതൽ.

[illegible]

വേഷാധരിച്ചമുനിജനമോളായ-
 നോഷിദ്ധരപത്മവർണീസംസാരന്തരേ.
 സർവ്വമുനികളുംനോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ
 സർവ്വജ്ഞനാംഗുപ്താശ്ചമുനിതന്നുടെ.
 നേരിട്ടുചെന്നിടനാൻശങ്കയെന്നിടയ
 പാരംഗിയിലുരുന്നൊരുമുഹൂർത്തി.
 കൈപറയുന്നതാമുനിയുക്തകണ്ടു
 കൊപവിഷദേഷസമാകലനായുടൻ.
 ശ്രീപാർവ്വതീകാന്തനെന്നിങ്ങിരിക്കെ
 ശാപനകണ്ഠീകരിപ്പാനുരുത്തിനാൻ.
 അന്നനമോത്തേഴാ ചാൻപുരാന്തകൻ
 പന്നഗഭൃഷണൻവിഷശാപമുൻപരൻ.
 ഇന്ദ്രാഭിമുഖാമകവൃന്ദസവിത-
 തിനിദാപല്ലഭമുഖിതാശ്രിഭേയൻ.
 ചന്ദ്രാധരൻലോകശങ്കരൻശങ്കരൻ
 കന്ദർപ്പമുഖരിമാണൊന്നുനേരം.
 നിഷ്പ്രഭകായുതശാരദേന്ദ്രപ്രഭാ
 ധിമുഖിതാശ്രിഭേയനാമി.
 മാതാഞ്ചലചന്ദ്രാഗ്നിശോചനരീശപര-
 നാഞ്ചാഞ്ചിനാശനൻവേദമോശപരൻ.
 കാത്യായനീദേവിതന്നാൽപരിശ്വേ-
 മൂർത്തിമരയ്നന്നായുധാജപതിക്കുളിയാ.
 പത്മകരംമോഹാമരമോളാത്തു
 പ്രകൃഷ്ടനായ്കുമാരമാഗവിമുത്തിനാൻ.
 ഇന്ദ്രാജഗദാശാലാപരിശാഭിക്ക-
 മിന്ദ്രിലാഭീനനാമീശനെക്കണ്ടുടൻ.
 സത്യവതീസുതൻമുമ്പാമുനിഗണ-
 മന്ത്രേണുരൂപ്യുണ്ടുതച്ചുരണാംശ്വേത.
 മകത്യാനമിച്ഛുതീരന്താഹുവിധ-
 മേന്യാത്രങ്ങളാലീശനെസ്തുതിച്ചിടിക്കാൻ.
 ശങ്കരശാശ്വതാഹാദേവഗോപന്ത
 മിങ്കരശാലാധരവിശാപനാഗവിമോ.
 പങ്കജജന്മാദിനിജ്ജരസേവിത
 പങ്കജജന്മാസ്യപചന്ദ്രാഗ്നിശോചന.

വൻകരിവിരചമ്മാഞ്ചേയുൾരേട
 പകവിനാശനപാർവ്വതീവല്ലഭ.
 തുംഗഭടംഗവിളക്കുരോരവേ
 ഗംഗാധർഗതസ്തഥാജാസവിത.
 പിംഗഭടാജ്ഞാപദമണ്ഡിത
 പങ്കജബാണമന്ദനമണ്ഡസഭമ.
 ഇങ്ങിനെപ്രസാദിയാജമുനിജനാ
 തിങ്ങിനക്ഷേത്രംപൂർണ്ണോരനന്തരം.
 അംഗജാരാജം മംഗലപരപരമുനി-
 മുംഗവനംകിയപ്രസന്നനാടനന്ദം.
 മകാപിമുഖകാഞ്ചനത്തൊന്നമാടിപ്പിറന്ന
 ശ്രീപരമേശ്വരൻതാനുമതിശേഷസ്തു.
 അപേക്ഷാമന്ദനാപാകപുരസ്തത്തി
 യാവസിപ്പാനതുരംഗനല്ലേതുമേ,
 മകാപരാഗഭോധിതാനസന്മാർഗ്ഗിഹ
 മേപുരിമാസത്തിനടിനാലാജ്ഞാദോ-
 നിരന്നമേകശരണമെന്നത്തു
 നന്നാമരിപുനാമന്ദനാകാശമേക.
 എന്നതുകാഞ്ചനീപോട്ടപായുന്നി-
 കിന്നതുകാട്ടുകാഞ്ചനാപുനീവര.
 എന്തെങ്കിലുമരിയിൽനിന്നാട്ടുകുരവ
 ചെന്നവസിപ്പുനിഷ്ണാമനാത്സന്ദനം.
 ഇന്നതമകിടയാട്ടംകൂടിനിത്യവൃ-
 മമെന്നതാർദ്ധ്യമുഖകാശകവഴിപാലവ.
 പിന്നെനി കാശാദിനിമുക്കനായ്മമേ-
 മന്ദിരവോണാമിങ്ങിട്ടുകൊമിനേ.
 എന്നിങ്ങിനേതഗമാർഗ്ഗവിശപനാശമൻ
 പന്നഗഭൂഷണൻമേവൻമേവപരൻ.
 തന്നെടപാദമേതന്മാർക്കുസന്ദനം
 വൃന്ദാമകളമതുല്യൻമേഹശപരൻ.
 ധന്യനാമാമുനിതന്നാകർമ്മചെയ്തു
 മനോമന്ദനതീർത്ഥനാശപരൻ.
 പിന്നെചെല്ലുവൃന്ദാമുനിനായകൻ
 തന്നെടകീർത്ത്യവൃന്ദമൊരാമിമിച്ചു.

[illegible]

ചിത്തന്നുവാറാണസിയാമിതിനുക
 യന്തസ്ഥിതകായേരിതകര്യമായ്.
 നിത്യവിശേഷഫലസാധനമവി
 മുക്തമെന്നിങ്ങിനെപാരിൽപ്രസിദ്ധമായ്.
 ശബ്ദമൊന്നുണ്ടെന്നുള്ളതല്ലവിനെ
 യത്രയാൻസംഭവമൊയ്ക്കുച്ചീട്ടവൻ.
 പന്നഗഭൃഷണാഭിശേഷശരണതകർ
 നിന്നുവഴിപോലെനാലുദിക്കിലും.
 താഴ്ന്നുമാമിങ്ങുവിപ്രാകൂട
 മെന്നുള്ളവിടത്തെവിമുക്തമെന്നുള്ള.
 ധന്യമൊക്കെതുംവിളങ്ങുന്നിതത്ര
 സന്തോമിപ്പുകൈവല്യാകരവരോ.
 പത്തിലിരിക്കിലുംപൂർവ്വദിക്കിലും
 നിശ്ചലനായഗാകർണ്ണപരന്താനം.
 ഗംഗതൻമധ്യത്തിൽനിന്നുതരദിങ്ങി
 തുംഗാനദീവനാമാകൃതൻതന്നും.
 തെക്കേഗുഹയ്ക്കുപോലാനമെന്ന
 മഹാമുക്തമൊന്നുപണ്ഡിതന്മാരും ചൂട്ടവൻ.
 വിശപവിപ്ലവതമായിട്ടുള്ളതെന്ന
 വിശപനാഥാലയമെന്നിങ്ങിട്ടവിൻ.
 ഏതന്നുകൂട്ടമുനികൾക്കുവിനെ
 വന്ദിച്ചുപാടിപ്പൂചിന്നെപ്പോദരം.
 കേൾക്കുകഗവൻമാനനിന്തിയവടി
 യാക്കുമോടവിശപനായകൻതന്നുകു.
 മേൽത്തൂത്തെന്നാലുവിധമാനന്ദമെല്ലം-
 തത്രവിസ്താരമാരുളുകയുപേന്നം.
 തത്രതന്ത്രവദേഹമുതലവിത്തോൽ
 മന്ത്രമുതൽതന്ത്രഫലമെല്ലാമിച്ഛിട്ടും.
 സന്തതനാകുംവേദനതൃണമെല്ലാം
 ചിത്തസന്തപനമേഴിമുരോരോക.
 മൂക്തമേവമേകദനേരൂഹതാനം-
 മെത്രയുംമോദകലൻമൊഴിടിനാൻ.
 മേൽത്തുംചതുർവിധമെന്നങ്ങിരിക്കിലും-
 മെത്രയുംപാവനമാകുമിരേത്രത്തിൽ.

ശൃത്യഭവിച്ചാലവൻഗർഭതന്ത്രം
 പാത്രമായിട്ടുകയില്ലൊരു കാലവും
 ഇത്തരമുള്ളതുകൃഷ്ണ പിതൃവർമ്മി-
 ഭക്തന്തരിന്നുണ്ടെന്നറിയിൻമുനികളെ.
 കാശിയിൽവെച്ചുതരിച്ചീടുകിലവ-
 നാത്രസാക്ഷാൽഗമിച്ചീടുന്നുസാലോക്യം.
 പിന്നെസ്തുത്രപതഃപാതനനരം
 സാന്നിദ്ധ്യവ്യാവഴിപോലെയുണ്ടെന്നു.
 പിന്നെശ്ശമിക്കുന്നുബ്രഹ്മകൃത്യംപൂർണ്ണമു-
 പിന്നെയവൻപരാവർത്തിക്കയില്ലെല്ലോ.
 വാണാനസിയിൽമരിച്ചുതന്നെത്തുറൻ
 സ്വരൂപ്യമാത്രസാക്ഷാൽമുഖിച്ചീടുന്നു.
 പിന്നെശ്ശമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യമാത്രതാൻ
 പിന്നെയവബ്രഹ്മകൃത്യമുണ്ടെന്നു.
 വിപ്രാകളാക്കിമുദാതരരിച്ചവൻ
 സാക്ഷാൽഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യവ്യാപ്തം.
 പിന്നെശ്ശമിക്കുന്നുബ്രഹ്മകൃത്യമുണ്ടെന്നു.
 തന്നെതന്നെയെന്നുസംഗമിച്ചിട്ടു.
 സാലോക്യസ്വരൂപ്യസാന്നിദ്ധ്യമെന്നിവ
 ചാലമുദാതരരിച്ചവൻമുഖിച്ചെന്നു.
 പിന്നീടുബ്രഹ്മകൃത്യമുണ്ടെന്നുവിളക്കി-
 കെന്നന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുമുനികളെ.
 അന്നേതമാരേപുഷ്പംഭൂമിയിന്ന
 വന്ദിച്ചുപാതാർമുനികളുമിങ്ങിനെ.
 നിശ്ശേഷമുണ്ടെന്നുപെരുനാളെവൻ
 വിദഗ്ദ്ധശാസ്ത്രസമാഹാരീപ്രമാവത്തെ.
 നിശ്ശേഷമുണ്ടെന്നുവിളക്കുമുദാതര-
 നിശാപാതാമുദാതരവിളക്കുമുദാതര-
 മൊല്ലീടവനുംവെൽത്തന്നെമുദാതര-
 നല്ലവിളക്കുണ്ടെന്നുവിളക്കുമുദാതര-
 കല്പതാമുദാതരവിളക്കുമുദാതര-
 മല്ലാസമാമുദാതരവിളക്കുമുദാതര-
 നാലുവിധമല്ലാതാവിതമാകി-
 മല്ലാസമാമുദാതരവിളക്കുമുദാതര-

നീലകണ്ഠൻദേശവാൻവിശേഷനായകൻ
 ചാലാബന്ധുവുമെകൂടേബാധകമാകിതു.
 താരകവാക്യപ്രദേശമുചെയ്തന്നു
 നേരമാക്കുന്നാലുമെവിടയിടയ്ക്കിട.
 മൃത്യുവല്ലാപിച്ഛവൻദേശവ്യക്തം
 മുക്കിയിടപ്രാപിച്ഛിതുന്നിത്തുതന്നെ.
 പാമിൾജീവനുതൊഴുവനെയെന്നുള്ളതു
 നീക്കമില്ലാകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിനും.
 അന്തർഗ്രഹമിടയ്ക്കെവച്ചുചിച്ഛവ-
 നന്നെമിപ്പുതെവല്ലാഗമിക്കുന്നു.
 താക്കതാപദമനലപ്യമെന്നാലത്തു
 സാരമെചാലാബന്ധുവിച്ഛകാഴ്ചിടവിൻ.
 ജന്മാന്തരസമസ്തമിളിപ്പിച്ചുചെയ്താ-
 രമ്മവാദേവാച്ഛിതങ്ങളായിടുന്നു.
 ധർമ്മമുതലുള്ളതെങ്ങുമിശേഷമെപ്രമൻ
 തൻമഹാമഹാമന്ത്രഗതിപ്പാനിടവരും.
 പക്ഷമൊന്നാതിതെന്തൊരൊധന-
 മിടയ്ക്കിനിഷ്ഠാകിയമേതന്മാർ.
 ശങ്കരാനന്ദനാൽതന്നെയടക്കത്തുതെ-
 ലത്തുഗമിക്കുന്നുകേൾപ്പിന്മുന്നികളെ.
 മോദുള്ളസാധനമെങ്കിലുള്ളതൊണ്ടും
 ചൊരാമസാധിക്കയില്ലെന്നറിവുവിൻ.
 ഏററംമഹസ്വയാമിമാനേചാലാബന്ധുവാൻ
 കുറവമേന്യെകൂട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിനും.
 ഗൗരീപാപവാസമുള്ളിളിപ്പിതമീ
 വാരാണസിപഹാമേന്യസമാനമാണ്.
 പാരികാമുന്നിലുലിപ്പുന്നതല്ലിതിൽ
 പാരമധികമാക്കേത്തുച്ചിടല്ലല്ലോ.
 സത്യമിതുസത്യമെന്നകരുതതി-
 ചോളുള്ളകാണാമുടമുന്നികളുസാഹൃതം.
 അത്രാത്ഥധർമ്മംയെക്കനായിസന്തതം
 ഗാത്രപരനേമുതലാട്ടുവസ്തിക്കേണം.
 അല്ലമെന്നാകിലുംനാശകൃതമാമുള്ള
 കിടന്നിനുംചെയ്തിട്ടുതെന്തൊന്നാമുതമ.

[illegible]

സ്വസ്തി പാപങ്ങളും പേർപ്പെടുത്തുകയാക്കെ
 ലി ഗുഹമാർദ്ദാഗ്നിപരമജ്ഞാനാസ്തിഭൂതം,
 ദൈവലോകത്തിലുപതിന്നായിരം
 സംവത്സരം വൃശ്ചനായി വഴുതുമ്പോ,
 ഐ പരമജ്ഞാനമനോഹിനീപാപവനീ
 പരവനാദിസ്വസ്തിതത്സമസമനാധിതം,
 ഐ ദൈവമേ തുലിച്ചുതന്നുസംസാരം
 വാരകന്നാശിനി പരമമഹാശക്തിയെ,
 ഐ ഐ സംസാരമോഹാർത്ഥമോഹിപാശതി-
 ലാഭരാനിരന്തരസംവദചക്രമുഖതയജ്ഞാനം,
 സ്വസ്തിതത്സമവിദ്യസ്വസ്തികല്യാണവ്യാ-
 നിദ്വ്യാണാദിദൈവസാരമേവമിമമുദിതം,
 ഇതിമേവമുജ്ജ്വലകാശിമാധവതന്ത്രം
 ക്ഷിപ്രമേവനിത്യം ദൃഢമേവമുദാഹരണമേവം,
 സ്വസ്തിതികന്താത്ര പരമമാത്രാഭിനാ-
 ഐ തുലാപാപങ്ങളാമേവമേവമേവമേവം,
 ധീമതിമേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവം
 മേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 മേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 സിദ്ധിമിതിനാത്രാധിപത്യമേവമേവമേവം,
 സംസാരമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 സ്വസ്തിതത്സമസ്വസ്തികല്യാണവ്യാ-
 നിദ്വ്യാണാദിദൈവസാരമേവമിമമുദിതം,
 ഇതിമേവമുജ്ജ്വലകാശിമാധവതന്ത്രം
 ക്ഷിപ്രമേവനിത്യം ദൃഢമേവമുദാഹരണമേവം,
 സ്വസ്തിതികന്താത്ര പരമമാത്രാഭിനാ-
 ഐ തുലാപാപങ്ങളാമേവമേവമേവമേവം,
 ധീമതിമേവമേവമേവമേവമേവമേവം
 മേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 മേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 സിദ്ധിമിതിനാത്രാധിപത്യമേവമേവമേവം,
 സംസാരമേവമേവമേവമേവമേവമേവം,
 സ്വസ്തിതത്സമസ്വസ്തികല്യാണവ്യാ-
 നിദ്വ്യാണാദിദൈവസാരമേവമിമമുദിതം,
 ഇതിമേവമുജ്ജ്വലകാശിമാധവതന്ത്രം

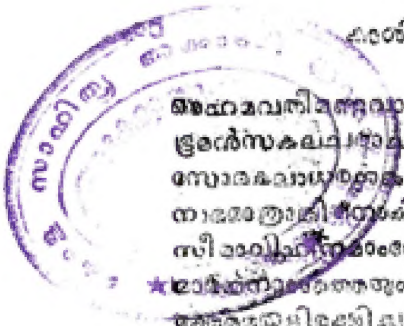
കാശീപുരാധിപന്മുഖംവിശ്വപാദക-
 നീശനിതിരന്തപരനാൽപ്രസന്നനാഥി.
 മൃഗയജ്ഞികലഭീഷ്ടാർത്ഥമേകദ-
 മാനുനൽകീടുമതിനിപ്രസംഗതം.
 അഷ്ടാമതരണമേകദശചവിംഗങ്ങളു
 സ്സപ്തകുന്ദാദിനമേകദശമുദീക്ഷിച്ഛം.
 ശിഷ്ടമേതീടുമിഹാശിമാമാന്യമുത-
 ത്താശ്ചാനിഷമേനനിത്യമുദകശമിച്ഛം.
 സംവത്സരമേകാണ്ടതിവധീമഖംവൃശ്ചാഭി
 സംവിൽപ്രവതനാമേകദശംശ്രീമാനാഥി.
 സപ്തഗുണാനപിതനാകിതനന്തൻ
 മനുജപുരംപരനാമുദിവസ്തതം ൧ ൧ ൧
 രഞ്ചാമസംസാരശ്ലീതനനാൽമേലപാൻ
 പാതിതിൽമേഹമുത്താമേനമേകദശം.
 വാരാണസിതമഗ്നമീച്ചമേദാകിനീ
 നിരതിൽമേജനമേചയ്യവിശ്വപാദന.
 പൂരിച്ചമേതാനമിതമേനമേതതു
 പാരിതോഷ്യമേനാമുദകശമിച്ഛം.
 തപോഹാമോഹാശ്ചമകുലീപുസ്തക
 മലാഞ്ചരമഗ്രഹണികൽമേലാമേദാൽ.
 അമൃച്ചവസിച്ഛനിത്യാപാതികിടലം
 നിത്യാമേതൽചലാസിദ്ധിമേവമിദം.
 ഐശ്വര്യോദ്ധിധാരകാശ്ചനമേനീനാ
 മിതവതംസപ്തമസപ്തമുതമേനീനാമം.
 മേനകിടാമേനനിവാസിതമേകദശ
 മാമുനിമേദമേദപ്രതാപിതീനം.
 വാരാണസിതമേദമേദാമേതമേദം
 ലീലനമേചയ്യനമേതമേനാനിച്ഛം.
 മഗ്നമീശകാരുണ്യലഗമുത്താകന്താൽ
 മേനമേകദശമേദമേദമേദമേദം.
 പാരംപ്രദമേദമേനാകിടിനീയം
 സാരമേമുത്തമചാലാശ്രവിച്ഛം.
 മന്നിതിലാമേദമേനാശ്രമമി
 നനാമേമുത്തമചാലാശ്രവിച്ഛം.

നന്ദിതോദമകുലിച്ഛത്വേ രാജകുലപരീ
 തരണവഴിരോപയെഴുതി മൃഗനിച്ഛ
 സ്വന്നാലോകംകുറഞ്ഞു ദുഷാരണാസി
 തന്നിൾഗരിച്ഛതിഭടാനിഃശംഭോച്ഛി.
 സ്വഹ്വതീതന്നിലവഗ്രഹണാപയച്ഛ
 പന്നഗദ്രജനാശിശേപരപരതേയം.
 വനിച്ഛഗംഗാസഖിലാപാപമുത്താസ്വ
 പിണയുരാരാമരപരത്തമചരണാശരപി.
 മഞ്ജനവൃക്ഷപയ്യരാമരപന്നാടൻ
 നിർഭംഗംഗാഭവാദിഭയികരചയ്യ.
 ധ്വജകിമാകിചരാമരപരീഭടനാ-
 ക്ഷിണനാപയ്യദുരിതനാലാമരചയ്യ.
 തീന്തുതലാരാജാമന്ദസംസാരാദാകിയ
 വാല്വിദിതനിന്നാകരാദിഭയാനന്ദ.
 പാപാൽത്താരകിടയോദമിച്ഛത്തമപയ്യനാമ
 മൃത്യുനരപാപനാശമരണമര.
 ദ്രൗപദരല്ലാതിമൃഗചന്ദനാദർശി
 മറിഞ്ഞസമസ്തവിധിമരകകുളയം.
 ത്വന്തപാരമമേയുരണനാലിന്നാമര-
 കിഞ്ചൽയുഗലാലിച്ഛിക്കനാകരാമൃഗ-
 നാലുലളിതപരമചയ്യമിന്ദ്രഭിഷ-
 മന്ത്യാമരാനവതുഗംഗാഭിലാലിഷ-
 ഗാന്തമരമുജിഗേമരനരപാപനി
 തീർന്നാദിഭയകലാപയ്യവൃഷിഭാമര.
 പരതനാകാപരീശരണസാധിനമര-
 സാമൃദ്ധിമുദിഞ്ഞവിധ്വഞ്ചകിച്ഛയ്.
 മരിച്ചമരചരിതൻപാദപഞ്ചംഗം
 ചിരതഞ്ജനാമരമുലിഭുജകുളയം.
 നിത്യപുഷ്പിഷയസപരപിഷാരാ
 വൃതതാജ്ജലംകഴിക്കണമരകയ്യം.
 ഗാന്തമരമുജിഗേമരനരപാപനി
 മൃഗാലികരമിരിപ്പമരചാലം.
 രക്തമാംസാലിസമഞ്ചിതസപ്യദ
 മൃഗവിനാശപരിഗ്രഹസുരമരം.
 ഏതുമരഗതിന കാലാകഴിയുന്ന

എത്രപേരുംകൊല്ലുന്നതൊന്നിയിട്ടുണ്ടു.
എത്രപേരുംജടനാശമായിക്കൊണ്ടു
എത്രപേരുംരോഗപീഡിതനാകുന്നു.
എത്രപേരുംമൃത്യുവാണുപോകിട്ടെന്നി-
തത്രകൊണ്ടുനഷ്ടപ്രദനാംപലരെയും.
എത്രമനംനാമറിയാതെമരിക്കിയിതി-
ക്കൊത്തുകണംനാമറിയാതെമരിക്കിയിതു.
എത്രമനംവിചിതവായാശിമാ
നിപ്രദാനംകൊടുത്തുകൊണ്ടെന്നിതു.
എത്രമനംപ്രവാസിനമാരുള്ളവർ
നിസ്സംഗസമ്പത്തിടത്താടു കണ്ടെന്നിതു.
മത്തുനായപലനല്ലമെന്നാകിലും
ചിട്ടെക്കവിവേകവിജ്ഞാനാദിയില്ലെങ്കിൽ.
എത്രയുംഗോവരംപാടിമൃഗങ്ങളും
പാടാത്തവരെന്നപറയാതെവിടത്താടുന്നവരും.
മരച്ചുരുമുണ്ടാക്കിശ്രാദ്ധിമാരാദി.
സംഗതിചെയ്തുകൊണ്ടുപോകാതെമരിക്കി.
നിത്യപ്രഭാതംവെളിച്ചംപറന്നുപറന്നുപറ-
ന്നുപോകാതെസർവ്വസാക്ഷിയായതൊന്നും.
ഇതിലോകംനിറഞ്ഞതുംചിട്ടയെന്ന
വസ്തുവെന്നാണുതീക്കുന്നതെന്നിതുവാൻ.
മത്തുനായല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംകൊണ്ടു
സാധ്യമാല്ലതുകേൾപ്പിക്കുകയാതെ.
മത്തുനായപരിചാരംവെക്കുവാൻസർവ്വമാ
സത്തുണ്ടല്ലമെന്നുവരുമാടുസംഗമം.
നിത്യവുംചെല്ലിപ്പോകാലമുണ്ടാതെന-
ല്ലല്ലവന്നിട്ടുണ്ടെന്നതൊന്നുംകൊണ്ടു.
ശാസ്ത്രങ്ങളാണിവിവാൻപലതുംസർവ്വ-
കാരണമിതികൊണ്ടുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ.
തത്വമറിയാതെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
തികച്ചുപറിച്ചുതന്നുവെട്ടിപ്പോകട്ടെ.
ഇങ്ങിനെകാലംകൊണ്ടുതന്നെമെല്ലെ-
ലുള്ളവർകൊണ്ടുതന്നെതന്നെപലവി-
ധങ്ങളുംനിറഞ്ഞുവിട്ടെന്നുവസ്തുവെ
ത്തിട്ടുമാനന്ദമാകാതെനിക്കാണിട്ടു

സമുദാനന്ദസപത്നപനായ് സന്തതം
 നിശ്ചലാംവാണകാജ്ജാംതദേമുക്തനായ്.
 അങ്ങിനെയുജ്ജാതമഗ്നംവദിഞ്ഞുദ്ദ-
 സ്സംഗവുംചെയ്തുഗദ്യംഗയനാമുജ്ജവർ.
 ഗംഗാജലത്തിപ്പുറംസതുബന്ധത്തിലും
 മുങ്ങിക്കളിച്ചാലൊരുഫലമെന്തുളു.
 ഏതുതന്നെതീർത്ഥംതാമരമുഴുകിച്ചും
 ചിത്തസംതുലിതവിഷയില്ലോർക്കെന്നും
 ചിത്തവിതുലിതവിഷമെന്നമെങ്കിലോ
 തതാത്ഥമായുള്ളവസ്തുവരികേണം.
 സോമനമർക്കമഗ്നിയുംവായുവും
 ഭൂമിയുമാകാശവുംജലവുംപിടന്ന.
 നായുംപക്ഷവുംഏകയുദ്ധമ്യാ-
 മേവമസ്സന്ധ്യകൾരണ്ടുതെൻവാന്തം.
 ഇതഥംപതിന്നാലുപേർമനുഷ്യന്മാരെൻറ
 വൃത്തമാശയമറിയുന്നുസർവ്വദാ.
 സത്യമകലക്ഷമുജ്ജ്വലസത്യമൊല്ലി
 മന്ത്രിപ്പിശപസവുവെത്തരംമരം
 നിത്യവുംമന്ത്രിവൃത്തമറിഞ്ഞിട്ടെന്നാ-
 തമതമസാക്ഷികളാണിവരേവരും.
 മൃത്യുവരുമ്പോളിവരെവഴിപാലേ
 വിസ്മരിച്ചുനകൻതീർച്ചയാക്കംമൃഗം.
 സത്യമതതായ്ക്കമരപമേധത്തിന്നോ-
 കൊത്തുതൂക്കീടിനാൻപണ്ടുബ്രഹ്മാവപ്താരം.
 സത്യമധികമായ്തന്നിത്തരകാണ്ടു
 സത്യംവലുതെന്നുചൊല്ലിനാൻപത്തമൻ.
 നാമിന്നുസാമന്ത്രിമരമുണ്ടെങ്കിലോ
 സർവ്വമാവ്യാപ്തമുണ്ടൊന്നമെന്നുണ്ടോ.
 ചേതസിസത്യമെടിയുകിലോറവും
 ഭൂതശരൻശിക്ഷചെയ്തതെന്നാർക്കെന്നും.
 ഇത്തരമൊരോരുന്നങ്ങളുടകവൃത്ത
 മത്രത്താൻസംഭാഷപമാമൊഴുചൊല്ലിനേൻ.
 മൃത്യുജ്ഞയസമസ്തശരണകര
 നിത്യവുംപാലിച്ചുകാൾകരുയാനിയേ.
 വിശ്വനാഥമകതചസലംഗാപതേ

വിശപമുത്തേകൃപാവാരിരാശവിഭോ.
 വിശപ സംഹാരസ്തൃഷ്ടിസ്ഥിതികാരണ
 വിശപസാക്ഷിൻപരമേശ്വരമുഖമേ.
 സർവ്വഭൂതാഞ്ജസ്ഥിതവൃദ്ധഭാരപരി
 പാവ്യതീവല്ലഭദേവദേവപ്രഭോ.
 സർവ്വജ്ഞസർവ്വഭാഗധാരശരപത
 നിർവാണഭേദിഖിലാത്മഭേദിമുഖ.
 ഗംഗാധരഗർഭചർമ്മാഭാരധര
 തുംഗഭൂജഗർഭമണിഗർഭപ്രഭോ.
 ജാംഗമഗർവ്വപഹാരകനാശന
 പിംഗഭടാധരസ്വാമിൻവിഷ്ണുര
 സമ്വിഭാനന്ദസ്വരൂപസനാതന
 നിശ്ചലനിത്യനിരഞ്ജനനിമുഖ.
 നിശ്ചയിച്ചതുമറിവാത്തതാജ്ഞാ-
 രമ്ബിന്നമുത്തേശ്വരണാഗതപ്രിയ.
 ഏതാമസപാദങ്ങൾകൊണ്ടുസദാതവ
 മന്ദിരംചൂറിനടക്കുമാറാകണം.
 ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുവേട്ടാടേകളും
 നിത്യവുമെപ്പാനംചെയ്യുമാറാകണം.
 നാമുകൊണ്ടുദാനംതവതിരുന്നാലും
 സർവ്വദോഷവിമോക്ഷദേണംവിഭോ.
 നാസികകൊണ്ടുനിൻപാദാർച്ചനംചെയ്യ
 ഭാസ്യരവിലപടസദഭ്യർത്ഥംകണം.
 നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ശിവഭിംഗമെപ്പോഴും
 മാന്തിവിനാശനകാണുമാറാകണം.
 ഉത്തരാംഗനവേല്ലാഭേകളും
 നിത്യംനമസ്സദിക്കാത്തതേണംമേ.
 ഗാത്രത്തിനാലതിമാത്രംവേദനമു
 ഭൂതപഥനപാഹംചെയ്യുമാറാകണം.
 മാനസമെപ്പോഴുംതപസ്സുദോഷഹ
 സ്ഥാനത്തുതന്നെവസിക്കേണമവിഭോ.
 മൃഗനമുത്തേമഞ്ജുഭീഷണതവ-
 ദ്വാനനിരതയായ്ജനനവിഭോണം.
 ഭക്തപ്രിയഭഗവൻകരുണാനിധ
 ദുരിതിപ്രഭുകുന്ദാഭിനിഷേധിത.

കാശീമാഹാത്മ്യം

മഹാമുഖ്യമന്ത്രിമാർ ഉൾപ്പെടെ
ഭരണസമൂഹം മുഖേന നടത്തിയ
സോദകമാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നും
നാമകേന്ദ്രമായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.
സീ ഓഫീസ് നിർവ്വഹണകേന്ദ്രം

★ മാർച്ച് ൨൦൧൯ മുതൽ പത്തു വർഷം
കേരളത്തിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും
ശ്രീമാന്മാരുടെ സ്മാരകം ഉണ്ടാക്കും.
മേൽപ്രകാരമുള്ളവർക്കായി
മെമ്പർമാർക്ക് അനൗപമമായ സൗകര്യം
വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ
യീജനാവലിയിലും വെബ്സൈറ്റിലും
നാമകേന്ദ്രമായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.
പാഠകർക്കും പ്രമാണികൾക്കും
പാഠകർക്കും പ്രമാണികൾക്കും
സുരക്ഷിതമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.
നേരിടുന്നവർക്കും പാഠകർക്കും
സേവകർക്കും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.
പാഠകർക്കും പ്രമാണികൾക്കും
ഗൗരവകരമായ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കും.
ഗീതകാവ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.
വായനക്കാർക്ക് അനൗപമമായ സൗകര്യം
നൽകുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.
മഹാമുഖ്യമന്ത്രിമാർ ഉൾപ്പെടെ
ഭരണസമൂഹം മുഖേന നടത്തിയ
സോദകമാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നും
നാമകേന്ദ്രമായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതി ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യം

പത്തു വർഷം

സമാപ്തം

